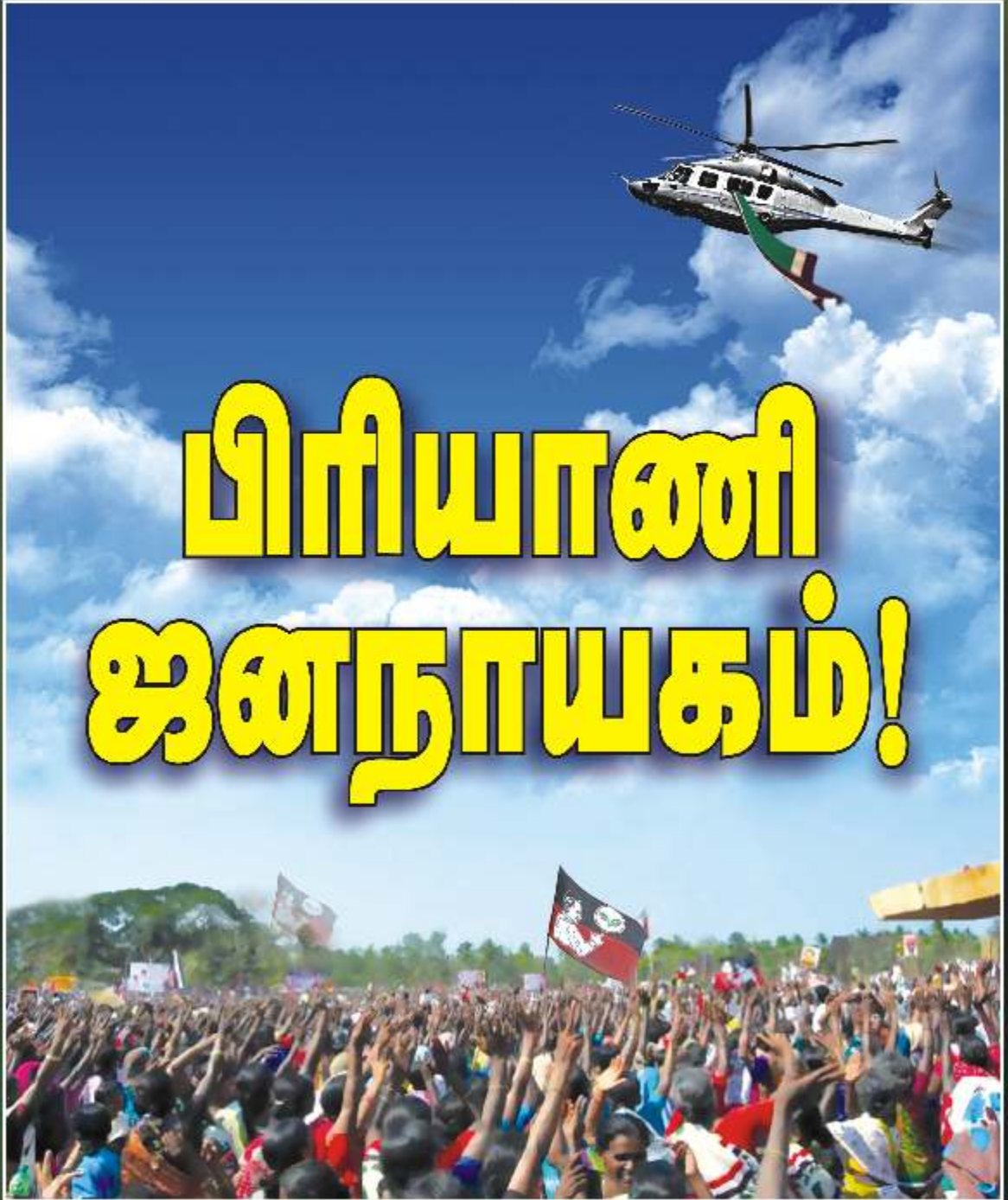

மே 2016
ரூ.10.00

புதிய ஜனநாயகம்

பிரியாணி ஜனநாயகம்!

“டாஸ்மாக்கை இன்றே மூடுவோம்! தேர்தல் வரை காத்திருக்க வேண்டாம்!”

- மக்கள் அதிகாரம் நடத்திய டாஸ்மாக் மண்டல அலுவலக முற்றுகைப் போராட்டம்

தமிழ்ச் சமுதாயத்தைச் சீரழிக்கும் டாஸ்மாக் கடைகளை மூடுவதற்கு, தேர்தலை நம்பிக் காத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை; மக்கள் களத்தில் இறங்கி, தம் சொந்த வலிமையின் மூலம் டாஸ்மாக் கடைகளை மூட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி மக்கள் அதிகாரம் அமைப்பினர் கடந்த ஏப்ரல் 20 அன்று தமிழகத்தின் 6 பகுதிகளில் டாஸ்மாக் மண்டல அலுவலகங்களை முற்றுகையிட்டுப் போராட்டம் நடத்தினர். நூற்றுக்கணக்கான பெண்களும் சிறுவர்களும் கலந்து கொண்ட இப்போராட்டத்தின் முழுக்கங்கள், தேர்தல் அரசியல் இரைச்சலை மீறித் தனித்து ஒலித்தன.

“மூடு டாஸ்மாக்கை! பீகாரில் மதுவிலக்கு, தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கு பேசினால் தேசத்துரோக வழக்கு! தமிழகத்தைச் சீரழிக்கும் டாஸ்மாக்கை ஒழிக்க மக்கள் அதிகாரத்தைக் கையிலெடுப்போம்! டாஸ்மாக்கை இன்றே மூடுவோம், தேர்தல் வரை காத்திருக்க வேண்டாம்!” என்ற முழக்கங்கள் எங்கும் எதிரொலிக்க, சென்னை எழும்பூர் ரயில் நிலையம் அருகே தாள முத்து-நடராசன் மாளிகையில் உள்ள டாஸ்மாக் தலைமை அலுவலகமும், மதுரை, கோவை, திருச்சி, விழுப்புரம், தருமபுரி ஆகிய ஊர்களிலுள்ள டாஸ்மாக் மண்டல அலுவலகங்களும் மக்கள் அதிகாரம் அமைப்பினரால் முற்றுகையிடப்பட்டன. கடும் வெய்யிலையும் பொருட்படுத்தாமல் உணர்வுபூர்வமாக நடந்த இப்போராட்டத்தில் தோழமை அமைப்புகளும் பல்வேறு கட்சிகளின் அணிகளும் பங்கேற்றனர்.

தேர்தல் நேரத்தில் டாஸ்மாக் பிரச்சினை தொடர்பான இந்தப் போராட்டம் முக்கியத்துவம் பெற்று விடக்கூடாது, அதே நேரத்தில் மூர்க்கத்தனமாக ஒடுக்கி ஜெயலலிதா அரசுக்கு எதிரான பொதுக்கருத்தையும் உருவாக்கி விடக்கூடாது என்று சிந்தித்து மிகவும் கீழ்த்தரமான முறையில் இப்போராட்டத்தை கையாண்டது போலீசு. குறிப்பாக, எல்லா இடங்களிலுமே பெண்கள் ஏராளமாக இப்போராட்டத்தில் பங்கேற்றதால், அவர்களை விலகி ஓட வைக்கும் விதத்தில் ஆடைகளைப்

பிடித்து இழுத்து பாலியல் ரீதியில் பெண்களைத் துன்புறுத்தியது. ஆண்களின் கை, கால்களைப் பிடித்து தாறுமாறாக முறுக்கியது. இவற்றுக்கெல்லாம் அஞ்சாமலும் தளராமலும் போராட்டக்காரர்கள் மறியலைத் தொடர்ந்ததால், போராடியவர்களைத் தரதரவென இழுத்துச் சென்று போலீசு வாகனத்தில் தூக்கி வீசி தங்கள் உண்மை முகத்தைக் காட்டியது போலீசு.

தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டுவிட்டால், எந்தக்கட்சிக்கு ஓட்டுப் போடுவது என்பதைத் தவிர வேறு எதையும் சிந்திக்கக் கூடாது என்ற மனோபாவத்தையும், தேர்தல் பிரச்சாரம் தவிர, வேறு எந்த கூட்டமோ போராட்டமோ நடத்தக்கூடாது என்று தேர்தல் ஆணையம் அமல்படுத்தி வரும் எழுதப்படாத விதியையும் இந்தப் போராட்டம் கேள்விக்குள்ளாக்கியிருக்கிறது.

டாஸ்மாக் என்பது தேர்தல் நேரக் கோரிக்கை அல்ல. டாஸ்மாக்கை உடனே மூட வேண்டும் என்பது தேர்தலுக்கு வெகுகாலம் முன்பிருந்தே மக்களால் எழுப்பப்பட்டு வரும் கோரிக்கை. குறிப்பாக, ஜெ. ஆட்சிக்காலத்தில் இலக்கு வைத்து டாஸ்மாக் விற்பனை அதிகரிக்கப்பட்டதன் விளைவாக, பள்ளிச் சிறுவர்கள், மாணவ, மாணவிகள் வரையில் குடிப்பழக்கம் பரவியதால் தமிழ்ச் சமுதாயமே அதிர்ச்சியில் உறைந்தது. ஆங்காங்கே பள்ளிகள், குடியிருப்புகளில் உள்ள கடைகளை அகற்றுவதற்கான போராட்டங்கள் தொடங்கின. ஊடகங்களில் டாஸ்மாக் ஒழிப்பு முக்கிய செய்தியாக இடம்பெறத் தொடங்கியது. இந்தப் பின்புலத்தில்தான் தி.மு.க. தலைவரின் மதுவிலக்கு அறிவிப்பு வந்தது.

இத்தனைக்குப் பிறகும் நீதிமன்றம் மூடுமாறு உத்தரவிட்ட ஒரு கடையைக்கூட மூட முடியாது என்று ஜெயலலிதா அரசு மூர்க்கத்தனமாக நடந்து கொண்டது. அதன் விளைவுதான் சசி பெருமாள் மரணம். இதனைத் தொடர்ந்து தமிழகமெங்கும் டாஸ்மாக்குக்கு எதிரான மக்கள் போராட்டங்கள் மேலும் தீவிரமடைந்தன. என்ற போதிலும், டாஸ்மாக்கை மூடக்கோரி அரசி

தொடர்ச்சி 35-ஆம் பக்கம்

கோவையில்...

மதுரையில்...

பிரியாணி ஜனநாயகம்!

புதிய ஜனநாயகம்

மார்க்சிய-லெனினிய அரசியல் ஏடு

தொகுதி: 31 இதழ்: 7
மே 2016

உள்நாடு

தனி இதழ்: ரூ. 10.00

ஆண்டு சந்தா: ரூ.120.00

வெளிநாடுகள்

(வான் அஞ்சலில்)

ஆண்டு சந்தா: US \$ 20

அட்டை வடிவமைப்பு : மு.துரை

தோடர்பு முகவரி:

புதிய ஜனநாயகம்,
110, இரண்டாம் தளம்,
63, என்.எஸ்.கே. சாலை,
(அ.பெ.எண் : 2355)
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

மின்னஞ்சல்:

puthijananayagam@gmail.com

தொலைபேசி: 94446 32561

“என்னுடைய ஆட்சி உங்களுக்கு வசந்தத்தைத் தந்திருக்கிறது” என்று மனித உணர்ச்சியின் சாயலே இல்லாத தனது ரோபோ குரலை உயர்த்தி ஜெயலலிதா உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது, கீழே அமர்ந்திருந்த மக்கள் “108 டிகிரி பாரன்ஹீட் வசந்தத்திலிருந்து” தப்பி ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அம்மா பேசும்போது வெளியேறிச் சட்டம் ஒழுங்கைச் சீர்குலைக்கும் அவர்கள் மீது தடியடி நடத்த முடியாமல் கைகள் கட்டப்பட்டிருந்த காரணத்தால், அவர்களை வெளியேற விடாமல் தடுத்து உள்ளே தள்ளிக் கொண்டிருந்தனர், போலீசார். 200 ரூபாய் காசுக்குத் தமது உயிரையே விலையாகத் தர வேண்டியிருக்கும் என்று பரிதாபத்துக்குரிய அந்த மக்கள் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை.

ஏப்ரல் 11-ஆம் தேதி விருத்தாசலத்தில் இரண்டு பேரும், பின்னர் 15-ஆம் தேதி அருப்புக்கோட்டையில் ஒருவரும், சேலத்தில் இரண்டு பேரும் வெயிலில் சுருண்டு விழுந்து இறந்தது குறித்த விவரங்கள் அனைத்து பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்து விட்டன. பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்தும், கேரளத்திலிருந்தும் கூட மக்கள் லாரியில் அடைத்துக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறார்கள். பகல் 11 மணியிலிருந்து மாலை 4 மணி வரை ஒதுங்க நிழல் இல்லாத பொட்டல் வெளியில், கொடும் வெயிலில், குடிநீர் அருந்தவோ, சிறுநீர் கழிக்கவோ கூட அசைய முடியாமல் பட்டியில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அத்தகையதொரு வெயிலில் ஆறு மணி நேரத்துக்கு மேல் நிற்பதென்பது ஆடு, மாடுகளுக்குக்கூட சாத்தியமற்ற காரியம்.

நாடெங்கும் வெயிலின் கொடுமைக்கு மக்கள் பலியாகிக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையில், அனால் காற்று வீசுவதால் பகல் நேரத்தில் வெளியில் அதிக நேரம் நடமாடுவதைத் தவிர்க்குமாறு அரசே மக்களுக்கு அறிவுறுத்தி வரும் இந்தக் கோடையில், 200 ரூபாய் காசுக்காகவும் ஒரு பிரியாணிப் பொட்டலத்துக்காகவும் வண்டியில் ஏறத்துணிந்த மக்களை, அவ்வாறு தூண்டியது எது? அதனை ஏழ்மை என்பதா, பிழைப்புவாதம் என்பதா?

ஐந்து பேர் இறந்தார்கள் என்பது அரசின் கணக்கு. ஒரு பெண் போலீசு அதிகாரி உள்ளிட்ட பல பத்து பேர் மயக்கமடைந்தும், மிதிபட்டும், எலும்பு முறிந்தும் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என்ன நேர்ந்தது என்பதை நாம் அறியோம். இறந்தவர்கள் உடல்நலக் குறைவினால் இறந்து விட்டதாகவும், தற்போது தேர்தல் காலமென்பதால் தேர்தல் முடிந்த பின்னர் நிவாரணம் அளிப்பதாகவும் அறிவித்து விட்டார் ஜெயலலிதா. கூட்டத்துக்கு வருவதற்கு 200 ரூபாயும் பிரியாணிப் பொட்டலமும் என்பதைப் போல, கூட்டத்தில் மிதிபட்டுச் செத்தால் இவ்வளவு, எலும்பு முறிந்தால் இவ்வளவு என்று கருணைத்தொகையையும் இனி அம்மா நிர்ணயிக்கக் கூடும்.

இந்த 5 மரணங்களும் கொலைகள்தான் என்பதில் யாருக்கும் ஐயம் தேவையில்லை. இரவு நேரத்தில் ஹெலிகாப்டர் பயணம் பாதுகாப்பானதல்ல என்ற காரணத்துக்காக, அதாவது தன்னுடைய உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற காரணத்துக்காகப் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து கொடும் வெயிலில் நிறுத்தி, மரணத்துக்குத் தள்ளியிருக்கிறார் ஜெயலலிதா. அடுத்தடுத்த மரணங்களும் கண்டனங்களும் கூட அவரது இந்த வக்கிர மனோபாவத்தை ஒரு அங்குலம் கூட அசைக்கவில்லை.

தமிழக மக்களுக்காக முற்றும் துறந்து தவ வாழ்க்கை வாழ்ந்து வரும் “வசந்தசேனை” ஜெயா.

தேர்தல் ஆணையத்தைப் பொருத்தவரை, அரசியல் கட்சிப் பொதுக்கூட்டங்களின் ஒலிபெருக்கி சத்தம் தங்கள் தூக்கத்தைக் கலைப்பதாக மேட்டுக்குடி வர்க்க கனவான்கள் நீண்டகாலமாகச் சொல்லி வந்த புகாரை மனதிற்கொண்டு, இரவு பத்து மணிக்கு மேல் ஒரு நிமிடம் கூடப் பேசக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடு விதிக்கிறது. 108 டிகிரி வெயிலில் ஆறு மணி நேரம் மக்களை அடைத்து வைப்பது அவர்களை மரணத்துக்கே தள்ளும் என்பது தேர்தல் ஆணையத்துக்குப் புரியாத உண்மையாக இருக்க முடியாது. செத்தவர்கள் ஏழைகள், சாகடித்தவர் ஜெயலலிதா என்ற காரணத்தினால்தான் அடுத்தடுத்து 3 ஊர்களில் மரணம் நிகழ்ந்தும் கூட, ஆணையம் பெயருக்கு ஒரு வழக்குகூடப் பதிவு செய்யவில்லை.

ஜெயலலிதா மட்டுமல்ல, பிரச்சாரக் கூட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்கிய ஆணையம், மாவட்ட ஆட்சியர், போலீசு அதிகாரிகள், நகராட்சி அதிகாரிகள் உள்ளிட்ட அனைவரும் இந்தப் படுகொலையில் கூட்டுக் குற்றவாளிகள். கொடும் வெயிலில் நீரும் நிழலும் இன்றி மணிக்கணக்கில் மக்களை அடைத்து வைப்பது அவர்களை மரணத்துக்குத் தள்ளும் என்று தெரிந்தேதான் அவர்கள் இதனைச் செய்கிறார்கள்.

இது வெறும் அலட்சியமும் அல்ல; இவர்கள் அனைவரும் அ.தி.மு.க. அடிமைகளைப் போல ஜெ.வின் பொதுக்கூட்டத்துக்கு வேலை செய்திருப்பதை ஊடகங்கள் ஆதாரப்பூர்வமாக வெளியிட்டிருக்கின்றன.

தன்னுடைய இலாப வெறிக்காக குடந்தையில் பள்ளிக் குழந்தைகளை நெருப்புக்குப் பலியிட்ட தாளாளரைப் போன்ற குற்றவாளிகள் இவர்கள். சட்டப்படி, “கொலைக்குற்றம் ஆகாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம்” (இ.த.ச. 304) என்ற குற்றப்பிரிவின் கீழ் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். ஜெயலலிதாவின்

ஆணவத்துக்கும் அலட்சியத்துக்கும் ஊழலுக்கும் மக்கள் பலியாவது புதிதல்ல. மகாமகச் சாவு தொடங்கி முகலிவாக்கம் கட்டிடச் சாவு, செம்பரம்பாக்கம் வெள்ளச்சாவு வரையிலான கொலைக்குற்றங்கள் தனியே பட்டியலிடப்பட வேண்டியவை. ஆனால், ஜெ.வுக்கு எதிராக அத்தகைய குற்றச்சாட்டைப் பதிவு செய்வதற்குத் தேர்தல் ஆணையமோ நீதிமன்றமோ ஒருபோதும் ஒப்புக்கொள்ளப் போவதில்லை.

மக்கள் மன்றத்திலேயேகூட இந்த ஐந்து மரணங்களும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் தாக்கம் என்ன? இந்தச் சாவுகள் ஆத்திரத்தையோ கொந்தளிப்பையோ ஏற்படுத்தாத அளவுக்கு தமிழ்ச் சமூகத்தின் தன்மான உணர்ச்சி மரத்து விட்டது. ஒரே ஒரு நபருக்கு 8 ஏ.சி.கள், 20 ஏர் கூலர்கள் என்ற திமிர்த்தனமும், ஒரு நபரின் வசதிக்காக 50,000 மக்கள் வெயிலில் வதங்குவதும் சகித்துக் கொள்ளப்படுகிறது. குளு குளு ஏ.சி.யில் அமர்ந்து கொண்டு வெயிலில் வாடும் மக்களைப் பார்த்து, “அம்மா இட்டிலி, அம்மா தண்ணீர் ஆகியவையெல்லாம் நான் சொல்லாமலேயே செய்தவை. இதையெல்லாம் நீங்கள் எதிர்பார்த்தீர்களா?” என்று கேட்கும் ஜெ. வின் திமிர்த்தனம் அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

சேலத்தில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் பலியான சேலம்-ஆத்தூர் அருகிலுள்ள இராமநாதபுரம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பெரியசாமி.

“எம்.ஜி.ஆரின் உடன்கட்டை” என்ற முறையில் தமிழகமே தனக்குப் பாத்தியதையுள்ள சொத்து என்றும், தமிழக மக்கள் தனது அடிமைகள் என்றும் ஜெயலலிதா கருதுகின்றார். குளுகுளு ஏ.சி.-யில் அமர்ந்தபடி, வெயிலில் வாடும் மக்களிடம் “தான்தவ வாழ்வு வாழ்வதாக” ஜெயலலிதாவால் கூச்சமே இல்லாமல் பேச முடிவதற்குக் காரணம் இதுதான். ஜெயலலிதாவின் அடிமைகளான அ.தி.மு.க.வின், தமக்கு வாய்த்திருக்கும் வாழ்வு என்பது “அம்மா போட்ட பிச்சை” என்று எண்ணுவதைப் போலவே, தாங்கள் போடும் பிச்சையில் தான் தமிழ் மக்கள் வாழ்வதாகக் கருதுகின்றனர்.

மதுரையில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தின்போது வெயிலின் கொடுமையைத் தாங்க முடியாமல் வெளியேற முயன்ற மக்களை போலீசார்தடுக்க முனைந்தபொழுது ஏற்பட்ட வாக்குவாதம்.

எனவேதான் 'உரிமை' என்று குரல் எழுப்புகின்றவர்கள் ஊனமுற்றவர்களே ஆனாலும், அவர்கள் மூர்க்கமாகத் தாக்கப்படுகிறார்கள்.

மக்களுடைய தயவை அவர்கள் நாடவேண்டியிருக்கும் 'வாக்குரிமை' என்ற ஏற்பாடு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கோயில் திருவிழாக்களில் வழங்கப்பட்டிருக்கும் "காப்புக்கட்டும் உரிமையைப்" போன்றதொரு உரிமை. தேர்தலும் ஒரு திருவிழாதான் என்பதையும், தங்களுடைய 'உரிமை'யின் வரம்பையும் மக்கள் புரிந்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

“வேலையில்லாமல், சோற்றுக்கில்லாமல் கிராமத்தில் கிடந்தவர்களுக்கு பிரியாணி போட்டு, தலைக்கு 200 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். தேர்தல் முடிந்த பின்னர் செத்தவர்களுக்கு நிவாரணம் தருவோம். 200 ரூபாய்க்குத் தங்களை விற்றுக் கொண்ட கூட்டத்துக்கு வேறு என்ன மனக்குறை இருக்க முடியும்?” என்பதே அ.தி.மு.க.-வினரின் இயல்பான பார்வை. அவர்கள் மட்டுமல்ல, காசுக்கு ஆள் பிடித்துக் கூட்டம் சேர்க்கும் ஓட்டுக் கட்சியினர் அனைவரின் கருத்தும் இப்படித்தான் இருக்க முடியும்.

ஜனநாயகம் பெரிதும் முற்றி, நிர்வாண நிலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. சாலைகளில் கட்சிக் கொடி கட்டும் காண்டிராக்டர்கள், கம்பத்தை நட்டுவிட்டு, கொடியை மட்டும் தேவைக்கேற்ப மாற்றுவதைப் போன்ற நிலை கூட்டங்களுக்கும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. 1000 மாணவர்கள், 2000 இளைஞர்கள், 4000 பெண்கள், 2000 விவசாயிகள் என்று ஆட்களை சப்ளை செய்யும் நிறுவனங்கள் இனி பார்வையாளர்களை சப்ளை செய்யக்கூடும். செலவைக் குறைக்கும் பொருட்டு ஒரே கும்பல் வெவ்வேறு கட்சிகளின் தொண்டர்களாக வேடமும் அணியக்கூடும்.

தன் எதிரில் அமர்ந்திருப்பது விலைக்கு வாங்கப்பட்டகூட்டம் என்பதுமற்றெல்லோரைக் காட்டிலும் ஜெயலலிதாவுக்குத்தான் நிச்சயமாகத் தெரியும். ஜெயலலிதாவின் பேச்சுக்கு கூட்டம் எப்படி கைதட்டியது என்பதை ஊடகங்கள் விளக்கியிருந்தன. பேச்சுக்கு இடையில் “இந்த இடத்தில் கை தட்டு” என்று உத்தரவிடுவதைப் போல ஜெயலலிதா ஒரு இடைவெளி விடுகிறார். மேடையிலேயே நின்று கொண்டிருக்கும் ஒரு நபர் உடனே தலைக்கு மேலே கையை உயர்த்திக் கை தட்டிக் காண்பிக்கிறார். அதனைத் தொடர்ந்து கூட்டமும் கைதட்டுகிறது.

வருங்காலத்தில், கோடம்பாக்கம் ஏஜெண்டுகள் மூலம் சினிமா துணை நடிகர்கள் சில நூறு பேரை முன் வரிசையில் அமரவைத்து அவர்கள் சிரிப்பதையும் அழுவதையும் கைதட்டுவதையும் படம் பிடித்துத் தொலைக்காட்சிகளில் காட்டக்கூடும். துணை நடிகர்களை டாக்டர்களாகவும் நோயாளிகளாகவும் நடிக் வைத்து, மருத்துவக் கல்லூரிக்கு அங்கீகாரம் பெற முடியும்போது, இது எம்மாத்திரம்?

தங்களது “டாக்ஷோக்களுக்கு” பார்வையாளர்களை வாடகைக்கு எடுக்கும் தொலைக்காட்சிகளுக்கு, இந்தக் கூட்டம் போலி, கைதட்டல் போலி என்று தெரியும். இருப்பினும் நேரலை ஒளிபரப்பு, உணர்ச்சிகரமான தொகுப்புகள், விவாதங்கள் போன்றவை மூலம் பொய்மையை அவர்கள் உண்மையாக்குகிறார்கள். போலிகளின் இந்த அணிவகுப்பில், போலி வாக்காளர்களையும் சேர்ப்பது எந்த விதத்தில் குற்றமாகும் என்பதுதான் ஜெயலலிதா கேட்க விரும்பும் கேள்வி.

“பணம் கொடுத்து கூட்டத்துக்கு ஆள் பிடிப்பது முறைகேடில்லையா?” என்று தேர்தல் ஆணையத்திடம் கேட்டதற்கு, “அது வேட்பாளரின் செலவு கணக்கில் சேர்க்கப்படும்” என்று பதிலளித்திருக்கிறது ஆணையம். அதாவது குவார்ட்டர், சிக்கன் பிரியாணி, பணம் கொடுத்துக் கூட்டம் சேர்ப்பதை அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஜனநாயக முறையாக தேர்தல் ஆணையம் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டது. இருந்த போதிலும், இந்த ‘பிரியாணி ஜனநாயகத்தில்’, பணம் கொடுத்து ஓட்டு வாங்குவதை மட்டும் ஆணையத்தால் அதிகாரப்பூர்வமாக ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. விசித்திரம்தான்!

விலை பேசப்படும் வாக்குகளுக்கும் விலையில்லா திட்டங்களுக்கும் இடையில், இருபது டன் ஏ.சி.க்கும் 108 டிகிரி வெயிலுக்கும் இடையில், “உனக்கு என்ன வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியும்” என்று கூறும் அம்மாவுக்கும், “தமக்கு என்ன வேண்டும்” என்று தெரியாத மக்களுக்கும் இடையில் நசுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது இந்த ‘ஜனநாயகம்’. நசுங்கிச் செத்து விட்டார்கள் பொதுமக்களில் 5 பேர்.

அம்மா குடிநீர், அம்மா உப்பு, அம்மா உணவகம்... அம்மா ஆணையம்!

வாக்காளர்களுக்கு
பிரியாணி பொட்டலம், இருநூறு ரூபாய்;
தேர்தல் ஆணையத்திற்கு...?

அரசியல் சாசனம் தொடங்கி நீதிமன்றங்கள் ஈறாக முதலாளித்துவ அறிவுஜீவிகளால் புனிதமானதாக விதந்தோதப்படுகின்ற நிறுவனங்களின் டவுசரைக் கழட்டுவதில் புரட்சித் தலைவிக்கு ஈடு இணையாக வேறொரு வரைக் குறிப்பிடவே முடியாது.

ஜெயா, தனது முதல் ஆட்சிக் காலத்தில், சட்டமன்ற நாற்காலிகளிலேயே பெரும் புனிதமாகக் கூறப்படும் சபாநாயகர் இருக்கையில் தான் அமர்ந்தும், சட்டமன்ற உறுப்பினராகக்கூட இல்லாத தனது தோழி சசிகலாவைத் துணை சபாநாயகர் இருக்கையில் அமரவைத்தும், பீற்றிக் கொள்ளப்பட்ட சட்டமன்றத்தின் மாண்பு, நெறி களை உடைத்துப் போட்டார்.

2001-இல் நடந்த தமிழகச் சட்டமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிடும் தகுதியைக்கூட இழந்து நின்ற அவர், அத்தேர்தலில் அ.தி.மு.க. வெற்றியடைந்ததைத் தொடர்ந்து, அப்பொழுது ஆளுநராக இருந்த உச்சநீதிமன்ற முன்னாள் நீதிபதி பாத்திமா பீவியைச் சரிக்கட்டி, ஊழல் கிரிமினல் வழக்கில் நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்டவர் முதலமைச்சராகப் பதவியேற்க முடியும் என்ற சரித்திர சாதனையை நிகழ்த்திக் காட்டி, இந்திய அரசியல் சாசனத்தையே ஆட்டங்காண வைத்தார்.

பிறகு, இவ்விசயத்தில் உச்சநீதிமன்றம் தலையிட்டு, அரசியல் சாசனத்தின் மானத்தைக் காப்பாற்ற நேர்ந்தது. அதே உச்சநீதிமன்றம் டான்சி வழக்கின் தீர்ப்பை எழுதும் போது, அவ்வழக்கில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருந்த ஜெயாவிடம் டான்சி நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துப் பரிசாரம் தேடிக் கொள்ளுமாறு, அவரது மனச்சான்றுக்கு வேண்டுகோள்

வைத்தது. சொத்துக் குவிப்பு வழக்கிலோ, தண்டிக்கப்பட்ட அவருக்குச் சட்டத்தை மீறி பிணை வழங்கியது மட்டுமின்றி, அவருக்குச் சாதகமாக அந்த வழக்கை மூன்று மாதங்களுக்குள் முடித்துக் கொடுக்கும் ஏஜெண்டாக்கவும் செயல்பட்டது.

இந்த வரிசையில், அரசியல் சாசனத்திற்கு மட்டுமே பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்ட, சுதந்திரமான நிறுவனமாகக் கூறப்படும் தேர்தல் ஆணையம் கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக அம்மா ஆணையமாகச் செயல்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். டி.என்.சேஷன் தேர்தல் ஆணையத்தைக் கறாரான, கடமை தவறாத, நடுநிலையான அமைப்பாக மாற்றிவிட்டதாக நடத்தப்படும் “டெரரான” பிரச்சாரமெல்லாம் வெறும் காமெடி என்று தமிழகத் தேர்தல் ஆணையர்களாக இருந்த பிரவீண் குமாரும், சந்தீப் சக்ஷேனாவும், தற்போதைய ஆணையர் ராஜேஷ் லக்கானியும் தமது அ.தி.மு.க. சார்பு நடவடிக்கைகள் மூலம் காட்டி விட்டார்கள்.

ஏப்ரல்-மே மாதங்களில் நடைபெறும் சட்டமன்றத் தேர்தல்களில் ஏறத்தாழ 60,000 கோடி ரூபாய் அள

அ.தி.மு.க. தலைமையால் பல கோடி ரூபாய் பதுக்கி வைக்கப்பட்ட கரூர்-அன்புநாதன் குடோன் (மேல் படம்) மற்றும் சென்னை-எழும்பூர் பகுதியிலுள்ள தஞ்சாவூர் வடக்கு மாவட்ட எம்.ஜி.ஆர். மன்றத் துணைச் செயலர் விஜயகுமாரின் அடுக்கு மாடிக் குடியிருப்பு வீடு.

விற்குப் பணப்புழக்கம் அதிக ரிக்கும் என்கிறார், ரிசர்வ் வங்கியின் கவர்னர் ரகுராம் ராஜன். சட்டமன்றத் தேர்தலைச் சந்திக்க வுள்ள மாநிலங்களிலேயே, தமிழகத்தில் தான் பணப் பட்டுவாடா அச்சுறுத்தலாக இருக்கிறது என்பதைத் தேர்தல் ஆணையமும் ஒத்துக்கொண்டு, அறிக்கை அளித்திருக்கிறது. இதன்பொருள் இந்த 60,000 கோடி ரூபாயில் பெரும் பகுதி தமிழகத்தில் புழங்கவிருக்கிறது என்பதுதான்.

ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் 10 கோடி ரூபாய் வீதம் 2,340 கோடி ரூபாயை அ.தி.மு.க. வாரியிறைக்க உள்ளதாகத் தமிழகப் பத்திரிகைகள் எழுதுகின்றன. மேலும், பணப்பட்டுவாடாவில் அ.தி.மு.க.வோடு, தி.மு.க. உள்ளிட்ட எந்தவொரு கட்சியும் போட்டிபோட முடியாது என்பதும் நாளுக்கு நாள் நிரூபணமாகி வருகிறது. ஜெயா-சசி கும்பலின் கையில் பல்லாயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் பணம் மட்டுமின்றி, அதிகாரமும் இருப்பது பணப் பட்டுவாடாவை எளிதாக்கிவிட்டது.

108 ஆம்புலன்ஸ் வேன்கள், ஆம்புலன்ஸ் பைக்குகள், பால் வண்டிகள், தண்ணீர் லாரிகள், போலீசு அதிகாரிகளின் சைரன் வைத்த வாகனங்கள், பிண ஊர்திகள் எனப் பல்வேறு வழிகளில் தமிழகத்தின் மூலை முடுக்குகளுக்கெல்லாம் அ.தி.மு.க.வால் பணம் எடுத்துச் செல்லப்படுவது அம்பலமான பிறகும், தேர்தல் ஆணையம் அமைத்துள்ள பறக்கும் படை அதில் ஒரு நயா பைசாவைக்கூடச் சோதனையிட்டுப் பிடிக்க

வில்லை. மாறாக, சிறு வியாபாரிகளின் கையில் எடுத்துச் செல்லும் பணம் தான் பெருமளவில் சோதனைச் சாவடிகளில் பறிமுதல் செய்யப்படுகிறது.

ஜெயா-சசி கும்பலுக்குச் சொந்தமான சிறுதாலூர் பங்களா அ.தி.மு.க.வின் பணப் பதுக்கல் மற்றும் பட்டுவாடாவின் மையமாக இருந்து வருவது சில நாட்களுக்கு முன்பு புகைப்பட ஆதாரங்களோடு அம்பலமானது. ஆனால், “சிறுதாலூரில் பணம் பதுக்கப்பட்டிருப்பதாக”க் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டு உறுதி செய்யப்படவில்லை என காஞ்சிபுரம் மாவட்ட ஆட்சியர் அறிக்கை அளித்துவிட்டதாகக் கூறி, ஜெயா-சசி கும்பலைத் தப்ப வைத்தது தேர்தல் ஆணையம்.

தேர்தல் நடத்தை விதிகளை மீறியதற்காக மேற்கு வங்க முதல்வர் மம்தா பானர்ஜிக்கு நோட்டீசு கொடுத்த தேர்தல் ஆணையம், ஜெயாவின் பொதுக்கூட்டத்தில் ஐந்து பிணங்கள் விழுந்த பிறகும் அவருக்கு எதிராகச் சுண்டு விரலைக் கூட அசைக்க மறுக்கிறது.

ஜெயா-சசி கும்பலால் பணப் பட்டுவாடாவைக் கச்சிதமாகச் செய்து முடிக்கும் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அன்புநாதன்.

நாமக்கல் மாவட்டம் பேரூங்கு குறிச்சி அருகே கல்குறிச்சியில் இரண்டு மூட்டைகள் நிறைய பணம் கைப்பற்றப்பட்ட விசயத்திலோ, “அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் நடக்கவில்லை; எல்லாமே வதந்தி என நாமக்கல் மாவட்ட ஆட்சியர் தட்சிணாமூர்த்தி அறிக்கை அளித்திருப்பதாக”க் கூறித் தேர்தல் ஆணையம் அதனை அமுக்கிவிட்டது. சொத்துக் குவிப்பு வழக்கில் தண்டிக்கப்பட்ட ஜெயா மீண்டும் முதல்வர் ஆவதற்காக கொல்லிமலை பையில்நாடு தன்னிமாத்தியில் உள்ள ரதி-மன்மதன் கோயிலில் நடத்தப்பட்ட யாகத்தில் அமைச்சர் தங்கமணியோடு கலந்து கொண்டவர்தான் இந்த தட்சிணாமூர்த்தி.

கரூரில் அன்புநாதன் வீட்டிலும், குடோனிலும் சோதனைகள் நடந்து கொண்டிருந்தபோதே, அங்கு பத்து இலட்ச ரூபாய் கைப்பற்றப்பட்டதாக அறிக்கைவிட்ட

டார், ராஜேஷ் லக்கானி. இந்த தம்மாத்துண்டு ரூபாயைப் பிடிப்பதற்காகவா இரண்டு நாட்கள் சோதனை நடந்தது, அன்புநாதனின் வீட்டில் 12 பணம் எண்ணும் இயந்திரங்கள் இருந்தன என எதிர்க்கட்சிகள் போட்டு வாங்கிய பிறகு, அன்புநாதனிடமிருந்து நாலு கோடியே சொச்சமும் சில ரப்பர் பேண்டுகளும் கைப்பற்றப்பட்டதாகக் கணக்குக் காட்டியது, தேர்தல் ஆணையம். இது நீதிபதி குமாரசாமியின் கணக்கைவிட மோசடியானது என்பது ஊருக்கே தெரியும். அன்புநாதனின் நண்பர் மணிமாறனின் வீடு, தோட்டம், குடோனிலிருந்து

கைப்பற்றப்பட்ட பணம் 100 கோடி ரூபாயைத் தாண்டும் எனக் கூறப்பட்டாலும், அது குறித்து வாயைத் திறக்க மறுக்கிறது, தேர்தல் ஆணையம்.

அன்புநாதன் அ.தி.மு.க.வின் ஐவரணியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களுக்கு நெருக்கமானவர் என்பதும்; சென்னை-எழும்பூர் அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பில் 4 கோடியே 93 இலட்ச ரூபாய் கைப்பற்றப்பட்டதில் தொடர்புடைய விஜயகுமார் தஞ்சாவூர் வடக்கு மாவட்ட எம்.ஜி.ஆர். மன்றத் துணைச் செயலர் என்பதும் தமிழகமே அறிந்த உண்மை. இந்த சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களைக் கொண்டு இந்தப் பணம் பதுக்கல், கடத்தல் விவகாரத்தில் அ.தி.மு.க. தலைமையைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தியிருக்க முடியும். ஆனால், தேர்

தல் ஆணையமோ மத்திய அரசின் முத்திரையைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியதாக உப்புக்குச் சப்பாணி வழக்கை அன்புநாதன்மீது போட்டு விட்டு, மௌனமாகிவிட்டது.

பணப் பட்டுவாடாவைத் தடுக்க ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒரு பறக்கும் படை; ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு ஐ.ஆர்.எஸ். அதிகாரி தலைமையில் 9 பேர் கொண்ட வருமான வரித் துறையின் படை. பறக்கும் படைகளைக் கண்காணிக்க மாவட்டத்துக்கு 2 அல்லது 3 எஸ்.பிக்கள் அடங்கிய குழு. மொத்தமாக 118 பயிற்சி எஸ்.பி.க்கள் மாவட்டங்களைத் தங்களுக்குள் பிரித்துக் கொண்டு பறக்கும் படையைக் கண்காணிக்க ஏற்பாடு. இந்த அதிகார வர்க்க கூட்டத்துக்கு அப்பால், கட்சி சாராத இளைஞர்களைக் கொண்ட 21,300 குழுக்கள் என அடுக்கிக் கொண்டே போகிறது தேர்தல் ஆணையம். ஆனால், இவை எல்லாம் அ.தி.மு.க.வின் கூலிப்படையாக, அக்கட்சியின் பணக் கடத்தலைப் பாதுகாக்கும் ஐந்தாம் படையாகத்தான் செயல்படும். அவ்வாறுதான் செயல்பட முடியும்.

சில மாவட்ட ஆட்சியர்களையும், போலீசு அதிகாரிகளையும் இட மாறுதல் செய்து தேர்தல் ஆணையம் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தாலும், அது வெல்லாதும்பை விட்டு வாலைப் பிடிக்கும் கதை என்பது தமிழகத்திற்கே தெரியும். அதேசமயம், டி.ஜி.பி. அசோக்குமார், உளவுத்துறைத் தலைவர் சத்தியமூர்த்தி, வடக்கு மண்டல ஐ.ஜி. தாமரைக்கண்ணன், நாமக்கல் ஆட்சியர் தட்சிணாமூர்த்தி, திருப்பூர் ஆட்சியர் ஜெயநதி, திருச்சி ஆட்சியர் கே.எஸ்.பழனிச்சாமி, தூத்துக்குடி ஆட்சியர் ரவிக்குமார், திருச்சி போலீசு கமிசனர் சஞ்சய் மாதூர், மதுரை கமிசனர் சைலேஷ் யாதவ், மதுரை புறநகர் மாவட்ட எஸ்.பி. விஜயேந்திராபிடாரி

ஜெயாவின் திருச்சி பொதுக்கூட்டத்தில் நடந்த பணப் பட்டுவாடா.

**எல்லை தாண்டிய
பயங்கரவாதிகளிடமிருந்து
நாட்டைக்
காப்பாற்றுவதற்காக
காஷ்மீரில் போராடிக்
கொண்டிருப்பதாகச்
சொல்லப்படும்
இராணுவத்தை,
அ.தி.மு.க.விடமிருந்து
நாட்டைக் காப்பாற்றும்
பொருட்டு தமிழகத்துக்கு
வரவழைக்க
வேண்டுமென்றால்,
அ.தி.மு.க.வைப்
பயங்கரவாதக் கும்பல்
என்றல்லவோ
கருத வேண்டியிருக்கும்?**

உள்ளிட்ட ஒரு பெரும் ஜெயாவின் விசுவாசக் கூட்டமே இன்னமும் தேர்தலை நடத்தும் பொறுப்புகளில், பணக் கடத்தலைத் தடுக்கும் பொறுப்புகளில் தேர்தல் ஆணையத்தின் ஆசியோடு அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

தேர்தல் ஆணையமே போயசு தோட்டத்தின் செல்லப் பிராணி தானே! கடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலின்போது, அ.தி.மு.க.வின் பணப் பட்டுவாடாவிற் குச் சாதகமாக 144 தடையுத்தரவை அமல்படுத்தியது; சொத்துக் குவிப்பு வழக்கில் தண்டிக்கப்பட்ட ஜெயாவைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் தகுதியிலிருந்து நீக்குவதை வேண்டுமென்றே தாமதப்படுத்தியது; ஆர்.கே. நகர் தொகுதி இடைத் தேர்தலில் வேட்புமனுத் தாக்கல் செய்ய வந்த ஜெயாவிற் காக, அந்த அலுவலகத்தையே பச்சை பெயிண்ட் அடித்து மாற்றியமைத்தது; அந்த இடைத் தேர்தலின்பொழுது ஒரு வாக்குச் சாவடியில் மொத்த வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் ஒரு வாக்கு அதிகமாகப் பதிவான கள்ள ஓட்டு கூத்தைக் கண்டு கொள்ளாமல் நழுவிக்கொண்டது; அன்புநாதனைக் கைது செய்யாமல் வேண்டுமென்றே தப்பிக்க வைத்தது எனத் தேர்தல் ஆணையத்தின் ஜெயா விசுவாசத்திற்கான ஆதாரங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

ஜெயாவின் பொதுக்கூட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் சொல்லிக் கொள்ளப்படும் தேர்தல் நடத்தை விதிமுறைகளை மீறித்தான் நடத்தப்படுகின்றன. தேர்தல் நடத்தை விதிகளை மீறியதற்காக மேற்கு வங்க முதல்வர் மம்தா பானர்ஜிக்கு நோட்டீசு கொடுத்த தேர்தல் ஆணையம், ஜெயாவின் பொதுக் கூட்டத்தில் ஐந்து பிணங்கள் விழுந்த பிறகும் அவருக்கு எதிராகச் சுண்டுவிரலைக் கூட அசைக்க மறுக்கிறது.

போலி வாக்காளர்கள், ஓட்டுக்குப் பணம், அதிகார

ஜெயாவின் அதிகார வர்க்க விசுவாசிகள்: (இடமிருந்து) தமிழகத் தேர்தல் ஆணையர் ராஜேஷ் லக்ஷானி மற்றும் முன்னாள் ஆணையர்கள் சந்தீப் சக்ஷேனா, பிரவீன் குமார்.

வர்க்க கூலிப்படை என்ற மூன்றையும் பயன்படுத்தி, இத்தேர்தலிலும் வென்று ஆட்சியைப் பிடித்துவிடும் திட்டத்தோடு காய்களை நகர்த்தி வருகிறது, ஜெயா-சசி கும்பல். இதற்கு ஒத்துழைத்து வருகிறது தேர்தல் ஆணையம்.

ஜனநாயகப்பூர்வமான தேர்தலை நடத்தும் பொருட்டு, அரசமைப்பு சட்டத்தின்படி சுயேச்சையான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ள அமைப்பான தேர்தல் ஆணையம், அந்த நோக்கத்துக்கு எதிராக, ஜனநாயகத் தேர்தல் என்பதையே குழிதோண்டிப் புதைக்கின்ற கோடாரிக்காம்பாகச் செயல்படுகிறது என்று எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் குற்றம் சாட்டுகின்றனர், ஆதாரங்களை அடுக்குகின்றனர். குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகியிருக்கும் தேர்தல் ஆணையமோ, ஆணையர் லக்ஷானியோ இது பற்றிக் கடுகளவும் கவலைப்படவில்லை. எதிர்க்கட்சிகளின் குற்றச்சாட்டைப் பொருட்படுத்த வுமில்லை.

ஒரு மரத்தடிப் பஞ்சாயத்தில் கூட நாட்டாமையைப் பார்த்து உன் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று வழக்காடி சொல்லிவிட்டால், அந்த நாட்டாமை ரோசப்பட்டு விலகிக் கொள்ளக்கூடும். சட்டம், விதிமுறைகள், மரபுகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கவலைப்படாதது மட்டுமல்ல, மான, ரோசம் அனைத்தையும் உதிர்த்து விட்டு நிற்கிறது தேர்தல் ஆணையம். ஆணையம் தனது நம்பகத்தன்மையை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று கெஞ்சுவதற்கு மேல் எதுவும் செய்ய முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் எதிர்க்கட்சிகள். அன்புநாதன் விவகாரத்தின் மர்மங்களை வெளிக்கொண்டு வர வேண்டுமானால், சி.பி.ஐ. விசாரணை வேண்டும் என்கிறார் கருணாநிதி.

நடைபெறும் நிகழ்வுகள் நமக்கு ஆர்.கே.நகர் இடைத்தேர்தலை நினைவுபடுத்துகின்றன. குமாரசாமியின் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க தீர்ப்புக்குப் பின்னர், அந்தத் தீர்ப்புக்கு எந்த விதத்திலும் குறைவில்லாத தரத்தில் ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தேர்தல் வெற்றியைப் பெறவேண்டும் என்ற முடிவுடன் ஆர்.கே.நகரில் களம் இறங்கினார் ஜெயலலிதா. அன்று தேர்தல் ஆணையராக இருந்த சந்தீப் சக்ஷேனாவிடமோ, தேர்தல் ஆணையத்திடமோ புகார் கொடுத்துப் பயனில்லை என்று

தி.மு.க. உள்ளிட்ட அனைத்துக் கட்சிகளும் அந்த இடைத்தேர்தலைப் புறக்கணித்தன. இந்தப் புறக்கணிப்பு தேர்தல் ஆணையத்தை மட்டுமின்றி, ஜெயலலிதாவையும் அசிங்கப்படுத்தி விடும் என்ற காரணத்தினால், அ.தி.மு.க.வின் ஐந்தாம்படையான வலது கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி அம்மாவின் ஆசியுடன், அம்மாவை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டு, அம்மாவின் மானத்தைக் காப்பாற்றியது. அம்மாவோ நூறு விழுக்காட்டுக்கு மேல் வாக்குப்பதிவு செய்து ஜனநாயகத்தின் மானத்தை வாங்கினார்.

இடைத்தேர்தலில் ஒரு தொகுதியில் செய்யும் தில்லுமுல்லுகளை தமிழகம் முழுவதும் செய்ய இயலாது என்று அன்றைக்கு இடைத்தேர்தலைப் புறக்கணித்த கட்சிகளும், அறிஞர் பெருமக்களும் கருதினர். தமிழகம் முழுவதையும் ஆர்.கே.நகராக மாற்ற இயலாது என்று நம்பினர். அந்த நம்பிக்கை பொய்த்து விட்டதை இன்று எதிர்க்கட்சிகளே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

பண விநியோகத்தைத் தடுத்து நியாயமான தேர்தல் நடத்த இராணுவத்தை வரவழைக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார்கள். எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதிகளிடமிருந்து நாட்டைக் காப்பாற்றுவதற்காக காஷ்மீரில் போராடிக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படும் இராணுவத்தை, அ.தி.மு.க.விடமிருந்து நாட்டைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு தமிழகத்துக்கு வரவழைக்க வேண்டுமென்றால், அ.தி.மு.க.வைப் பயங்கரவாதக் கும்பல் என்றல்லவோ கருத வேண்டியிருக்கும்?

எதிர்க்கட்சிகளின் கருத்துப்படி இன்று ஜெயா-சசிகும்பல் தமிழகத்தையே ஆர்.கே.நகர் ஆக்கிவிட்டது. அவர்களது அளவுகோல்களின்படி இந்தப் பொதுத் தேர்தலையும் அவர்கள் புறக்கணித்திருக்க வேண்டும். ஒருவேளை அவ்வாறு ஒரு முடிவை எடுத்தால், ஜெயலலிதா அரசு என்றழைக்கப்படும் கிரிமினல் கும்பலையும், அதன் கூட்டாளியான தேர்தல் ஆணையத்தையும் ஓரளவேனும் அம்பலப்படுத்தியிருக்க முடியும். ஆனால், அத்தகைய போராட்ட முறைகளெல்லாம் ஓட்டுக்கட்சிகளைப் பொருத்தவரை வரம்பு மீறிய நடவடிக்கைகள்.

தேர்தல்களை நியாயமாக நடத்துகிறோம் என்ற நாடகத்தைக்கூட நடத்த முடியாத தற்போதைய இழிந்த நிலை என்பது இந்த அரசுக்கட்டமைவின் தோல்விக்குத் துலக்கமானதொரு சான்று. இந்தக் கட்டமைப்புக்கு உள்ளேதான் தீர்வைத் தேட வேண்டும் என்பது அரசியல் பிழைப்புவாதிகளுக்கான வரம்பு. ஆனால், மக்கள் அந்த வரம்புக்குள் நிற்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அவ்வாறு நிற்பது அறிவுக்குகந்ததுமில்லை. மக்கள் அதிகாரத்தை உத்திரவாதப்படுத்துகின்ற புதியதொரு கட்டமைப்பை உருவாக்க முயற்சிப்பதுதான் மாற்றம் வேண்டும் என்று விரும்புவோர் செய்ய வேண்டிய பணி.

● ரவீம்

ஜனநாயகம்: இலட்சியமா, வழிமுறையா?

நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்கு மாற்று இல்லை என்று சவால்விடும் ஆளும் வர்க்கத்தின் ஆணவத்திற்கும், வேறென்ன மாற்று என்று ஏக்கத்துடன் கேட்கும் மக்களின் அவலத்திற்கும் இடையே சிக்கி மூச்சுத் திணறிக் கொண்டிருக்கிறது, இந்தியாவின் தேர்தல் ஜனநாயகம்.

“ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கம் தன்னுடைய விடுதலையைத் தானே நிறைவேற்றுவதற்குப் பக்குவம் பெறாதிருக்கின்ற வரையில், இன்றுள்ள சமூக அமைப்பு ஒன்றுதான் சாத்தியமானது என்று அதன் பெரும்பான்மையினர் கருதிக் கொண்டிருப்பார்கள்.”

- எங்கெல்ஸ் (குடும்பம், தனிச் சொத்து, அரசு ஆகிய வற்றின் தோற்றம்)

• • •

“தேர்தலைப் புறக்கணியுங்கள்” என்று நாம் கூறும் போது, “தேர்தலையா புறக்கணிக்கச் சொல்கிறாய்?” என்று மக்கள் யாரும் கொதித்தெழுவதில்லை. இந்தத் தேர்தல் ஜனநாயகம் தங்களுக்கு எதையும் வழங்கவில்லை என்பதை மக்கள் தம் சொந்த அனுபவத்தில் உணர்ந்தேயிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் “தேர்தலைப் புறக்கணித்து விட்டு வேறென்ன செய்வது?” என்று விழிக்கிறார்கள். எங்கெல்ஸின் வார்த்தைகளில் சொன்னால், “இன்றுள்ள சமூக அமைப்புதான் சாத்தியமானது” என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆளும் வர்க்கமோ இந்த ஜனநாயக அமைப்புதான் மனிதகுலம் கண்டறிந்த அதி உன்னத சமூக அமைப்பு

அனைவருக்குமான வாக்குரிமை, வேறுபட்ட அரசியல்-பொருளாதாரக் கருத்துடடங்களுக்கும் இடமளிப்பதைப் போன்றதொரு பிரமையை மக்களிடம் தோற்றுவிக்கிறது.

என்றும், இதற்கு வேறு மாற்றே இல்லை என்றும் சாதிக்கிறது. “வேறென்ன மாற்று?” என்று ஏக்கத்துடன் கேட்கும் மக்களின் அவலத்திற்கும், “வேறு மாற்றே இல்லை” என்று சவால் விடும் ஆளும் வர்க்கத்தின் ஆணவத்திற்கும் இடைப்பட்ட சந்தில் சிக்கி மூச்சுத் திணறிக் கொண்டிருக்கிறது இந்தியாவின் தேர்தல் ஜனநாயகம்.

ஜனநாயகம் என்பது வேறு ஏதோவொரு உன்னதமான இலட்சியத்தை அடைவதற்கான வழிமுறையா, அல்லது ஜனநாயகம்தான் அந்த லட்சியமா? இது வழிமுறை என்றால் அந்த உன்னத லட்சியம் என்பது என்ன என்ற கேள்விக்கு நாம் விடை காணவேண்டும். அல்லது ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதுதான் ஜனநாயகத்தின் லட்சியம் என்றால், அந்த லட்சியத்தின் லட்சணம் என்ன என்பதையும் நாம் பிரித்து ஆராய வேண்டியுள்ளது.

இந்தியாவின் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகவே பகவான் எடுத்துள்ள பதினொன்றாவது அவதாரமான மார்க்சிஸ்டு கட்சியின் தலைவர் சீதாராம் யெச்சூரி (இந்து நாளேடு 25.3.2004) தனது கட்டுரையொன்றில் ரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்.

“தேர்தலில் பணம் ஆறாக ஓடுகிறது. அரசியல் கட்சிகள் முதலாளிகளுடன் நேரடியாகத் தங்களை அடையாளம் காட்டிக் கொள்கிறார்கள், அரசின் கொள்கைகளோ மேலும் மேலும் பணக்காரர்களுக்கு ஆதரவாகவே சென்று கொண்டிருக்கின்றன. ஜனநாயகத்தின் அர்த்தம் களவாடப்படுகிறது. தேர்தல் ஜனநாயகத்தின் வெளியலங்காரம் பாதுகாக்கப்படுகிறது; ஆனால், ஜனநாயகத்தின் சாரமோ புறந்தள்ளப்படுகிறது.”

தேர்தல் அரசியலின் சீரழிவுகளை இன்னமும் அடுக்கலாம். 13-ஆவது நாடாளுமன்றத்தின் உறுப்பினர்களில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் கிரிமினல் குற்ற வழக்குகளில் சிக்கிய அயோக்கியர்கள்; இந்தத் தேர்தலில் நிற்கும் வேட்பாளர்களில் ஆகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் கோடசுவரர்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சட்டமன்றங்கள் நாடாளுமன்றங்களின் நிலை இதுவென்றால், நிர்வாக எந்திரமும் போலீசும் ஆளும் வர்க்கத்தின் கையாட்படையாகவும்

கிரிமினல்களின் கூடாரமுமாகவே செயல்படுகின்றன. சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்துவதற்காகவே இறக்கப்பட்டிருக்கும் நங்கூரமான நீதிமன்றமோ மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கும் கட்டைப் பஞ்சாயத்து மன்றமாக இருக்கிறது.

யெச்சூரியின் கண்ணீருக்கு வலுச் சேர்க்கும் ஆதாரங்களை நாம் இன்னமும் அடுக்கலாம். ஆனால், “ஜனநாயகத்தின் அர்த்தம் களவாடப்படுகிறது; அதன் சாரம் புறந்தள்ளப்படுகிறது” என்று அவர் கூறுகிறாரே, அந்த சாரம் என்ன என்பதே நம் முன் உள்ள கேள்வி.

இந்தச் சீரழிவுகளின் மரபணுக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிராத, தூய்மையான, தெளிந்த, கன்னிமை குலையாத அந்த ஜனநாயகத்தின் சாரம் என்ன? யெச்சூரியும், தினமணியின் நடுப்பக்கக் கட்டுரையாளர்களான காரியக் குருடர்களும், அசடுகளும் மீட்க விரும்பும் அந்த தேவனுடைய சாம்ராச்சியம் எங்கே இருக்கிறது? பைபிளைப் போலவே இதுவும் காகிதத்தில் தான் இருக்கிறது - அரசியல் சட்டக் காகிதத்தில்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் ஜனநாயக அஸ்திவாரம் கீழ்க்கண்ட அடிப்படை உரிமைகளை நமக்கு வழங்குகிறது. “சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்; மத, இன, சாதி, பால் வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் பாரபட்சம் காட்டப்படாமை; பேச்சுரிமை, வழிபாட்டுரிமை, தனிநபர் சுதந்திரம் மற்றும் வாழ்வுக்குப் பாதுகாப்பு.”

அரசியல் சட்டத்தின் வழிகாட்டும் கோட்பாடோ ஒரு பொற்காலத்தை நமக்குப் படமாகக் காட்டுகிறது.

“எல்லோருக்கும் சமநீதி, பசியும் வறுமையும் அற்ற வாழ்க்கை, கவுரவமாக வாழும் சுதந்திரம், கவுரவமான ஊதியம் பெறும் உரிமை, பாலின சமத்துவம், தீண்டாமை ஒழிப்பு, கட்டாய அடிப்படைக் கல்வி, பொதுச் சுகாதாரம், சத்துணவுக்கு அனைவருக்கும் சம வாய்ப்பு, தேசிய சொத்துக்கள் - வளங்களைப் பாதுகாத்தல்” என்று ரீல்ரீலாக ஓடுகிறது இந்தப் படம்.

நடப்போ கற்காலத்தை நோக்கித் திரும்பிச் செல்வதாக இருக்கிறது. ஒரு வர்க்கத்துக்கு ஒரு நீதி, உணவுக் கிடங்கின் வாசலிலேயே மக்கள் பட்டினியால் செத்தாலும் 6 கோடி டன் உணவு தானியத்தைப் பூட்டி வைப்பதற்கான சுதந்திரம், குறைந்தபட்ச ஊதியம் என்ற சட்டப் பாதுகாப்பையே நீக்குதல், உடன்கட்டை முதல் விபச்சாரம் வரையில் அனைத்துக்கும் அங்கீகாரம், வன்கொடுமைத் தடைச்சட்டத்தையே ஒழிப்பது, தொடக்கப் பள்ளிகள் மூடல், அரசு மருத்துவமனைகள் மூடல், சுரங்கங்கள், காடுகள், துறைமுகங்கள், பொதுத்துறைகள் அனைத்தையும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு ஏலம் விடுதல், வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளின் இலட்சணம் நடைமுறையில் இப்படித் தானிருக்கிறது.

பாடுகளின் இலட்சணம் நடைமுறையில் இப்படித் தானிருக்கிறது.

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், எந்தப் பெரும்பான்மை மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று ஆள்வதற்கான நியாயவுரிமையை இந்த அரசாங்கம் பெறுகிறதோ, அந்த மக்களின் நலன்களை பணக்கார வர்க்கத்துக்கு அதாவது வாக்குச் சாவுடையே தங்கள் வாழ்க்கையில் பார்த்திராத வர்க்கத்திற்குக் காவு கொடுப்பதே இந்த ஜனநாயகத்தின் சாரமாக இருக்கிறது.

ஆனால், கிழக்கே செல்ல வேண்டிய ஜனநாயகம் மேற்கு நோக்கித் திசை திரும்பிவிட்டதாகவும், அதனைத் தேர்தல் முறையின் வாயிலாகவும் இந்த அரசமைப்புக்கு உட்பட்டும் மீண்டும் நெறிப்படுத்திவிட முடியுமென்றும் நம்பச் சொல்கிறார்கள் யெச்சூரி வகையறாக்கள். அதாவது, இந்த அரசமைப்பு கூறும் இலட்சியங்களைத் தேர்தல் ஜனநாயக வழிமுறை மூலமே அடைந்துவிட முடியும் என்று ஆசை காட்டுகிறார்கள்.

சொத்துரிமையையும் சுரண்டும் உரிமையையும் அடிப்படை உரிமைகளாகக் கொண்டிருக்கும் ஜனநாயகம், அனைவருக்கும் சமநீதியை எப்படி நிலைநாட்ட முடியும் என்பதே கேள்வி.

கேள்வியை இப்படிப் போடுவோம். “இந்தியா யாருக்குச் சொந்தம்?; சந்தேகமில்லாமல் “இந்தியர்களுக்குத்தான் சொந்தம்” என்று பதில் வரும். ஆனால், தொலைபேசித் துறையில் பாதி பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தம், எண்ணெய் எரிவாயுத் துறையில் பாதி அம்பாணிக்குச் சொந்தம்; துறைமுகங்களும், பிரதமரின் தங்க நாற்கரச்சாலையும், சுரங்கங்களும், கனிம வளங்களும் அம்னா அருண்சோரியின் கையில் கிடைத்த அனைத்தும் அந்நிய முதலாளிகளுக்குச் சொந்தம். “எஞ்சியிருக்கும் இந்தியா இந்தியர்களுக்குச் சொந்தம்” என்று பொருள் கொள்ளலாமா?

“ஒரு சொத்தின் உடைமையாளனுக்குத்தான் அதன் மீது அதிகாரம் இருக்கிறது” என்ற எளிய உண்மையை அளவுகோலாகக் கொண்டு பார்த்தால், இந்தியா என்ற

தோற்றுப்போன தேர்தல் ஜனநாயக அமைப்பு முறை: எழுபது ஆண்டுகால ஜனநாயக ஆட்சியில் தங்களின் கிராமத்திற்கு எந்த அடிப்படை வசதிகளும் கிடைக்காத காரணத்தால், சட்டமன்றத் தேர்தலைப் புறக்கணிக்கப் போவதாக அறிவித்துள்ள இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள அம்மாபட்டினம் கிராம மக்கள்.

சொத்தின் மீதான அதிகாரம் பெரும்பான்மை இந்தியர்களிடம் இல்லை. ஆனால், இந்தியா என்ற தேசத்தின் மீது மக்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதாம். முந்தையது பொருளாதாரரீதியான அதிகாரமாம்! பிந்தையது அரசியலரீதியான அதிகாரமாம்! அதாவது மக்களின் இறை யாண்மையாம்!

“சொத்துடைமையாளர்கள்தான் தேசத்தின் நியாயமான சொந்தக்காரர்கள். மற்ற மக்களெல்லாம் விடுதியில் தங்கிச் செல்லும் வழிப்போக்கர்களைப் போன்றவர்கள்” என்றார் 18-ஆம் நூற்றாண்டின் ஒரு பிரிட்டிஷ் முதலாளித்துவ அறிஞர். “தனிச் சொத்துடைமைதான் நாகரிகத்திற்கு அடிப்படை என்றால், நாகரிகத்தைக் காப்பதுதான் அரசின் கடமை என்றால், யாருக்குத் தேசம் சொந்தமாக இருக்கிறதோ, அவர்கள்தான் அதை ஆட்சி செய்ய வேண்டும்” என்றார் அமெரிக்க உச்சநீதி மன்றத்தின் முதல் தலைமை நீதிபதி.

அனைவருக்கும் வழங்கப்படும் வாக்குரிமை, தங்களுது சொத்துரிமையில் கை வைத்துவிடாமல் தடுப்பதெப்படி? மன்னனிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட இறையாண்மையை மக்கள் தமக்கெதிராகப் பயன்படுத்திவிடாமல் தடுப்பதெப்படி? என்ற கேள்விகளுக்கு விடைகாணும் போக்கில்தான் எல்லா முதலாளித்துவ ஜனநாயக மாயைகளும் உருவாக்கப்பட்டன. பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை தொடங்கி எல்லா வகையான உரிமைகளும் மக்கள் நல அரசு முதல் பஞ்சாயத்துராஜ் வரையிலான எல்லா மாயத் தோற்றங்களும் இந்த வகைப்பட்டவைதான்.

முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் மீதான மயக்கத்தைப் பராமரிப்பதில் பெரும்பங்கு வகிக்கும் பல கட்சி ஆட்சி முறை, வேறுபட்ட அரசியல்-பொருளாதாரக் கருத்தோட்டங்களுக்கும் இடமளிப்பதைப் போன்றதொரு பிரமையை மக்களிடம் தோற்றுவிக்கிறது. உண்மையில் சொத்துடைமை வர்க்கத்தின் வேறுபட்ட பிரிவினருடைய நலன்களையும், அவர்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளையும் தான் இவர்கள் பிரதிபலிக்கின்றனர். உற்பத்திச் சாதனங்களின் மீதான தனியுடைமையைப் பாதுகாப்பதென்ற சத்தியப் பிரமாணம் அடிப்படையிலேயே இவர்களை ஒன்றிணைக்கிறது. ஓரணியாய் வைத்திருக்கிறது.

இதற்கு உடன்படாதவர்கள்தான் தீவிரவாதிகள், நக்சலைட்டுகள் அல்லது ஜனநாயக வழிமுறைகளில் நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டுப் போலீசால் விலங்குகளைப் போல வேட்டையாடப்படுபவர்கள்.

முதலாளித்துவச் சுரண்டலை ஒப்புக் கொள்வது என்ற நிபந்தனையின் பேரில் நமக்கு வழங்கப்படும் உரிமைகள்தான் முதலாளித்துவ ஜனநாயக உரிமைகள். எனவே, இந்த உரிமைகள் தன்னியல்பிலேயே முரண்

பாடுகளைக் கொண்டிருப்பதில் வியப்பில்லை.

மக்கள்தொகையில் பாதிப்பேருக்கு எழுத்தறிவே இல்லாத போது எழுத்துரிமையால் என்ன பயன்? கல்வியறிவிருந்தாலும் இலட்சக்கணக்கில் பணமின்றிப் பத்திரிக்கை நடத்த முடியாது எனும்போது கருத்துரிமையால் என்ன பயன்? வேலை வாய்ப்பே இல்லாத போது இந்தியாவில் எங்கு வேண்டுமானாலும் சென்று வேலை செய்யும் உரிமையால் என்ன பயன்? உள்ள தொழில்களே நசிந்து கொண்டிருக்கும்போது எங்கு வேண்டுமானாலும் தொழில் நடத்தும் உரிமையால் என்ன பயன்? பட்டினியால் சுரண்டு கிடப்பவனுக்கு வாழ்வுரிமையால் என்ன பயன்?

மக்கள் தமக்குத் தெரிந்த முறையில் இந்தக் கேள்வியை எழுப்பிக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். “உணவு, தண்ணீர், மின்சாரம், சாலை, கல்வி, மருத்துவம், வேலை என எதையுமே வழங்க முடியாத வாக்குரிமையால் என்ன பயன்?” என்று தேர்தலைப் புறக்கணிக்கிறார்கள்.

கனிம வளங்களை அந்நிய முதலாளிகளுக்குத் தூக்கிக் கொடுப்பதற்காகத் தமது சொந்த பூமியிலிருந்து அகதிகளாகத் துரத்தப்பட்ட சத்தீஸ்கர் மாநில பழங்குடியின மக்கள். (கோப்பு படம்)

அப்துல் கலாமின் கூற்றுப்படி, “ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் ஜனநாயகத்தில் சமஉரிமை உண்டு என்பதற்கு நிரூபணமாக விளங்கும் தேர்தலை, புனிதமான வாக்குரிமையை, தாய் மண்ணுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கட்டாயக் கடமையை”க் கேவலம் இரண்டு குடம் தண்ணீருக்காக, ஒரு ரேசன் கடைக்காக, ஒரு மருத்துவமனைக்காகப் புறக்கணிக்கிறார்கள், ‘உரிமையின் அருமை புரியாத’ மக்கள்.

பச்சையாகச் சொல்வதானால், இரண்டு வேளை சோறும் துணியும் கொடுக்கத் தயாரென்றால், எங்களுக்கு உன் வாக்குரிமையே வேண்டாமென்று பத்திரம் எழுதித்தரவும் தயாராக இருக்கிறார்கள் ஏழை இந்தியர்கள். அதாவது, “சோறா, சுதந்திரமா” என்ற கேள்விக்கு “சோறு” என்று பதிலளிக்கிறது ஏழைகளின் இந்தியா. ஆளும் வர்க்கமோ “சோறு போட முடியாது, ‘சுதந்திரம்’ தான் தருவேன்” என்று முழங்குகிறது.

“பொருளாதாரச் சுரண்டல் காரணமாக நீ வழங்கும் எந்தச் சுதந்திரத்தையும் பணமில்லாத மக்களால் பயன்படுத்த இயலவில்லை” என்று சொன்னால், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வும் சுதந்திரத்தின் ஒரு அங்கமே என்று பதில் சொல்கிறது முதலாளித்துவம்.

‘அரசியல் சமத்துவம்’ என்ற முதலாளித்துவ நரித்தனத்தின் சாயம் இங்கே வெளுத்து விடுகிறது. ‘தனிநபர் சுதந்திரம்’ என்ற சொற்றொடரின் உண்மையான பொருள் விளங்கத் தொடங்குகிறது.

‘கட்டுப்பாடுகள் இல்லாமை’ என்ற எதிர்மறைப் பொருளில் மட்டுமே சுதந்திரத்திற்கு விளக்கம் கூறும் முதலாளித்துவம், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை இயற்கையானதாகவும் தலையிடக் கூடாததாகவும் சித்தரிக்கிறது.

“அவனவன் பாடு அவனவனுக்கு; உன் சொந்தக்காலில் நின்று கொள்; யாரும் உனக்கு வாழ்க்கையை வழங்க முடியாது; நீயே முயன்று முன்னேறிக்கொள்;

கொரியாவைச் சேர்ந்த போஸ்கோ நிறுவனத்திற்காகத் தமது நிலங்கள் அபகரிக்கப்படுவதற்கு எதிராகப் போராடும் ஒரிசாவின் கோவிந்தபூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகள். (கோப்புப் படம்)

முன்னேறுவதற்காக பொய், களவு, சூது, சதி போன்ற வழிமுறைகளை நீ பின்பற்ற வேண்டியிருந்தால் செய்; அது உன் திறமை” என்கிறது முதலாளித்துவம்.

எனவே, “சொத்து சேர்ப்பவன்தான் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்றவன். தனிநபரின் மகிழ்ச்சிதான் உயர்ந்த லட்சியம். இந்தப் போட்டியில் இடறி விழுந்த திறமையற்ற மனிதர்கள்தான் ஏழைகள். அவர்களுக்காக நாம் இரக்கம் காட்ட முடியாது. திறமையின்மையின் விளைவுதான் ஏழ்மை” என்கிறது முதலாளித்துவம்.

ஆடுகளைத் தின்பதற்கு ஓநாய்கள் இயற்கையாகவே பெற்றிருக்கும் சுதந்திரத்தைத்தான் முதலாளித்துவத் தனிநபர் சுதந்திரம் வலியுறுத்துகிறது. முடியாட்சிக்கும், சர்வாதிகாரத்திற்கும் எதிரானதாகத் தன்னைச் சித்தரித்துக் கொள்ளும் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் சித்தாந்தம், கோட்பாட்டிலும் நடைமுறையிலும் அதற்கு நேரெதிரான துருவத்தில் நிற்கிறது.

“வலியுதே வெல்லும்” என்ற இந்த சித்தாந்தம் பாசிசம், நாஜிசம், பார்ப்பனியம், நிறவெறி ஆகிய அனைத்துப் பிற்போக்குத்தனங்களுடனும் தொப்புள் கொடி உறவைக் கொண்டிருக்கிறது.

பெரும்பான்மையான உழைக்கும் மக்களைத் தேவையற்றவர்களாகவும் செத்தொழிய வேண்டியவர்களாகவும்; மக்கள் நலத்திட்டங்களை ‘தேசத்தின் மீது’ திணிக்கப்பட்ட சுமைகளாகவும்; தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பொருளாதாரத்திற்குப் பூட்டப்பட்ட விலங்குகளாகவும் சித்தரிக்கும் மறுகாலனியாக்கக் கொள்கையின் ‘பார்வை’ திடீரென்று தோன்றிய திசை விலகல் அல்ல. இதுதான் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் சாரம்.

அரசியலுக்கும் பொருளாதாரத்திற்கும் இடையில் முதலாளித்துவம் மிகத் தந்திரமாக எழுப்பியிருக்கும் தடுப்புச்சுவரைத் தகர்க்காமல், சுதந்திரம், சமத்துவம் என்ற இந்தச் சொற்களுக்கான உண்மையான பொருளை நாம் காண முடியாது.

இன்று உற்பத்திச் சாதனங்களின் மீதான உடைமை வெகுவிரைவாகத் தனியார் முதலாளிகளின் கைக்கு மாறிக் கொண்டிருக்கும்போது, உலகின் செல்வங்கள் அனைத்தும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சில பன்னாட்டுத் தொழிற்கழகங்களின் உடைமையாகி வரும்போது, அரசியல் அதிகாரம் மட்டும் நம் கையில் நீடிக்க முடியும் என்று கருதுவது அசட்டுத்தனம். சொத்தின் உடைமையாளன்தான் தேசத்தை ஆள்கிறான். இதுதான் முதலாளித்துவ ஜனநாயகம்.

உற்பத்திச் சாதனங்களின் மீதான தனியுடைமையை ஒழிக்கும் சோசலிசம் ‘ஜனநாயக விரோதமானது’ என்று எதிரிகள் கூக்குரல் எழுப்புவதன் காரணமும் இதுதான்.

எதிரிகளின் ‘ஜனநாயக’ உரிமையைப் பறிப்பதுதான் தங்களது ஜனநாயக உரிமையை மக்கள் நிலைநாட்டிக் கொள்வதற்கான முன்நிபந்தனை. அந்த நடவடிக்கையின் பெயர் புரட்சி.

இந்த ஜனநாயகம் என்பது வேறெந்த உயர்ந்த இலட்சியத்தையும் அடைவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட வழிமுறை அல்ல. ஜனநாயகத்தின் இலட்சியம் முதலாளித்துவத் தனிச் சொத்துடைமை. இன்று அதன் பரிணாம வளர்ச்சி ஏகாதிபத்திய மறுகாலனியாக்கம்!

இந்தத் தேர்தல் ஜனநாயகத்தை ஒரு ‘வழிமுறை’ என்று இன்னமும் நம்பிக் கொண்டிருப்பவர்கள் தாராளமாக வாக்களிக்கலாம். நீங்கள் யாருக்கு வாக்களித்தாலும் பாசிசத்திற்கு வாக்களிக்கிறீர்கள் என்றே பொருள். ஏனென்றால், முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் தவிர்க்க வியலாத நிலைமறுப்பே பாசிசம்.

● மருதையன்

(புதிய கலாச்சாரம், மே 2004)

அதிகாரத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கிய போராட்டங்கள்

மும்பையைச் சேர்ந்த பிரேமலதா பன்சாலியும், பெங்களூரு ஆயத்த ஆடைத் தொழிலாளர்களும் நடத்திய போராட்டங்களை முன்னுதாரணமாகக் கொள்வோம்.

விஜய் மல்லையாவின் திருட்டுக்கு உடந்தையாக இருக்கும் இந்த அரசை அம்பலப்படுத்தும் வகையில் அற்புதமானதொரு போராட்டத்தை நடத்தியிருக்கிறார், மும்பை நகரைச் சேர்ந்த பிரேமலதா பன்சாலி என்ப பெண்.

பிரேமலதா பன்சாலி மார்ச் 22-ஆம் தேதியன்று மும்பை புறநகர் ரயிலில் வேண்டுமென்றே பயணச் சீட்டு எடுக்காமல் பயணம் செய்தார். பயணச்சீட்டு ஆய்வாளர் 260 ரூபாய் அபராதம் விதிக்க, அதனைக் கட்ட முடியாது என்று கூறிய பன்சாலி, “மல்லையா விடம் 9,000 கோடி ரூபாயை வசூல் செய்யத் துப்பில்லாத அரசுக்கு என்னிடம் அபராதம் கேட்க என்ன அருகதை இருக்கிறது?” எனத் திருப்பி அடித்தார். நிலைய அதிகாரி முதல் ரயில்வே பாதுகாப்புப் படை அதிகாரிகள் வரை அனைவரும் அவரிடம் பேசிப் பார்த்தனர்; பன்சாலியின் கணவரைத் தேடிப் பிடித்து அழைத்து வந்து சமாதானம் பேச முயன்றனர். எதற்கும் பன்சாலி மசியவில்லை.

“இக்குற்றத்துக்கு 1,500 ரூபாய் அபராதம் போட வேண்டும். மனிதாபிமான அடிப்படையில் 460 ரூபாயாகக் குறைக்கிறேன். கட்டாவிடில், ஒரு வாரம் சிறைத் தண்டனை” என நைச்சியமாக மிரட்டிப் பார்த்த நீதிபதியிடம், “ஆறு மாதமோ, ஒரு வருடமோ சிறைக்கு அனுப்புங்கள். நான் பணம் கட்ட மாட்டேன். மல்லையா விடம் பணத்தை வசூல் செய்யுங்கள் பார்ப்போம். ஏழைகள் என்றால் உங்களுக்கெல்லாம் கிள்ளுக்கீரையா?” என்று கேள்வி எழுப்பி சிறை வாசத்தை அனுபவித்திருக்கிறார் பன்சாலி. இந்தச் செய்தி ஊடகங்கள் அனைத்திலும் வெளிவந்து, அதிகார வர்க்கத்தையும் ஆளும் வர்க்கத்தையும் நெளியச் செய்திருக்கிறது.

பன்சாலி, ஒரு மேல்தட்டு நடுத்தர வர்க்கப் பெண். இரண்டு குழந்தைகளின் தாய். தன்னைச் சுற்றி நடக்கும்

நாட்டு நடப்புகளைப் பார்த்துக் கொதிப்படைந்து, தனக்குப் புரிந்த நியாயத்தை எல்லோருக்கும் புரியவைக்க முயன்றிருக்கிறார். “இந்த நாட்டில் பணக்காரனைக் கட்டுப்படுத்த எந்தச் சட்டமும் கிடையாது. எல்லா சட்டமும் ஏழைக்குத்தான். அவன் மதிக்காத சட்டத்தை நான் ஏன் மதிக்க வேண்டும்?” என்பதுதான் பன்சாலி எழுப்பியிருக்கும் கேள்வி. அந்தக் கேள்வியின் நியாயம்தான் ரயில்வே அதிகாரிகள் முதல் நீதிமன்றம் வரையில் அனைவரையும் தடுமாறவைத்திருக்கிறது. இவர்களுடைய சட்டத்தில் நியாயம் இல்லை என்பதை அம்பலமாக்கியிருக்கிறது.

ஒரத்தநாடு விவசாயி போலீசால் தாக்கப்பட்ட சம்பவத்துடன் இதனை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். இச்சம்பவத்தை மல்லையா விவகாரத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பலரும் எழுதினர். கண்டன ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்தன. விசயம் நியாயப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு அம்பலமாகவே, வங்கி பின்வாங்கியது. ஆனால், அந்தப் பிரச்சினை விவசாயிகள் என்ற வர்க்கத்தின் பிரச்சினையாக எழும்புவதற்குப் பதிலாக, ஒரு தனிப்பட்ட விவசாயி விசயத்தில், தனிப்பட்ட ஒரு வங்கிக்காக, தனிப்பட்ட ஒரு போலீசு அதிகாரி நடத்திய அத்துமீறலாக முடிந்து விட்டது.

ஒரத்தநாடு விவசாயி தாக்கப்பட்ட விவகாரமாகட்டும், மல்லையா தப்பியோடிய விவகாரமாகட்டும், முத்துக்குமாரசாமி, விஷ்ணுப்பிரியா தற்கொலைகளாகட்டும், எஸ்.வி.எஸ். கல்லூரி மாணவிகளின் மர்ம மரணமாகட்டும் இவையனைத்தும், இந்த அரசமைப்பின் தோல்வியை வெவ்வேறு விதங்களில் பறைசாற்றுகின்றன. குடிநீர், மின்சாரம், மருத்துவம் உள்ளிட்ட

அடிப்படைத் தேவைகளுக்காக அதிகரித்துவரும் போராட்டங்களை அதிகார வர்க்கம் கண்டு கொள்வதில்லை. புறக்கணிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஊருக்கு ஒதுக்குப்புறமான இடங்கள் போராட்டத்துக்காக ஒதுக்கப்படுகின்றன.

இந்தப் புறக்கணிப்பை மீறித் தங்களுது கோரிக்கையின்பால் அரசின் கவனத்தையும் ஊடகங்களின் கவனத்தையும் ‘ஈர்க்க வேண்டும்’ என்பதற்காக மொட்டை போடுதல், கரும்புள்ளி செம்புள்ளி குத்துதல், ஒப்பாரி உள்ளிட்ட சுயமரியாதைக் கோடான வடிவங்களில் ‘போராட்டங்கள்’ நடத்தப்

பிரேமலதா பன்சாலி.

தொழிலாளர்களின் ஓய்வூதிய நிதியைத் திருும்பப் பெறுவதில் செய்யப்பட்ட மாறுதல்களை எதிர்த்து, அரசை நிலைகுலையச் செய்யும் வண்ணம் நடந்த பெங்களூரு ஆயத்த ஆடை தொழிலாளர் போராட்டம்.

படுகின்றன. இத்தகைய 'வித்தியாசமான' போராட்டங்களும் நாளடைவில் ஊடகங்களின் பார்வையிலேயே வித்தியாசமற்றவை ஆகிவிடுவதால், ஊடகங்களும் இவற்றைப் புறக்கணிக்கின்றன. புறக்கணிப்பால் மனம் நொந்து போகின்ற சசிபெருமாள் போன்றவர்கள் அலைபேசிக் கோபுரத்தில் ஏறுகிறார்கள். எஸ்.வி. எஸ். கல்லூரி மாணவர்கள் நஞ்சுருந்தி தற்கொலைக்கு முயற்சிக்கிறார்கள். பலர் தீக்குளிக்கிறார்கள்.

அரசின் கவனத்தை "ஈர்ப்பதற்குத்தான் போராட்டங்கள்" என்று கருதிக் கொண்டிருப்போர் சிந்திக்க வேண்டும். எஸ்.வி.எஸ். கல்லூரிக் கொள்ளை, டாஸ் மாக், முத்துக்குமாரசாமியை சாவுக்குத் தள்ளிய இலஞ்சம் ஆகிய அனைத்தும் அரசாலும் ஆட்சியாளர்களாலும் தெரிந்தே இழைக்கப்படும் குற்றங்களல்லவா? குற்றவாளியான இந்த அரசின் கவனத்தை ஈர்த்து என்ன பயன்? இந்த அரசையும் அரசுக் கட்டமைவையும் அம்பலப்படுத்தும் வகையிலான போராட்டங்களை, அதன் அதிகாரத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் வகையிலான போராட்ட வடிவங்களை நாம் கண்டறிய வேண்டும். பிரேமலதா பன்சாலியின் போராட்டம் அந்த வகையில் நமக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

ஏப்ரல் 18, 19 தேதிகளில் நடைபெற்ற பெங்களூரு ஆயத்த ஆடைத் தொழிலாளர்களின் போராட்டம் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் இயல்பான போர்க்குணத்துக்கு ஒரு சான்று. "பத்து ஆண்டுகள் பணியாற்றிய பின் ஆட்குறைப்பினால் வெளியேற்றப்பட்ட ஒரு தொழிலாளி, அவருக்கு 58 வயது ஆகும் வரை அந்தப் பத்து ஆண்டுகளில் தனது வருங்கால வைப்பு நிதியில் சேர்ந்திருக்கும் தொகையை எடுக்க முடியாது" என்றொரு விதியை மோடி அரசு அறிமுகப்படுத்தியது. தொழிலாளிகள் தங்களது சேமிப்பை எடுத்து செலவு செய்து விட்டு கடைசி காலத்தில் வறுமையில் வாடுவதால், அவர்களது வருங்கால நலனைக் கணக்கில் கொண்டு தான் இத்திருத்தத்தை கொண்டு வந்ததாகக் கூறியது மோடி அரசு. இந்த திருத்தத்தின்படி, ஒரு தொழிலாளி எத்தனை கம்பெனி மாறினாலும் அவரது வைப்பு நிதிக்கு 58 வயது வரை மாறாது. 40 வயதுக்கு மேல்

வேலையே கிடைக்காமல் போனாலும் 58 வயது வரை தன்னுடைய சேமிப்பை அவர் எடுக்க முடியாது என்பதுதான் இந்த விதி.

ஏற்கெனவே தொழிலாளர்களுக்கான வைப்பு நிதியில் தம் பங்கை செலுத்தாத முதலாளிகளுக்கு சலுகை செய்யவும், தொழிலாளிகளின் சேமிப்புப் பணத்தை தன் கையிருப்பாக வைத்துக் கொண்டு திவாலாகிக் கொண்டிருக்கும் அரசு கஜானாவைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் போடப்பட்டிருக்கும் இந்த அயோக்கியத்தனமான திட்டத்தை எதிர்த்துத்தான் பெங்களூரு ஆயத்த ஆடை தொழிலாளிகள் கிளர்ந்தெழுந்தார்கள்.

சுமார் 8 இலட்சம் ஆயத்த ஆடை தொழிலாளிகளைக் கொண்ட பெங்களூரு நகரில், ஓசூர் சாலை, எலக்ட்ரானிக் சிட்டி, மைசூரு சாலை உள்ளிட்ட சாலைகள் அனைத்தும் தொழிலாளர்களால் நிரம்பின. தொழிலகங்கள் நொறுங்கின. பேருந்துகள் எரிந்தன, போலீசு நிலையமும் எரிந்தது. துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது. நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்.

ஆனால், இந்த விதியை அமல்படுத்துவதை உடனே தள்ளி வைப்பதாக மறுநாளே மோடி அரசு அறிவிக்க வேண்டியதாயிற்று. காரணம், போராட்டத் தீ நாடெங்கும் பரவிவிடுமோ என்ற அச்சம். "தொழிலாளிக்கு ஒரு வேலையும், பணிப் பாதுகாப்பும், நியாயமான ஊதியமும் தர வக்கில்லாத அரசுக்கு, என்னுடைய எதிர்காலத்தைப் பற்றிப் பேச என்ன அருகதை இருக்கிறது?" என்ற ஒரு கேள்வியில் தங்களது போராட்டத்தின் நியாயத்தைக் கூறினார் ஒரு தொழிலாளி. மல்லை யாவிடம் வசூலிக்கத் துப்பில்லாத அரசுக்கு என்னிடம் அபராதம் கேட்க என்ன அருகதை உள்ளது என்று கேட்டார் பன்சாலி.

பெங்களூரு தொழிலாளியும், மும்பை பன்சாலியும் எழுப்பும் கேள்விகளைத்தான் போராடும் மக்கள் கவனிக்கவேண்டும். இவைதான் நம் போராட்ட வடிவங்களைத் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

• அஜீத்

தேசிய தகுதி-பொது நுழைவுத் தேர்வு: ஏழைக்கு எதற்கடா மருத்துவக் கனவு?

ஒரு முறைகேடான கட்டளையின் வழியாக மாநில அரசுகளின் உரிமை, மாநிலப் பாடத்திட்டம், தாய்மொழி வழிக் கல்வி ஆகியவற்றுக்குக் குழிதோண்டியிருக்கிறது, உச்சநீதி மன்றம்.

ஒரு வழக்கில் விசாரணையைத் தொடங்குவதற்கு முன்பே தீர்ப்பைக் கூறும் விந்தையை நிகழ்த்திக் காட்டியிருக்கிறது, உச்சநீதி மன்றம். தரம், தகுதி என்ற மோசடியான வாதங்களுக்குப் பின்னே ஒளிந்துகொண்டும், தனியார் கல்வி முதலாளிகள் அடிக்கும் கொள்ளை குறித்து முதலைக் கண்ணீர் வடித்தும் “விசாரணைக்கு முன்பே தீர்ப்பு” என்ற இந்த முறைகேடேத் தமது கட்டளையில் புகுத்தியுள்ளனர், உச்சநீதி மன்ற நீதிபதிகள்.

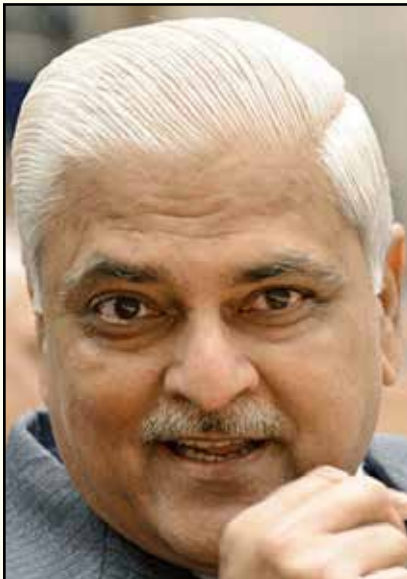
பொது மருத்துவம், பல் மருத்துவம் மற்றும் முதுகலை மருத்துவப் படிப்புகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்குத் தேசிய தகுதி மற்றும் நுழைவுத் தேர்வை (National Eligibility cum Entrance Test) நடத்தும் அறிவிக் கையை கடந்த 2010-ஆம் ஆண்டில் அப்போது ஆட்சியிலிருந்த காங்கிரசு கூட்டணி அரசு வெளியிட்டது. இதற்கு எதிராகத் தமிழ்நாடு, ஆந்திரா உள்ளிட்ட சில மாநில அரசுகளும், வேலூர் கிறித்தவ மருத்துவக் கல்லூரி உள்ளிட்ட சிறுபான்மை மற்றும் தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளும் வழக்கு தொடுத்தன. அப்பொழுது இவ்வழக்கை விசாரித்த உச்சநீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதி அல்தாமஸ் கபீர் தலைமையில் அமைந்த மூன்று நீதிபதிகள் அடங்கிய அமர்வு, “மருத்துவப் படிப்புகளுக்கான சேர்க்கைக்கு நாடெங்கும் ஒரே மாதிரியான தேர்வை நடத்துவது மாநில அரசுகளின் மற்றும் சிறுபான்மை கல்வி நிறுவனங்களின் உரிமையில் தலையிடுவதாகும்; இந்திய மருத்துவ கவுன்சிலுக்கு இத்தேர்வை நடத்துவதற்கான அதிகாரம் கிடையாது” எனப் பெரும்பான்மை அடிப்படையில் தீர்ப்பளித்து, மைய அரசின் அறிவிக்கைக்குத் தடைவிதித்தது. நீதிபதிகள் அல்தாமஸ் கபீரும், விக்கிர

மஜித் சென்னும் நுழைவுத் தேர்வுக்கு எதிராகவும்; நீதிபதி அனில் ஆர்.தவே இத்தேர்வை ஆதரித்தும் தீர்ப்புக் கூறியிருந்தனர்.

தேர்வைத் தடை செய்த பெரும்பான்மை தீர்ப்புக்கு எதிராக காங்கிரசு கூட்டணி அரசு மறுசீராய்வு மனுவைத் தாக்கல் செய்தது. இம்மனுவைத் திரும்பப் பெறக் கோரி தமிழ்நாடு, ஆந்திர மாநில அரசுகள் விடுத்த கோரிக்கையை காங்கிரசு கூட்டணி அரசு ஒரு பொருட்டாகவே எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதற்குப் பின் வந்த பா.ஜ.க. கூட்டணி அரசும் அம்மனுவைத் திரும்பப் பெறவில்லை. தகுதித் தேர்வுக்கு ஆதரவாகத் தீர்ப்பளித்த அனில் ஆர்.தவே தலைமையில் அமைந்த ஐந்து நீதிபதிகள் அடங்கிய அரசியல் சாசன அமர்விடம் இச்சீராய்வு மனு பரிசீலனைக்கு வைக்கப்பட, அவ்வமர்வு இம்மனுவை விசாரணைக்கு அனுமதித்த கையோடு, தகுதித் தேர்வுக்கு ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்டிருந்த தடையை ரத்து செய்து, தகுதித் தேர்வை நடத்தும் அனுமதியையும் இந்திய மருத்துவ கவுன்சிலுக்கு வழங்கி உத்தரவிட்டது.

இந்த ஆண்டு தேசிய தகுதி நுழைவுத் தேர்வு நடத்தும் வாய்ப்பில்லை எனத் தமிழக ஆட்சியாளர்கள் நொண்டிச் சமாதானம் கூறிக் கொண்டிருந்த வேளையில், சங்கல்பம் என்ற தன்னார்வ அமைப்பு, “நுழைவுத் தேர்வுக்கு ஆதரவாக உச்சநீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்த பிறகும் மைய அரசு அத்தேர்வை நடத்தாமல் மெத்தனம் காட்டுவதாக”க் கொளுத்திப் போட்டு மனு தாக்கல் செய்தது. இந்த மனுவையும், நுழைவுத் தேர்வு உத்தரவுக்கு எதிராகத் தமிழ்நாடு, உ.பி., தெலுங்கானா உள்ளிட்ட மாநில அரசுகளும், தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி சங்கமும் தாக்கல் செய்த மனுக்களையும் விசாரித்த உச்சநீதி மன்றம், நுழைவுத் தேர்வை இந்த ஆண்டே இரண்டு கட்டங்களாக நடத்துமாறு உத்தரவிட்டுள்ளது.

எந்த வழக்கிலும் இறுதித் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு மறுஆய்வு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டால், அதனை விசாரணைக்கு ஏற்றுக்

கொண்டு அந்த விசாரணையின் முடிவில்தான் தீர்ப்பு வழங்குவது நீதியான, சட்டரீதியான நடைமுறை. ஆனால், இந்த வழக்கில் மறுஆய்வு மனுவை விசாரணைக்கு ஏற்றுக்கொண்ட கையோடு, நுழைவுத் தேர்வை ரத்து செய்தது தவறு, நுழைவுத் தேர்வு தொடர வேண்டும் என உத்தரவிட்டுவிட்டு, வழக்கை பிறகு விசாரிக்கிறோம் எனக் கூறியிருப்பது வலிந்து திணிக்கப்பட்டுள்ள முறைகேடு, கயமைத் தனம்.

“தகுதி மற்றும் நுழைவுத் தேர்வைத் தடை செய்து வழங்கப்பட்ட முந்தைய தீர்ப்பு அவசரகதியில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு” என விமர்சித்துள்ள அரசியல் சாசன அமர்வு, விசாரணை நடத்துவதற்கு முன்பாகவே தகுதித் தேர்வை நடத்துவதற்கு அனுமதி அளித்ததற்கான காரணத்தைக் கூற மறுத்துவிட்டது. காரணமே கூறாமல் ஜெயாவிற்சுப் பிணை வழங்கியதைப் போல, காரணமே கூறாமல் தகுதித் தேர்வுக்கு அனுமதி வழங்கி கட்டப் பஞ்சாயத்தைச் செய்திருக்கிறது, உச்சநீதி மன்றம். ஆதிக்க சாதி, மேல்தட்டு நலன் சார்ந்த வழக்குகளில் உச்சநீதி மன்றம் சட்டரீதியான நடைமுறைகளைக் கடாசிவிட்டு, கட்டப் பஞ்சாயத்து செய்து வருவதற்கு இந்த வழக்கு இன்னுமொரு உதாரணம்.

• • •

நீதிபதிகள் அல்தாமஸ் கபீரும் விக்ரமஜித் சென்னும் பொது நுழைவுத் தேர்வைத் தடை செய்து வழங்கிய பெரும்பான்மை தீர்ப்பில், “சிறுபான்மை கல்வி நிறுவனங்கள் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அரசியல் சாசன உரிமையைத் தகுதித் தேர்வு ரத்து செய்துவிடும்” என வாதிட்ட பொழுது, “தகுதித் தேர்வு மருத்துவக் கல்விக்கு மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில் காணப்படும் ஊழலை ஒழிக்கும்” என நீதிபதி அனில் ஆர்.தவே தனது சிறுபான்மை தீர்ப்பில் கூறியிருந்தார்.

“பொது நுழைவுத் தேர்வு கவர்ச்சிகரமானது என்றாலும், அது நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு இடையே காணப்படும் பிளவை, தகுதி என்ற பெயரில் மேலும் ஆழப்படுத்தும்” என அல்தாமஸ் கபீர் தனது தீர்ப்பில் குறிப்பிட்டபொழுது, “சாதி, மதம்,

நாடெங்கும் ஒரே மாதிரியான நுழைவுத் தேர்வை நடத்துவது மாநில அரசுகள் மற்றும் சிறுபான்மை கல்வி நிறுவனங்களின் உரிமையைப் பறிப்பதாகும் எனக் குறிப்பிட்டு, தேசிய தகுதி-நுழைவுத் தேர்வுக்குத் தடை விதித்த உச்சநீதி மன்ற முன்னாள் தலைமை நீதிபதி அல்தாமஸ் கபீர்.

இனம், பாலினம், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் என எந்தவொரு சலுகைக்கும் இடம் கொடுக்காமல், தகுதியான மாணவர்கள் மட்டுமே தேர்வு செய்யப்பட வேண்டும்” எனக் குறிப்பிட்டார், அனில் ஆர்.தவே.

தகுதித் தேர்வு குறித்த முந்தைய வழக்கில் நீதிபதி அனில் ஆர்.தவே தனது சிறுபான்மை தீர்ப்பில் கூறியிருந்த கருத்துக்களை, அவர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட அரசியல் சாசன அமர்வு ஒருமனதாக ஏற்றுக் கொண்டு, தகுதித் தேர்வு நடத்துவதற்கு அனுமதி அளித்துவிட்டு, இச்சீராய்வு மனுவை உச்சநீதி மன்றத்தின் வேறொரு அமர்வு விசாரித்து இறுதித் தீர்ப்பை வழங்கும் எனக் கூறியிருக்கிறது. இது, “மாப்பிள்ள அவருதான், ஆனா, சட்ட

என்னுது” என்ற நகைச்சுவையைத்தான் நினைவுபடுத்துகிறது.

“மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர விரும்பும் மாணவர்கள் இனி ஏகப்பட்ட மருத்துவ நுழைவுத் தேர்வுகளை எழுத வேண்டிய கட்டாயத்திலிருந்து விடுவிக் கப்பட்டுவிட்டனர். தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகள் நடத்தும் கொள்ளைக்கு முற்றுப்புள்ளி விழுந்துவிட்டது. மருத்துவக் கல்லூரி சேர்க்கையில் இனி தகுதியும் திறமையும் மட்டும்தான் அளவுகோலாக இருக்கும்” என்ற நியாய வாதங்களை முன்வைத்து இத்தீர்ப்புக்குப் பட்டுக்குஞ்சம் கட்டப்படுகிறது.

இட ஒதுக்கீடு காரணமாகத்தான் தகுதி, திறமை வாய்ந்த மாணவர்கள் மருத்துவக் கல்வியில் சேர முடி

தேசியத் தகுதி-நுழைவுத் தேர்வை நடத்த அனுமதித்த உச்சநீதி மன்ற உத்தரவைக் கண்டித்து திராவிடர் விடுதலைக் கழகத்தினர் புதுச்சேரியில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

யவில்லை என்ற காரணத்தைக் கூறி, அக்கல்வியில் தனியார்மயம் புகுத்தப்பட்டதை ஆதரித்த பார்ப்பன ஆதிக்க சாதிகளைச் சேர்ந்த நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கக் கும்பல், இப்பொழுது கட்டணக் கொள்ளை என்ற தீமையை ஒழிக்கப் பொது நுழைவுத் தேர்வு என்ற இன்னொரு தீமையைச் சமூகத்தின் மேல் திணிக்கிறது. வியாபம் ஊழல் சந்தி சிரித்த பிறகும், பொது நுழைவுத் தேர்வு மருத்துவக் கல்வியில் காணப்படும் ஊழலை, கொள்ளையை ஒழித்துவிடும் எனப் பேசுபவர்கள் ஒன்று, கற்பனையில் மிதக்கும் கேணையர்களாக இருக்க வேண்டும்; இல்லையென்றால், மோசடிப் பேர்வழிகளாகத்தான் இருக்க முடியும்.

தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் ஊழலும் கொள்ளையும் தலைவிரித்தாடுவதற்கு இந்திய மருத்துவ கவுன்சில்தான் காரணம் எனக் குற்றஞ்சுமத்தியிருக்கிறது. இப்பிரச்சினையை ஆராய்ந்த நாடாளுமன்ற நிலைக் குழு. சில ஆண்டுகளுக்கு இந்திய மருத்துவக் கவுன்சிலின் தலைவராக இருந்த கேதான் தேசாய் வீட்டிலிருந்து கட்டுக்கட்டாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கைப்பற்றப்பட்ட விவகாரம், இந்திய மருத்துவக் கவுன்சில் என்பது ஊழல் பேர்வழிகளின் கூடாரம் என்பதை அம்பலப்படுத்திக் காட்டியது. இந்நிலையில் தேசிய தகுதி-பொது நுழைவுத் தேர்வை நடத்தும் பொறுப்பை இந்திய மருத்துவ கவுன்சிலிடம் உச்சநீதி மன்றம் ஒப்படைத்திருப்பது திருடன் கையில் பெட்டிச் சாவியைக் கொடுத்திருப்பதற்கு ஒப்பானது.

• • •

தமிழகம் உள்ளிட்டு மாநில அரசுகளால் நடத்தப்படும் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உள்ள மொத்த இடங்களில் 15 சதவீத இடங்கள் மைய அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு, அந்த இடங்கள் மத்திய பள்ளிக் கல்வி வாரியம் நடத்தி வரும் பொது நுழைவுத் தேர்வு மூலம் இட ஒதுக்கீடு இன்றி நிரப்பப்படும் நடைமுறை ஏற்கெனவே இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது உச்சநீதி மன்றம் அனுமதித்திருக்கும் பொது நுழைவுத் தேர்வு மூலம் மாநில அரசுகளுக்குச் சொந்தமான மருத்துவ கல்லூரிகளில் உள்ள 100 சதவீத இடங்களையும் மத்திய அரசு அபகரித்துக் கொள்ளும்.

இதனாலும், பொது நுழைவுத் தேர்வு சி.பி.எஸ்.இ. பாடத்திட்டத்தின்படி இந்தி, ஆங்கில மொழிகளில் நடத்தப்படுவதாலும் தமிழக மாணவர்களுக்குத் தமிழக அரசின் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைப்பது இனி குதிரைக் கொம்புதான். தமிழகத்திலுள்ள ரயில்வே உள்ளிட்ட மைய அரசு அலுவலங்களில் இந்தி பேசும் மாநிலங்களைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் திணிக்கப்படுவதைப் போன்ற நிலை தமிழக மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் ஏற்படும். ரயில்வே ரிசர்வேஷன்

கவுண்டர்களில் இந்தி தெரியாத பயணிகள் திண்டாடுவதைப் போல், இந்தி தெரியாத நோயாளிகள் அரசு மருத்துவமனைகளில் திண்டாடும் நிலைமையும் உருவாகக்கூடும்.

இது மட்டுமின்றி, தமிழ் அல்லது தாய்மொழி வழியில் மாநிலப் பாடத் திட்டங்களைப் பயிலும் ஏழை, கிராமப்புற மாணவர்கள் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்வதற்கு இருந்துவந்த கொஞ்சநெஞ்ச வாய்ப்பும் முற்றிலுமாகப் பறிக்கப்படும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலம் மற்றும் தனியார் கல்வி மோகத்தில் ஏற்கெனவே சிக்கிக் கொண்டுள்ள பெற்றோர்கள், மாணவர்களிடம் தாய்மொழி வழிக் கல்வி, மாநிலப் பாடத் திட்டம் ஆகியவையெல்லாம் இனி கதைக்கு உதவாது என்ற நஞ்சை உச்சநீதி மன்றத்தின் இந்த உத்தரவு இன்னும் ஆழமாகப் பாய்ச்சுகிறது.

தமிழக அரசின் விதிகளின்படி இளங்கலை பொது மருத்துவப் படிப்புகளில் சேருவதற்கு முற்பட்ட, பிற்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் குறைந்தபட்சம் 60 சதவீத மதிப்பெண்களும்; மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட

தனியார் மருத்துவமனைகளுக்கு அனுமதி அளிப்பதற்குக் கோடிக்கணக்கில் இலஞ்சம் வாங்கிய குற்றச்சாட்டில் கைது செய்யப்பட்ட இந்திய மருத்துவக் கவுன்சிலின் முன்னாள் தலைவர் கேதான் தேசாய்.

சாதிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் 55 சதவீத மதிப்பெண்களும்; தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியின மாணவர்கள் 40 சதவீத மதிப்பெண்களையும் பிளஸ் டீ தேர்வில் எடுத்திருக்க வேண்டும். பொது நுழைவுத் தேர்வு நடைமுறைக்கு வரும்பொழுது இந்த விதி செல்லாக்காசாகி விடும்.

உச்சநீதி மன்றம் அனுமதித்திருக்கும் பொது நுழைவுத் தேர்வை எழுதுவதற்கு இக்குறைந்தபட்ச மதிப்பெண்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியின மாணவர்களுக்கு 65 சதவீதம் என்றும்; மற்றவர்களுக்கு 75 சதவீதம் என்றும் அதிகரித்து நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மதிப்பெண்கள்கூட பொது நுழைவுத் தேர்வு எழுத விண்ணப்பிக்க மட்டும் தான். மருத்துவக் கல்வி சேர்க்கைக்கு நுழைவுத் தேர்வில் கிடைக்கும் மதிப்பெண்கள் மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள

ளப்பட்டு தர வரிசை நிர்ணயிக்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியான குறுக்குவழியில் நுழைவுத் தேர்வை முழுமையான தகுதித் தேர்வாக மாற்றிவிட்டது, உச்சநீதி மன்றம்.

தமிழகத்தில் மருத்துவம், பொறியியல் உள்ளிட்ட தொழிற்படிப்புகளுக்கு நுழைவுத் தேர்வு நடத்தப்பட்ட பொழுது, மாணவர்களைத் தரவரிசைப்படுத்துவதற்கு நுழைவுத் தேர்வு மதிப்பெண்களோடு, பிளஸ் டீவில் அவர்கள் எடுத்த மதிப்பெண்களும் கணக்கில் கொள்ளப்பட்டன. 2007-ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் பொது நுழைவுத் தேர்வு ரத்து செய்யப்பட்ட பிறகு, பிளஸ் டீவில் பெறும் மதிப்பெண்கள் அடிப்படையில் மட்டும் தரவரிசைப் பட்டியல் தயாரிக்கப்படுகிறது. மத்தியப் பள்ளிக் கல்வி வாரியத்தால் தற்பொழுது நடத்தப்படும் பொது நுழைவுத் தேர்வில் பிளஸ் டீ மதிப்பெண்களுக்கு 40 சதவீத வெயிட்டேஜ் கொடுக்கப்படுகிறது.

இந்த நடைமுறையை முற்றாகக் கைகழுவிவிட்டதன் மூலம், பள்ளியில் படிக்கும் பிளஸ் டீ படிப்பை இரண்டாம்பட்சமாக மாற்றி, பொது நுழைவுத் தேர்வு எழுதுவதற்குத் தனியார் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் நடத்தப்படும் கோச்சிங் வகுப்புகளை முதல் இடத்திற்குக் கொண்டுவந்து விட்டது, உச்சநீதி மன்றம். தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் நடக்கும் கொள்ளையைத் தடுக்கப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு பொது நுழைவுத் தேர்வைத் திணிக்கும் உச்சநீதி மன்றம், அதன் வழியே தனியார் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் கொள்ளையைத் தேசியமயமாக்கியிருக்கிறது.

சமச்சீர் கல்வியால்தான் தமிழகப் பள்ளிக் கல்வியின் தரமே பாழ்பட்டுவிட்டதாக வீண்பழி போட்டு வரும் தனியார் மெட்ரிக் பள்ளி முதலாளிகள், சி.பி.எஸ்.இ. பாடத் திட்டத்திற்கு மாறுவதன் மூலம் அல்லது மருத்துவக் கல்வி தகுதித் தேர்வுக்கு ஏற்ப நாங்கள் எக்ஸ்ட்ரா பாடங்களை நடத்துகிறோம் என்ற பெயரில் கட்டணக் கொள்ளையை அதிகப்படுத்தத் துணியவர்கள். மருத்துவக் கல்வி மயக்கத்தில் கிடக்கும் நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கப் பெற்றோர் இந்த வலையில் சிக்க வைக்கப்படுவார்கள். உச்சநீதி மன்றம் அனுமதித்துள்ள தகுதித் தேர்வு இப்படி புதுப்புது வழிகளில் தனியார் பள்ளி முதலாளிகளும், தனியார் பயிற்சிப் பள்ளிகளும் கொள்ளையடிப்பதற்கான வாசல்களைத் திறந்துவிடுமே தவிர, கட்டணக் கொள்ளையை ஒழிப்பதற்குப் பயன்படப் போவதில்லை.

இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில் மட்டும் தான் மருத்துவக் கல்வியிலும் 69 சதவீத இட ஒதுக்கீடு முறை பின்

பற்றப்படுகிறது. மேலும், முசுலீம்களுக்கு மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலின் கீழ் இட ஒதுக்கீடு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது நுழைவுத் தேர்வு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிறகு இச்சமூக உரிமையெல்லாம் முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் கிடையாது. இட ஒதுக்கீடை உடனடியாகக் கைவிட ஆளுங்கும்பல் தயாராக இல்லையென்றாலும், பத்தாயிரக்கணக்கில் பணத்தைக் கட்டி ஆங்கில வழிப் பள்ளிகளிலும், தனியார் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும் படித்தால்தான் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்கும் என்ற நிலை, மருத்துவக் கல்வியில் இட ஒதுக்கீடைப் பணக்காரர்கள் மட்டுமே அனுபவிக்கும் சலுகையாக மாற்றிவிடும்.

தனியார்மயம்-தாராளமயத்திற்குப் பிறகு மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களை ஒவ்வொன்றாகப் பறித்து, அவற்றை முனிசிபாலிட்டி ஆபீசைப் போல மாற்றும் சதித் திட்டத்தைப் படிப்படியாக அரங்கேற்றி வருகிறது, மைய அரசு. மாநில அரசுகளின் வரி விதிக்கும் அதிகாரத்தைப் பறித்து, நாடெங்கும் ஒரேமாதிரியான

பொது சரக்கு சேவை வரியைக் கொண்டுவருவது, மாநில அரசுகளின் மோட்டார் வாகனச் சட்டம், சாலை வரிச் சட்டங்களைப் பறித்து ஒட்டுநர் உரிமம் வழங்குதல் மையப்படுத்துவது என்ற வரிசையில் மருத்துவக் கல்வி மாணவர் சேர்க்கை உரிமையும் மாநில அரசுகளிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உயர் கல்வித் திட்டத்திலும், மாணவர் சேர்க்கையிலும் மூக்கை நுழைப்பதன் பின்னே, இட ஒதுக்கீடு, மாநில அரசுகளின் பாடத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றை ஒழிக்கும் நோக்கமும் மறைந்திருக்கிறது. எம்.பி.பி.எஸ். மாணவர் சேர்க்கையில்

இதுகாறும் நடைமுறையில் இருந்து வந்த அகில இந்திய ஒதுக்கீடு மற்றும் முதுகலை மருத்துவப் படிப்புகள், சிறப்பு மருத்துவப் படிப்புகளுக்கான மாணவர் சேர்க்கைகளில் ஏற்கெனவே இட ஒதுக்கீடு ஒழித்துக் கட்டப்பட்டிருப்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

மாநில அரசுகளின் உரிமை பறிப்பு, மாநில பாடத் திட்டங்கள் ஒழிப்பு, இட ஒதுக்கீடு ஒழிப்பு இவற்றின் வழியாக "ஏக இந்தியா" என்ற தனது பார்ப்பன பாசிச நோக்கத்தை ஈடேற்றிக் கொள்ள முனைகிறது, காங்கிரசு, பா.ஜ.க. பின்னுள்ள ஆளுங்கும்பல். தரம், தகுதி, கட்டணக் கொள்ளையைத் தடுப்பது என்ற மயக்கு வார்த்தைகளைக் காட்டி அறிமுகப்படுத்தப்படும் தேசிய தகுதி-நுழைவுத் தேர்வின் பின்னே மறைந்துள்ள தீய நோக்கங்கள் இவைதான்.

● திப்பு

பனாமா லீக்ஸ்: கசிந்தது கையளவு! கசியாதது மலையளவு!!

கருப்புப் பணத்தான் இன்றைய உலகப் பொருளாதாரத்தின் அச்சாணியாக இருக்கும்பொழுது, அதன் மீது கை வைக்கப் போவதாக வரும் அறிவிப்புகளெல்லாம் வெற்றுச் சவடால்கள்தான்!

பனாமா நாட்டின் மொசாக் பொன்சேகா என்ற தரகு நிறுவனத்தின் ஆவணங்கள் மூலம் வரலாற்றில் இதுவரை கண்டிராத அளவுக்கு மிகப்பெரிய கருப்புப் பணப் பட்டியல் வெளியாகி உலக அளவில் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கடந்த ஆண்டில் சவிட்சர் லாந்தின் ஹெச்.எஸ்.பி.சி. ஜெனிவா வங்கியில் 1,100 இந்தியர்கள் குவித்துள்ள கருப்புப்பண விவகாரம் அம் பலத்துக்கு வந்தது. அப்போது அது “ஜெனிவா லீக்ஸ்” எனப்பட்டது. இப்போது “பனாமா லீக்ஸ்” வெளிவந்துள்ளது.

இந்த தகவல்களில் உலகின் 140 அரசியல் தலைவர்கள், கணக்கற்ற பெருமுதலாளிகள், வர்த்தகச் சூதாடிகள், சினிமா, விளையாட்டு பிரமுகர்களின் பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்தியாவைச் சேர்ந்த 500 கருப்புப்பணப் பேர்வழிகள் இப்பட்டியலில் உள்ளதாகத் தகவல்கள் கசிந்துள்ள போதிலும், நடிகர் அமிதாப் பச்சன், அவரது மருமகனும் நடிகையுமான ஐஸ்வர்யா ராய், டி.எல்.எஃப். நிறுவனத்தின் அதிபர் கே.பி.சிங், அதானி நிறுவனத்தின் அதிபர் வினோத் அதானி ஆகிய நான்கு பேரின் பெயர்கள் மட்டுமே வெளிவந்துள்ளன.

இது மட்டுமல்ல, தேசபக்தியின் அடையாளமாகச் சித்தரிக்கப்படும் இந்திய ராணுவத்தின் உயர் அதிகாரிகளும் இத்தகைய கருப்புப்பணப் பேர்வழிகள்தான் என்பதும் பனாமா லீக்ஸ் வழியாகக் கசிந்துள்ளது. டெல்லியில் மட்டும் 300-க்கும் மேற்பட்ட அந்நிய ஆயுத விற்பனை நிறுவனங்களின் கிளைகள் இயங்கி வருகின்றன. இந்த கம்பெனிகள் பனாமா விலுள்ள இடைத்தரகு நிறுவனங்களின் மூலமாகவே ஒப்பந்தத்தைப் பெறுவதற்கான தரகு வேலைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இந்திய இராணுவத்துக்கு 1996-இல் ராடார் கருவி, லேசர் கதிர்களை முன்னறிவிக்கும் கருவி மற்றும் ஏவுகணை எச்சரிக்கைக் கருவி முதலானவற்றை விற்றுள்ள இத்தாலியைச் சேர்ந்த “எலக்ட்ரா னிக்கா எஸ்.பி.ஏ.” என்ற நிறுவனம், இந்திய இராணுவத்தின் மின்னணு உளவுக் கருவிகள்

பராமரிப்பு ஒப்பந்தத்தைப் பெற்றது. இதற்காக பனாமாவில் பதிவு செய்துள்ள வெளிநாட்டு நிறுவனங்களான “இண்டர் டிரேட் எண்டர்பிரைசஸ்”, “இண்டர் டிரேட் ப்ராஜக்ட் கன்சல்டண்ட் லிமிடெட்” ஆகிய இரண்டு நிறுவனங்களுக்கு 2002 முதல் 2004 வரையிலான ஆண்டுகளில் - காங்கிரசு மற்றும் பா.ஜ.க. ஆட்சிக் காலங்களில் 17 சதவீதம் வரை கமிசன் கொடுத்துள்ள விவகாரம் பனாமா லீக்ஸ் வழியாகக் கசிந்துள்ளது.

முன்பு ஜெனிவா லீக்ஸ் விவகாரம் அம்பலமான போது, வெளிநாடுகளில் இரகசியமாகப் பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள கருப்புப் பணத்தை மீட்க வக்கற்ற ஆட்சி என்று அப்போதைய மன்மோகன் ஆட்சியை இந்து வெறி பா.ஜ.க. வெளிப்படையாகக் குற்றம் சாட்டியது. “நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், வெளிநாடுகளில் பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள கருப்புப் பணத்தை நூறு நாட்களில் மீட்டுக் கொண்டு வருவோம்” என்று சவடால் அடித்தார் பா.ஜ.க.வின் ராஜ்நாத் சிங். “அப்படிக் கொண்டு வரப்படும் கருப்புப் பணத்திலிருந்து ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனின் வங்கிக் கணக்கிலும் 15 இலட்ச ரூபாய் பணத்தைப் போடுவோம்” என்று தேர்தல் வாக்குறுதியும் அளித்தது பா.ஜ.க.

ஊழலோடு, கருப்புப்பண விவகாரத்தையும் தேர்தலில் முக்கியத் துருப்புச் சீட்டாக வைத்து ஆட்சியைப்

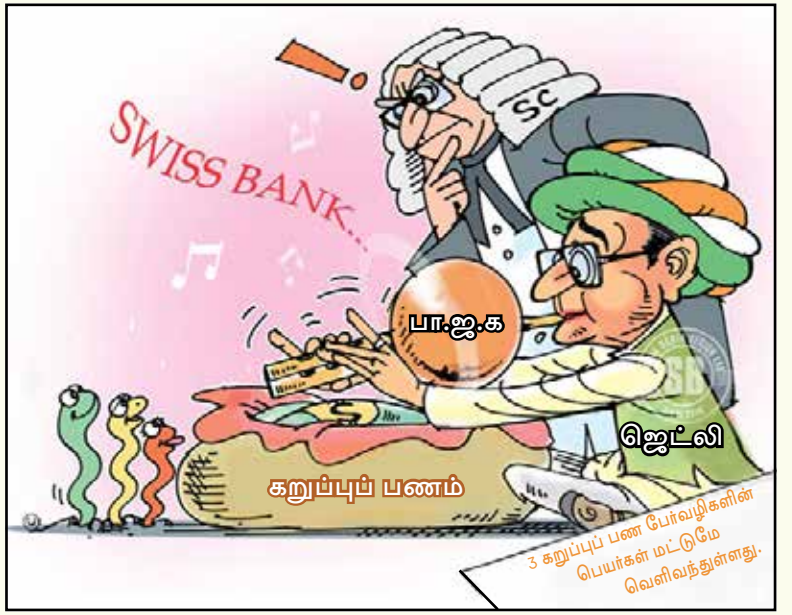

பிடித்த மோடி கும்பல் இன்றுவரை வெளிநாடுகளில் பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள கருப்புப் பணத்திலிருந்து ஒரு சல்லிக்காசைக்கூட மீட்டுவரவில்லை. அது மட்டுமல்ல, பல்வேறு நாடுகளுடன் செய்து கொண்டுள்ள இரட்டை வரித் தடுப்பு முறை காரணமாக வெளிநாடுகளில் கருப்புப்பணம் வைத்துள்ளவர்களின் பெயர்களை வெளிப்படையாக அறிவிக்க முடியாது; கருப்புப் பணத்தை பதுக்கி வைத்துள்ளவர்களின் பெயர்களை வெளியிட்டால், சர்வதேச தர நிர்ணய நிறுவனங்கள் இந்தியாவின் முதலீட்டு மதிப்பைக் குறைத்துவிடும் என்று உச்சநீதி மன்றத்தில் மோடி அரசு பிரமாண பத்திரத்தையும் தாக்கல் செய்து அந்தர் பட்டியடித்தது.

அதன் பிறகு, “கருப்புப் பணத்தை மீட்பதற்கு ஏற்ப சட்டத் திருத்தங்களை மேற்கொள்வோம்” என்று நாடாளுமன்றத்தில் சவடால் அடித்த மோடி கும்பல், சட்டவிரோதப் பணப் பரிமாற்ற தடைச் சட்டத்தைக் (பி.எம்.எல்.ஏ.) கொண்டு வந்தது. இச்சட்டப்படி, கருப்புப் பணப் பேர்வழிகள் தாமத முன்வந்து ஒப்புதல் அளிக்க 3 மாத கால அவகாசம் அளிக்கப்பட்ட நிலையில், 638 பேர் மட்டுமே தம்மிடம் ரூ. 3,330 கோடி உள்ளதாக ஒப்புக் கொண்டனர். அவர்களின் பெயர்களைக்கூட வெளியிட மறுத்த மோடி அரசு, அந்தத் தொகைக்கு 30 சதவீத வரி, 30 சதவீத அபராதம் செலுத்த டிசம்பர் 31, 2015 வரை அவகாசம் அளித்தது. ஆனாலும் இந்தச் சட்டமும் திட்டமும் ஆமை வேகத்தில் கூட நகரவில்லை. கருப்புப் பண மீட்பு நாடகமாடிய இந்தப் பச்சையான அயோக்கியப் பேர்வழிகள்தான், இப்போது பனாமா லீக்ஸ் வெளியானதும் கருப்புப் பணத்தைக் கைப்பற்றுவோம் என்று மீண்டும் சவடால் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

• • •

அமெரிக்காவின் வாஷிங்டனைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு இயங்கிவரும் புலனாய்வு இதழியலாளர்களின் சர்வதேசக் கூட்டியக்கம் (International Consortium of Investigative Journalists) என்ற அமைப்பானது, பனாமா நாட்டில் இயங்கிவரும் சட்ட மற்றும் தரகு வேலைக்கான மொசாக் பொன்சேகா என்ற ஒரு லெட்டர் பேட் நிறுவனம் 1977 முதல் 2015 டிசம்பர் வரை செய்துள்ள தரகு வேலைகள் பற்றிய தகவல்களை கணினி மொழியில் 2.6 டெரா பைட்டுகள் அளவுக்கு 11.5 மில்லியன் தகவல்களை இரகசியமாகத் திரட்டி, ஜெர்மானிய ஊடகத்துக்கு அனுப்பி, பின்னர் உலகின் பார்வைக்குக் கசியவிட்டுள்ளது. இந்தியாவின் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளேடும் இந்த இதழியலாளர்கள் கூட்டியக்கத்தில் இணைந்துள்ளது. ஒரேயொரு மொசாக் பொன்சேகா என்ற லெட்டர் பேடு நிறுவனத்தில் மட்டும் இத்தனை திருடர்கள் ஒளிந்து கொண்டுள்ளனர் என்றால், இன்

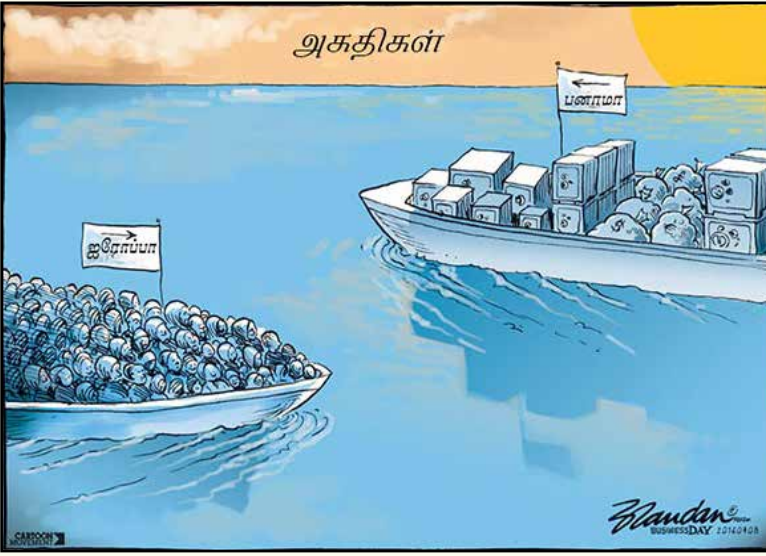

னும் இதுபோல உலகிலுள்ள 90-க்கும் மேற்பட்ட வரி ஏய்ப்புச் சொர்க்கங்களில் எத்தனை கோடி திருடர்கள் ஒளிந்திருப்பார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மொசாக் பொன்சேகா நிறுவனத்திடமிருந்து தகவல்களைத் திரட்டியுள்ள இதழியலாளர்கள் கூட்டியக் கத்தை உருவாக்கி, அதன் பின்னணியில் இருப்பது அமெரிக்காவிலுள்ள “பொதுத்துறை நேர்மைக்கான நிலையம்” என்றழைக்கப்படும் தன்னார்வ நிறுவனமாகும். இந்த நிறுவனம், அமெரிக்காவின் மேலாதிக்கத் திட்டத்துக்கு முழுமையாக ஒத்துழைக்க மறுத்து முரண்படும் ரஷ்ய அதிபர் புடின், சீன அதிபர் ஜி ஜின் பிங், சிரிய அதிபர் அல் அசாத் ஆகியோரைக் குறிவைத்தே பனாமா லீக்ஸ் விவகாரத்தைக் கசியவிட்டுள்ளது. இதன் மூலம் அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்திய உலகின் அரசியல் தலைவர்களையும் கருப்புப் பணப் பேர்வழிகளையும் திட்டமிட்டே மூடி மறைத்துள்ளது. இருப்பினும், இந்தியா போன்ற நாடுகளின் கருப்புப் பணப் பேர்வழிகளைப் பற்றிய ஒருசில தகவல்களும் இதனூடாகத்தான் கசிந்துள்ளன.

வரி ஏய்ப்பு சொர்க்கம் என்றழைக்கப்படும் பனாமா நாடு, வட மற்றும் தென் அமெரிக்காவை இணைக்கும் வால் போன்ற பகுதியிலுள்ள சின்னஞ்சிறிய நாடு. கருப்புப் பண முதலாளிகளுக்குச் சேவை செய்துவரும் பனாமாவிலுள்ள மொசாக் பொன்சேகா நிறுவனம், பனாமாவில் ஒரு பெயர்ப்பலகை நிறுவனத்தைத் தொடங்கிக் கொடுக்கும். இந்த நிறுவனத்தின் மூலம் கருப்புப் பணப் பேர்வழிகள் தமது பணப் பரிவர்த்தனைகளை, வர்த்தக நடவடிக்கைகளைத் திரைமறைவாகச் செய்து கொள்ள முடியும். பல்வேறு வளரும் நாடுகளின் அரசுத்துறை ஒப்பந்தங்களைக் கைப்பற்றுவதற்கு பனாமாவில் பதிவு செய்யப்பட்ட போலி கம்பெனிகளின் வழியாகத்தான் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இலஞ்சப் பணத்தைக் கைமாற்றும்

அகதிகள்

கின்றன. இதுபோல ஆயிரக்கணக்கான போலி நிறுவனங்களை உருவாக்கி வைத்துக் கொண்டு 35-க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் அலுவலகங்களை வைத்துக் கொண்டு பொன்சேகா நிறுவனம் இயங்கி வருகிறது. இந்த நிறுவனத்தைப் போலவே நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கருப்புப் பண சேவை நிறுவனங்கள் பனாமாவில் இயங்கி வருகின்றன.

இந்தக் கருப்புப் பணம் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் உலகின் பல நாடுகளுக்கும் முதலீடுகளாக வெள்ளமெனப் பாய்கிறது. அது மட்டுமின்றி, ஏகாதிபத்தியங்களின் பதிலிப் போர்களுக்கும், நிறுவெறி இனவெறித் தாக்குதல்களுக்கும், பாசிச கும்பல்களுக்கும் போதை மருந்து கடத்தலுக்கும் ஆயுத விற்பனைக்கும் இந்தக் கருப்புப் பணம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 2015-ஆம் ஆண்டின் கணக்குப்படி, உலகப் பெருமுதலாளிகளின் செல்வத்தில் மூன்றிலொரு பங்குத் தொகையானது ஏறத்தாழ 7.6 லட்சம் கோடி டாலர் பெறுமதியான நிதிச் செல்வமானது இத்தகைய வரிஏய்ப்பு சொர்க்க நாடுகளில் குவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏற்கெனவே இந்தியாவில் கருப்புணம் திரைமறைவாக ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த நிலையில், தனியார்மயம்-தாராளமயம் என்னும் திறந்த பொருளாதாரம் திணிக்கப்பட்ட பிறகு வரிஏய்ப்பும் கருப்புப் பணமும் மெல்ல மெல்ல சட்ட பூர்வமானதாகி வருகின்றன. தாராளமய - உலகமயமாக்கலுக்குப் பிறகு உலக முதலாளித்துவத்தின் விதிகளுக்கு ஏற்பவும், நிதிநிறுவனங்களின் கட்டளைக்கு ஏற்பவும் இந்தியாவில் அந்நிய முதலீட்டுக்கு ஏற்ப பல்வேறு சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதோடு, அந்நியச் செலாவணி முறைப்படுத்தல் சட்டங்களும் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, பங்கேற்புப் பத்திரம் (Participatory Note) என்ற வழிமுறையின் மூலம் இந்தியாவில் பங்குச் சந்தை முறைப்படுத்தல் நிறுவனமான செபி (SEBI)யில் தங்களுடைய அடையாளத்தை வெளியிடாமலேயே, பங்குச் சந்தையில் அந்நிய நிதி நிறுவன முதலீடு என்ற

பெயரில் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு பெருமுதலாளிகளான கருப்புப் பணப் பேர்வழிகள் முதலீடு செய்ய முடியும். பங்குச் சந்தையில் சூதாடி வருவாய் ஈட்ட முடியும்.

இத்தகைய வழிமுறைகளில் அந்நிய முதலீடு என்ற பெயரில் எவ்விதக் கட்டுப்பாடுமின்றி கருப்புப் பணம் இந்தியாவில் குவிக்கிறது. இந்த முதலீடானது சட்டபூர்வமானதாக ஏற்கப்படுவதால், கருப்புப் பணம் வெள்ளையாகிறது. இந்தியப் பங்குச் சந்தையை ஆக்கிரமித்திருக்கும் நிதி மூலதனத்தில் ஏறத்தாழ 50 சதவீதத்துக்கும் மேலானவை இத்தகைய வழிகளில் வந்தவை தாம்.

இந்தியப் பொருளாதாரமே இத்தகைய கருப்புப் பணத்தின் வழியாகத்தான் 'வளர்ந்து' கொண்டிருக்கிறது. பனாமா போன்ற நாடுகளிலுள்ள போலி நிறுவனங்கள் வழியாக உலகின் பல்வேறு நாடுகளின் பங்குச் சந்தைகளுக்குள் நுழைந்து வெளியேறும் நிதிமூலதனத்தின் அளவைக் காட்டி, இதுதான் 'வளர்ச்சியின் அறிகுறி' என்று முதலாளித்துவப் பொருளாதாரவாதிகள் உச்சி முகர்ந்து பாராட்டுகின்றனர். இத்தகைய கருப்புப் பண முதலீடுகளை வரவேற்கும் ஆட்சியாளர்கள் அதற்கு ஏராளமான சலுகைகளை வாரி வழங்கி வருகின்றனர். அதாவது, சட்டபூர்வ வணிக பரிவர்த்தனைக்குள்ள்தான் கருப்புப் பணத்தின் பெரும் பகுதி ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது. எது முறைகேடானதாகக் கருதப்பட்டதோ, அதுவே இன்று சட்டபூர்வ கொள்கையாக மாறிவிட்டது.

இன்று உலகளாவிய அளவில் கருப்புப் பணம் வெள்ளையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, கருப்புப் பணத்தான் உலகப் பொருளாதாரத்தையே இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தியப் பொருளாதாரமே கருப்புப் பணத்தை அச்சாணியாகக் கொண்டு இயங்கி வருவதால், கருப்புப் பணத்தை மீட்பது என்பதே கேலிக் குரியதாகிவிட்டது. இந்தியாவின் அமிதாப்பச்சன், ஐஸ்வர்யா ராய் மட்டுமல்ல; ரஜினி, கமல், ஷாருக்கான், அதானி, அம்பானி, டாடா, பிரீலா, டெண்டுல் கர், தோனி என எல்லா வகையான பிரபலங்களையும் கீறிப் பார்த்தால், அவர்களுக்குள் கருப்புப் பணப் பேர்வழிகள் இருக்கும் உண்மை புலப்படும்.

இந்த லட்சணத்தில்தான் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் ரூ. 10,000 கோடி கருப்புப் பணத்தால் பிரதமர் பதவியில் அமர்ந்துள்ள மோடி கும்பல், கருப்புப் பணத்துக்கு எதிராக சினிமா பாணி பஞ்ச் டயலாக்களை அவிழ்த்துவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. காங்கிரசை விஞ்சிய கடைந்தெடுத்த கயவாளிகள் கூட்டம் தான் மோடி கும்பல் என்பதை அதன் வெற்றுச் சவடால்களும் அந்தர் பல்புகளும் நிரூபித்துக் காட்டவில்லையா?

● பாலன்

மக்களின் பணம்! மல்லையாவின் அரசு!!

கடனைக் கட்ட முடியாமல் தவிக்கும் விவசாயிகளைத் தற்கொலைக்குத் தள்ளும் வங்கி நிர்வாகமும் அரசும், விஜய் மல்லையாக்களைக் கைதுகூடச் செய்யாமல் தப்ப வைக்கின்றன.

வங்கிகளில் கடன் பெற்று மோசடியில் ஈடுபடுவோர் யாரும் தப்ப முடியாது என்று பிரதமர் மோடி சவடால் அடித்துக் கொண்டிருக்கும்போதுதான், வங்கிகளில் 9 ஆயிரம் கோடியை ஏப்பம் விட்ட தரகுப் பெரு முதலாளி விஜய் மல்லையா வெளிநாட்டில் பதுங்கியிருந்துகொண்டு இந்திய அரசுக்கு பெப்பே காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்.

விஜய் மல்லையாவுக்கு ரூ. 7,500 கோடிகளை அள்ளிக் கொடுத்து, அக்கடனூக்கான வட்டியுடன் சேர்த்து இன்று 9 ஆயிரம் கோடியாகிவிட்ட நிலையில், இவ்வளவு பிரம்மாண்டமான தொகையை கடந்த 2012-லிருந்தே அவர் திருப்பிச் செலுத்தாமல் இழுத்தடித்து வந்துள்ள நிலையில், அவர் நாட்டை விட்டு ஓடிவிடாமல் இருக்க உத்தரவிட வேண்டுமென்று 17 பொதுத்துறை வங்கிகள் உச்ச நீதிமன்றத்தில் முறையிட்டன. ஆனால், அதற்கு முன்பே அவர் நாட்டைவிட்டுத் தப்பியோடிவிட்டார்.

அவரது பாஸ்போர்ட் முடக்கப்பட்டு, பிணையில் வெளிவர முடியாத பிடியாணை நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்டு, அவரை இந்தியாவிற்குக் கொண்டு வரும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துவருவதாக அரசு காட்டிக் கொள்கிறது. உள்நாடு மற்றும் வெளிநாடுகளில் தன் பெயரிலும் தனது குடும்பத்தினர் பெயர்

வங்கிகளின் கெடுபிடி, அவமானப்படுத்தல்களால் மனமுடைந்து தற்கொலை செய்து கொண்ட அரியலூர் மாவட்டம் ஓரத்தூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்த விவசாயி அழகர் (இடது) மற்றும் வேலூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த விவசாயி எம்.சுப்பிரமணியன்.

ரிலும் உள்ள சொத்துக்கள், பங்குகள் உள்ளிட்ட அனைத்து விவரங்களையும் வங்கிகளிடம் மல்லையா ஒப்படைக்க வேண்டும்; பெங்களூரிலுள்ள கடன் வசூல் தீர்ப்பாயம் இதனைப் பரிசீலித்து 2 மாதத்தில் முடிவெடுக்க வேண்டும் என கடந்த ஏப்ரல் இறுதியில் உச்ச நீதிமன்றம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது.

மல்லையாவின் மோசடி அம்பலமான அதே நேரத்தில்தான், தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பாலன் என்ற விவசாயி, டிராக்டர் வாங்கிய கடனூக்கான தவணையைச் செலுத்தாத குற்றத்துக்காக வங்கியின் அடியாட்களாலும் போலீசாராலும் தாக்கப்பட்டார். வங்கிகளின் கெடுபிடிகளாலும் அவமானப்படுத்தல்களாலும் அரியலூர் மாவட்டம் ஓரத்தூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்த அழகர், உசிலம்பட்டி பால்ராஜ், கும்பகோணத்தை அடுத்த கொத்தங்குடியைச் சேர்ந்த தனசேகர், மேட்டுப்பாளையம் அருகே தேவாங்குபுரத்தைச் சேர்ந்த ராமசாமி ஆகிய விவசாயிகள் தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளனர்.

விவசாயிகள் மட்டுமின்றி, சிறுதொழில் தொடங்கக் கடன் வாங்கிவிட்டு அதனைக் கட்டத் தவறுபவர்கள், கல்விக் கடன் கட்டாத மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களின் பெயர்களையும் புகைப்படங்களையும் பிளக்ஸ் பேனரில் கட்டி பொதுத்துறை வங்கிகள் அவமானப்படுத்துகின்றன. கல்விக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாதவர்கள் வங்கி ஊழியர் வேலைக்கான ஆள்சேர்ப்பு தேர்வைக்கூட எழுத முடியாதபடி தடை விதித்து, அவர்களது எதிர்காலத்தையே முடமாக்குகின்றன.

ஒரு ஆடம்பரக் கார் வாங்க 8% வட்டியில் கடன் கொடுக்கும் வங்கிகள், ஒரு விவசாயி டிராக்டர் வாங்க 14% வட்டி வசூலிக்கின்றன. வங்கியில் கடன் கிடைக்க

காமல் கந்துவட்டிக்குக் கடன் வாங்கி பல சிறு முதலாளிகள் தொழில் நடத்திக் கொண்டிருக்கும்போது, பொதுத்துறை வங்கிகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கு 5% வட்டிக்குத் தாராளமாகக் கடன் கொடுக்கின்றன.

இந்தத் தாராளமயம் தான் வாராக்கடன்களும் மோசடிகளும் பெருகிக்

கெடுபிடி அவமானப்படுத்தல்களால் விவசாயிகளைத் தற்கொலைக்குத் தள்ளும் வங்கிகளின் அடாவடித்தனத்தை எதிர்த்து திருவெண்ணெய்நல்லூர் வட்ட விவசாயிகள் விடுதலை முன்னணி 19.3.2016 அன்று நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

கொண்டே போவதற்கு அடிப்படையான காரணமாக உள்ளது. மல்லையா ரூ. 9,000 கோடி கடனை ஏப்பம் விட்டிருப்பது போதாதென்று, இவரைப் போல இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான தரகு முதலாளிகள் பொதுத்துறை வங்கிகளிடம் பல்லாயிரம் கோடிகளைக் கடனாக வாங்கிவிட்டு, இன்னமும் திருப்பிச் செலுத்தாமல் உள்ளனர். பொதுத்துறை வங்கிகளின் வாராக் கடன் கடந்த 9 மாதங்களில் மட்டும் ரூ. 94,666 கோடி அதிகரித்து மொத்தத்தில் ரூ. 3.61 லட்சம் கோடியாகி விட்டது. மக்களின் சேமிப்பாகவும் முதலீடாகவும் வங்கிகளில் திரண்டுள்ள செல்வத்தை முதலாளிகள் ஏப்பம் விடுவதோடு, இந்த விவகாரம் முடிந்துவிடவில்லை. பொதுத்துறை வங்கிகள் வாராக்கடனால் திவாலாகும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. பொதுத்துறை வங்கிகளின் வாராக் கடன் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்வதைக் காட்டி, அவற்றைத் தனியார்மயப்படுத்தும் தனது சதித் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளத் துடிக்கிறது அரசு.

கல்விக்கடனைச் செலுத்தத் தவறிய மாணவர்களின் படங்களை பிளக்ஸ் பேனர் கட்டி அவமானப்படுத்தும் வங்கிகளின் அடாவடித்தனம்.

வங்கிகளில் கடன் வாங்கி ஏப்பம் விட்ட கார்ப்பரேட் முதலாளிகளோ தங்களது மோசடியை மூடி மறைக்க, பொருளாதார நெருக்கடி, சந்தையில் மந்தம், தொழிலில் நட்டம் என்று பிலாக்கணம் பாடுகிறார்கள். ஆனால் இப்படி நட்டமடைந்துவிட்ட எந்த முதலாளியும் தெருவில் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டு அலையவில்லை. மானத்துக்கு அஞ்சி விவசாயிகளைப் போல தற்கொலை செய்து கொள்வதில்லை.

“முன்பு பெட்ரோல் விலை உயர்ந்திருந்ததால் எனது நிறுவனத்தின் பங்குகளின் மதிப்பு அதிகமாக இருந்தது. இப்போது சர்வதேச சந்தையில் பெட்ரோல் விலை குறைந்துவிட்டதால் பங்குகளின் மதிப்பும் குறைந்து நட்டமாகிவிட்டது. இதற்கு நான் காரணமல்ல” என்று நியாயவாதம் பேசுகிறார் விஜய் மல்லையா.

“இன்று கச்சா எண்ணெய் விலை குறைந்துள்ள நிலையில் மல்லையாவின் கிங் பிஷர் விமானப் போக்குவரத்து நிறுவனம் செயல்பட்டிருந்தால் ஈட்டியிருக்க முடியும். ஆனால், முன்பு விலை அதிகமாக இருந்த சூழலில் எப்படி லாபம் கிடைக்கும்? இதனால் அவரது தொழில் நட்டமாகியது. இது மல்லையா செய்த தவறு என்று கூற முடியுமா?” என்று எண்ணெய் விலை சரிவின் மீது சில முதலாளித்துவப் பொருளாதாரவாதிகள் பழி போடுகிறார்கள்.

“மல்லையாவின் கிங் பிஷர் போலவே, ஏர் இந்தியா எனும் அரசு விமானப் போக்குவரத்து நிறுவனமும் நட்டமடைந்துள்ளது. நட்டமடைந்த மல்லையா வங்கிப் பணத்தைச் சுருட்டிவிட்டார் என்று குற்றம் சாட்டுவது சரியென்றால், நட்டமடைந்த ஏர் இந்தியா மக்களின் வரிப்பணத்தைச் சுருட்டி விட்டது” என்று கூறுவதும் நியாயம் தான் என்று சிலர் எதிர்வாதம் செய்கிறார்கள்.

ஒரு முதலாளி நட்டமடைந்து வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாவிட்டால், அவரை மோசடிப் பேர்வழி என்று குற்றம் சாட்டி, நெருக்கடி கொடுப்பது தவறான உத்தி என்கிறார் இன்போசிஸ் நிறுவனத்தின் முன்னாள் தலைமை நிதி அதிகாரியான மோகன்தாஸ் பாய். வங்கிக் கடனை வசூலிக்க இது போன்று நெருக்கடி கொடுத்தால், அது இந்தியப் பொருளாதாரத்துக்கே நெருக்கடியாகிவிடும் எனப் பயமுறுத்துகிறார்கள் முதலாளித்துவ பொருளாதார நிபுணர்கள்.

கடன் வாங்கியவன்

கடன் கொடுத்தவன்

ஒழுங்கமைப்பு' செய்யப் பட்டது. இப்போது விஜய் மல்லையாவின் கிங் பிஷர் நிறுவனம் திவாலாகிவிட்டது. கடன் கொடுத்த வங்கிகளோ, தாங்கள் கொடுத்த கடனுக்கு ஈடாக திவாலாகிப் போன கிங் பிஷர் நிறுவனத்தின் காகிதப் பங்குகளை வைத்துக் கொண்டு கையைப் பிசைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்நிறுவனத்தின் இதர சொத்துக்களும் ஏலத்தில் விலை போகாததால் நட்பு மடைந்து நிற்கின்றன.

அரசு வங்கிகள் கோடிக்கணக்கில் கடனைக் கொடுக்கும்; அரசு சந்தையை ஏற்படுத்திக்

நிதியமைச்சர் அருண் ஜெட்லியோ, இன்று 5 தொழில் துறைகள் தேக்க நிலையில் இருப்பதாகவும் இதனால் வாராக்கடன் பிரச்சினையை நெளிவு சுழிவாகத்தான் கையாள வேண்டுமென்கிறார். ரூ. 500 கோடிக்கு மேல் கடன் வாங்கி திருப்பிச் செலுத்தாதவர்களின் பட்டியலை வெளியிட்டால், பொருளாதாரத்தில் நிலைகுலைவு ஏற்படும் என்று எச்சரிக்கிறது ரிசர்வ் வங்கி.

இவர்கள்தான் “அரசாங்கத்திடம் தொழில் நடத்துவற்கான திறமை கிடையாது, தனியார் முதலாளிகளிடம்தான் தொழில் முனைப்பும் திறமையும் அனுபவமும் இருக்கிறது” என்று வாதிட்டு, ஆட்சியாளர்களின் தனியார்மய நடவடிக்கைகளை ஆதரித்தனர். இப்போது தனியார் கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் பொதுத் துறை வங்கிகளில் கடன் வாங்கி ஏப்பம் விட்ட பிறகு, தொழிலில் நட்பு ஏற்பட்டுள்ள நிலையில் வங்கிகள் கடனைத் திருப்பிக் கேட்கக் கூடாது என்கிறார்கள். கடனைச் செலுத்துமாறு நெருக்குதல் கொடுத்தால் தொழிற்சாலைகளை மூட வேண்டிய நிலைதான் ஏற்படும் என்று மிரட்டுகிறார்கள். மீட்டர் வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி தொழில் நடத்தும் சிறு தொழில் முதலாளிகள் இப்படி பேச முடியுமா?

சாராய முதலாளியான விஜய் மல்லையா நடத்தி வந்த கிங் பிஷர் விமானப் போக்குவரத்து நிறுவனத்துக்கு ரூ. 7,500 கோடி கடன் கொடுத்த பொதுத்துறை வங்கிகள், அந்த நிறுவனம் தள்ளாடத் தொடங்கியதும், அந்நிறுவனம் உடனடியாகத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய ரூ. 1,600 கோடியை ரொக்கமாகப் பெற்றுக் கொள்ளாமல், அந்நிறுவனத்தின் பங்குகளாகப் பெற்றுக் கொண்டன. அதுவும் அப்பங்குகளின் சந்தை விலையைவிட கூடுதலான விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டன. இது மட்டுமின்றி, அந்நிறுவனத்தின் கடனும் ‘மறு

கொடுப்பதோடு, இலாப உத்திரவாதத்தையும் செய்து கொடுக்கும். இதன் பிற்பாடு தொழிலில் இலாபம் பார்த்து முன்னேற்றத்தைச் சாதித்துவிட்டதாக கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் காட்டிக் கொள்வதும், நட்பு வந்தால் அதை அரசாங்கம்தான் ஏற்க வேண்டுமென்று கையை முறுக்கிக் காரியம் சாதித்துக் கொள்வதும் திரும்பத் திரும்ப நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுதான் பெருமையாகச் சித்தரிக்கப்படும் முதலாளித்துவத்தின் பராக்கிரமம்.

இதேபோல, தனது அனல் மின் நிலையத்தின் மூலம் மாநில அரசுக்கு மின்சாரத்தை விற்று வந்த டாடா பவர் நிறுவனம், தற்போது நிலக்கரியின் சர்வதேச விலை உயர்ந்துவிட்டதால், தனது மின்சாரத்துக்குக் கூடுதல் விலை தரவேண்டுமெனக் கோரியது. “மின்சாரத்தின் விலையைக் கூட்டித்தர மறுத்தால், மின் நிலையத்தை மூடிவிடுவோம்; இதனால் மாநில மின் வாரியத்துக்கு மின்சாரம் கிடைக்காமல் போகும்; அது மட்டுமின்றி, எங்களுக்குக் கடன் கொடுத்த பொதுத் துறை வங்கிகளும் திவாலாகிப் போகும்” என்று மிரட்டியது. இதனால் டாடா போன்ற தனியார் மின் உற்பத்தி நிலையங்களுக்கு பல லட்சம் கோடி ரூபாய் கடன் கொடுத்துள்ள பொதுத்துறை வங்கிகள், தாங்கள் திவாலாகாமல் இருக்க வேண்டுமானால், மின் கட்டணத்தை உயர்த்துமாறு மின்சார ஒழுங்குமுறை ஆணையத்திடம் முறையிடுகின்றன.

இதுதான் தனியார்மயத்தின் மகிமை. ஊழல், கொள்ளை, மோசடிகளின் ஊற்றுமூலமே தனியார் மயம்-தாராளமயம்தான். இந்த உண்மையை மக்கள் புரிந்து கொண்டு போராடும்போதுதான் மல்லையா போன்ற மோசடி முதலாளிகளையும் அதற்கு துணை நின்ற ஆட்சியாளர்களையும் தண்டிக்க முடியும். கார்ப்பரேட் முதலாளித்துவக் கொள்ளையை முறியடிக்கவும் முடியும்.

● மனோகரன்

கார்கள்:

வளர்ச்சியின் அறிகுறியா? முதலாளித்துவ அழிவின் குறியா?

கார்ப்பரேட் மோசடிகள், இலஞ்சம், நிறுவெறி, ஏழை நாடுகளின் ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள், இரகசிய இராணுவங்கள், சுற்றுச்சூழல் பேரழிவு, போர் ஆகிய அனைத்தும் தனியார் தானியங்கி வாகனங்களுடன், குறிப்பாக கார்களுடன் இணைந்திருக்கிறது.

“மனித மூளை தற்போதுள்ள அளவிற்குப் பெரிதாக வளர்ச்சி அடைவதை நடத்தல், ஓடுதல், உழைப்பு ஆகியவைதான் தூண்டியிருக்கின்றன” என்று கூறினார் பிரடெரிக் எங்கெல்ஸ். பின்னாளில் பரிணாம உயிரியல் விஞ்ஞானி டானியேல் லிபர்மேன் இதனை உறுதி செய்தார். இன்றோ காரில் அமர்ந்திருத்தல் என்பதையே ஒரு செயல்பாடாக ஆக்கியிருக்கிறது முதலாளித்துவம். இது இன்றைய முதலாளித்துவத்தைச் சித்தரிக்கும் பொருத்தமானதொரு உருவகம்.

கார் என்பது முதலாளித்துவத்தின் இதயத்தோடு இணைந்தது. அது மிகப்பெரிய ஒரு தொழில் துறை மட்டுமல்ல, மூலதனத் திரட்சிக்கான மிக முக்கியமானதொரு ஆதாரம். அதே நேரத்தில் நமது வாழ்க்கையையும் சூழலையும் அது முற்று முழுதாகச் சிதைத்திருக்கிறது.

நமது சமூகத்தின் எளிய ஒரு மனிதன் காரினால், அதன் ஒலியால் அவமானப்படுத்தப்படுகிறான், புகையால் தாக்கப்படுகிறான், நெட்டித் தள்ளி ஒதுக்கப்படுகிறான், ஆதிக்கம் செய்யப்படுகின்றான், கடைசியாகக் கொல்லவும் படுகிறான். சாலை என்பது இன்றைக்கு ஜனநாயகமே இல்லாத ஒரு பிரதேசமாக ஆகியிருக்கிறது.

டெல்லி போக்குவரத்து நெரிசல்: தானியங்கி வாகனங்களின் 'வளர்ச்சியால்' ஏற்பட்ட நெருக்கடி.

முதலாளித்துவ கலாச்சாரம் 'வேகத்தை'ப் போற்றுகிறது. ஃபெராரி மற்றும் ஃபார்முலா ஒன் கார் பந்தயங்களின் வேகத்தை கிரிக்கெட் நட்சத்திரங்களான தோனியும் டெண்டுல்கரும் கொண்டாடுகிறார்கள். வேகமாகப் பறக்கும் கார்கள், முன்னேற்றத்தின் அடையாளமாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. சாலையில் வேகத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் யாரும் முன்னேற்றத்தின் தடைக்கற்களாகப் பார்க்கப்படுகிறார்கள். இத்தகைய அதிவேகத்தை சமாளிக்கும் ஆற்றலைப் பரிணாம வளர்ச்சியானது மனிதனுக்கு வழங்கவில்லை என்ற அறிவியல் உண்மையை வேகவெறியர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். அதி வேகம் என்பது மனிதக் கண்ணின் பார்க்கும் ஆற்றலை முடக்குகிறது என்ற உண்மையை பிரபல நரம்பியல் விஞ்ஞானி வி.எஸ்.ராமச்சந்திரனும், ஆர்.எல்.கிரெகோரியும் நிறுவியிருக்கிறார்கள்.

வேகமாக கார் ஓட்டுதல் ஒருவகை ஆதிக்க மனோபாவத்தையும், போட்டி போடும் வெறியையும், சமூக விரோத உணர்வுகளையும் ஓட்டுனருக்குத் தோற்றுவிக்கிறது. “சாலையில் நடந்து செல்லும் பாதசாரிகளையும் குழந்தைகளையும் சைக்கிளோட்டிகளையும் ஒழித்துக் கட்டப்பட வேண்டிய புழு பூச்சிகளாகக் கருதி வெறுக்கும்படி காரின் அதிவேக எஞ்சின் அதன் ஓட்டுனரைச் சிந்திக்கத் தூண்டவில்லையா?” என்று கேள்வி எழுப்புகிறார் அறிஞர் அடோனோ.

கார்களை வைத்து வளர்ச்சியை மதிப்பிடும் பார்வை வலதுசாரி அரசியலுக்கே உரியது. “25 வயதான பின்னரும் ஒரு கார்கூட வாங்க முடியாத இளைஞன் தோற்றுப்போனவன் என்றே நாம் மதிப்பிடவேண்டும்” என்றார் மார்க்ரெட் தாட்சர். வேகம் - பாசிசம் - கார் ஆகியவற்றுக்கு இடையே ஒரு வரலாற்று ரீதியான தொடர்பு இருக்கிறது. அமெரிக்க தொழிலதிபர் ஃபோர்டும் ஹிட்லரும் ஒருவரை ஒருவர் பெரிதும் விரும்பினர். ஃபார்முலா ஒன் கார் பந்தயத்தின் தலைமையில் பல ஆண்டு காலம் இருந்த மாக்ஸ் மோஸ்லி வெளிப்படையான பாசிச ஆதரவாளர். அவருடைய தந்தை நாடறிந்த பிரிட்டிஷ் பாசிஸ்ட்.

கார்களுக்கான விளம் பரங்கள் ஆண்மை, அதிகாரம், பாலியல் ஆதிக்கம் சார்ந்த பிம்பங்களைத் தொடர்ந்து தேர்ந்து விக்கின்றன. கார் முதலாளிகளின் குழுமம், ஏழை எளிய மனிதர்களையும், சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பையும், முற்போக்கான அரசியல் கருத்துக்களையும் எப்போதுமே வெறுப்புடனும் பகையுணர்ச்சியுடனும் தான் பார்த்து. அமெரிக்காவைப்

பொதுப் பாதை-இடங்களை ஆக்கிரமித்திருக்கும் தனியார் வாகனங்கள்: புதுவகையான நில அபகரிப்பு.

பற்றிக் கூறும்போது, “அங்கே பாதசாரிகள் நாய்களைப் போலத்தான் நடத்தப்படுகிறார்கள்” என்கிறார் பிரஞ்சு மெய்யறிவாளர் ழான் பொதிலேர்.

எண்ணெய் வளத்தைக் கைப்பற்றுவதற்காக அமெரிக்கா நடத்தும் போர்கள், மதவெறிக்குழுக்களை உருவாக்கும் அதன் நடவடிக்கைகள், இராணுவவாதம், வெறித்தனம் போன்ற உலக மேலாதிக்க நடவடிக்கைகளுக்கும் எஸ்.யு.வி. (ஸ்கார்ப்பியோ போன்ற கார்கள்) எனப்படும் வாகனங்களுக்கும் இடையிலான உளவியல் ரீதியான உறவினை அறிஞர்கள் பலர் அம்பலப்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

இந்தியச் சாலைகளில் இன்று நடந்து கொண்டிருக்கும் வர்க்கப்போரில், விலை உயர்ந்த கார்களில் குடிபோதையில் வெறித்தனமாக வண்டி ஓட்டும் பணக்கார இளைஞர்கள்தான் கொலைகாரர்கள். இந்தப் போரில் பலியாகிறவர்களோ பெரும்பாலும் ஏழை மக்கள். இப்படிப் பணக்கார இளைஞர்களால் பாதசாரிகளும் நடைபாதைவாசிகளும் கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவங்கள் பல. சல்மான்கான் வழக்கு, நந்தா வழக்கு, கார்ட்டர் சாலையில் 7 நடைபாதைவாசிகள் கொல்லப்பட்ட வழக்கு - இவை சில எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டும்தான். கார் என்ற வாகனமும் பணக்காரர்களின் கிரிமினல்தனமும் ஒட்டிப்பிறந்த இரட்டைகள் போலும்!

பிரெஞ்சு இயக்குநர் கோடார்டு, “வீக் எண்ட்” என்ற தனது திரைப்படத்தில், போக்குவரத்து நெரிசலை முதலாளித்தவத்தின் தோல்விக்கான குறியீடாகச் சித்தரிக்கிறார். முதலாளித்துவ நுகர்வியச் சமூகத்தின் அழிவுப் பார்வையை அந்தத் திரைப்படம் சித்தரிக்கிறது.

போக்குவரத்து நெரிசலைச் சமாளிப்பதற்காக மென்மேலும் அதிகமான சாலைகளை அமைப்பதென்பது தீயை அணைக்க எண்ணெய் வார்ப்பதைப் போன்ற அறிவீனம். இருப்பினும் மேலை நாடுகளின் தவறுகளிலிருந்து பாடம் கற்றுக் கொள்வதற்குப் பதிலாக, இந்தியாவும் சீனாவும் அவர்கள் சென்ற அதே அழிவுப்பாதையில் தான் செல்கின்றன.

உலகிலேயே எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு நமது

நாட்டின் சாலைகளில் ஏழைகள் படுகொலை செய்யப்படுகின்றார்கள். பாலியல் குற்றவாளிகளிடமிருந்து குழந்தைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று நாம் கூறுகிறோம். ஆனால், அதைப் போல பத்து மடங்கு குழந்தைகள் வெறித்தனமாக விரையும் மோட்டார் வாகனங்களால் கொல்லப்படுகிறார்கள். 2014 - ஆம் ஆண்டில்

மட்டும் இந்தியாவில் 1,40,000 பேர் மோட்டார் வாகனங்களுக்குப் பலியாகியிருக்கிறார்கள். உலகிலேயே இதுதான் மிகவும் அதிகம். சாலை விபத்துகள் மேலை நாடுகளில் குறைந்து வருகின்றன. நமது நாட்டிலோ இது ஆண்டுதோறும் அதிகரித்து வருகிறது.

பொதுப் போக்குவரத்துக்கான முதலீடு குறையக் குறைய மக்கள் உயிரற்ற சரக்குகளைப் போலப் பந்தாடப்படுகிறார்கள். 1953-இல் கொல்கத்தாவில் ஒரு போராட்டம் நடந்தது. டிராம் வண்டிகளின் கட்டணம் ஒரு பைசா உயர்த்தப்பட்டதற்கு எதிராக ஒரு மாத காலம் இடதுசாரிக் கட்சிகள் அன்று போர்க்குணமிக்க போராட்டத்தை நடத்தின. துப்பாக்கிச் சூட்டில் சிலர் கொல்லப்பட்டனர். ஆனால், இப்போராட்டத்தின் விளைவாக, டிராம் சேவையை நடத்தி வந்த பிரிட்டிஷ் கம்பெனி கட்டண உயர்வைத் திரும்பப் பெறவேண்டியதாயிற்று. அன்று இந்தப் போராட்டத்தின் தலைவர்களுள் ஜோதிபாசும் ஒருவர். பின்னாளில் அவர்தான் டாடாவின் நானோ கார் திட்டத்தை ஆதரித்தார்.

அறிவுபூர்வமான போக்குவரத்து கொள்கை என்பது நகர்ப்புறத் திட்டமிடலின் ஒரு அங்கமாகும். தொழிலாளர்களின் குடியிருப்புகள் அவர்களது தொழிலகங்களுக்கு அருகாமையில் இருப்பதுதான், நகர்ப்புற நிலங்களைச் சமூகரீதியில் நியாயமான முறையில் பயன்படுத்தும் கொள்கையாகும். இதுதான் தொழிலாளிகள் பயணம் செய்வதற்கான தேவையை இல்லாமல் ஆக்கும்; அல்லது குறைக்கும். ஒரு பயணம் என்பதற்கு சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் ஏதேனும் நோக்கம் இருக்க வேண்டும்.

இன்று பணக்காரர்கள்தான் தமது தொழிலகங்களுக்கு அருகில் வசிப்பது போன்ற சூழலை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். சமீபத்திய ஆதர்ஷ் அடுக்குமாடிக் கட்டிட ஊழல் விவகாரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அங்கே முன்னாள் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கும், முன்னாள் முதல்வர்களுக்கும் வீடுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. மும்பையின் கஃபே பரேடு என்ற மிக மையமான பகுதியில் அந்த அடுக்குமாடி குடியிருப்பு அமைந்திருக்கிறது. இதற்கான நிலம், மும்பை பெருநகர போக்குவரத்துக் கழகத்தின் பேருந்து நிலையத்துக்குச் சொந்தமானது.

பணக்காரர்களுக்கான ஆடம்பரக் குடியிருப்புக்கு அது தாரை வார்க்கப்பட்டுவிட்டது.

2012-ஆம் ஆண்டில் டில்லியில் ஒரு தனியார் பேருந்துக்குள் நடந்த வல்லுறவும் கொலையும் (நிர்பயா படுகொலை) வெளிப்படுத்திய மிக முக்கியமான உண்மை என்ன? நகரங்களில் பாதுகாப்பான, எளிதான பொதுப்போக்குவரத்து வசதி இல்லை என்பதுதான் அது. ஆனால், நிர்பயா பிரச்சினை குறித்த விவாதம் முழுவதும் “குற்றவாளிகளுக்குப் போதுமான தண்டனை விதிக்கும் வகையில் சட்டம் வேண்டும்” என்ற வரம்புக்குள் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது.

டெல்லியின் பரந்த ஆளரவமற்ற குடியிருப்புப் பகுதிகளும், விரிவடைந்து செல்லும் புறநகர்ப் பகுதிகளும், திரும்பிய இடங்களிலெல்லாம் பெருகியிருக்கும் மதுபானக்கடைகளும் மோட்டார் வாகனம் சார்ந்த வன்முறைக்கான களத்தை ஏற்படுத்தித்தருகின்றன. வல்லுறவுக் குற்றங்களுக்குத் தேவையான தனிமையையும், தப்பிச் செல்வதற்கான வாய்ப்பையும் குற்றவாளிகளுக்கு வழங்குகின்ற அபாயகரமான களங்களாக கார்கள் மாறி வருகின்றன. உலகிலேயே அதிகமான விபத்துகள் நடக்கின்ற, விபத்துகளின் தலைநகரமாகவும் டெல்லி இருக்கிறது.

சாலைகள், பாலங்கள் போன்ற உள் கட்டுமானங்களை நிறுவுவதற்கான செலவுகள் உள்விட்டுப் பல்வேறு வகைகளிலும் கார்களுக்காக தமது வரிப்பணத்தை அளிப்பவர்கள் சாதாரண மக்கள்தான். காரை நிறுத்துவதற்கான இடத்துக்காகக் கூட பணக்காரர்கள் தம் பணத்தை அவிழ்ப்பதில்லை. மக்களின் வரிப்பணத்தை வைத்துத்தான் பல மாடிகார் பார்க்கிங் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. பணக்காரர்கள்தான் நகர்ப்புறச் சாலைகளின் ஓரமாக தங்களது காரை நிறுத்தி, மென்மேலும் அதிகமான இடத்தை ஆக்கிரமிக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இந்தப் பணக்காரர்கள்தான் இவர்களைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு குறைவான இடத்தைப் பயன்படுத்தும் நடைபாதை வியாபாரிகளையும், குடிசைவாசிகளையும் அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள்.

“மோட்டார் வாகனங்கள் அமெரிக்காவைக் கைப்பற்றியது எப்படி? அதை நாம் திரும்பப்பெறுவது எப்படி?”- இது ஜேன் ஹோல்ட்ஸ் கே என்பவர் எழுதிய அற்புதமான ஒரு நூலின் தலைப்பு. இது இந்தியாவுக்கு அப்படியே பொருந்தும். நம்முடைய நகரங்களையும் நம்முடைய வாழ்க்கையையும் இந்த கார் கலாச்சாரம் விழுங்கி அழிப்பதற்கு முன்னதாக, நாம் நமது சாலைகளையும் வாழ்க்கையையும் மீட்க வேண்டியிருக்கிறது.

அமெரிக்காவின் ஆட்டோமொபைல் முதலாளிகள் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனநிலைக்கு அமெரிக்க மக்களைக் கொண்டு வருவதற்காக கோடிக்கணக்கான டாலர்களை

குடித்துவிட்டுப் பேய் வேகத்தில் காரை ஓட்டிச் சென்று, சென்னை-எழும்பூரில் நடைபாதையில் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்த 13 வயது சிறுவனைக் கொன்று போட்ட ஷாஜி புருஷோத்தமனைக் கைது செய்து அழைத்துச் செல்லும் போலீசு. (கோப்புப் படம்)

வாரியரைத்து ஊடகங்களையும் கல்வியாளர்களையும் விலைக்கு வாங்கி, அவர்களைத் தமது கூலிப் படையாக்கிக் கொண்டார்கள். நமது அன்றாட வாழ்வை அச்சுறுத்தி இடையூறு செய்யும் கார் என்ற வாகனம் நவீனத்தின் அடையாளமாக மாற்றப்பட்டது இப்படித்தான்.

நியூயார்க் நகரில் கார் ஓட்டுனர்கள் காரை நடைபாதையின் மீது ஏற்றினாலும், பாதசாரிகளைக் கொன்றாலும் அந்த மாநகரப் போலீசு ஓட்டுனர்கள் மீது வழக்கு போடுவதில்லை. “வெர்சோ புகல்” என்ற பிரபல நூல் வெளியீட்டு நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குநரான ஜேக்கப் ஸ்டீவன்ஸின் மனைவி 2011-இல் கார் மோதி இறந்தார். இந்த மரணம் குறித்து மிகவும் அலட்சியமான முறையில், ஒப்புக்கு விசாரணை நடத்திய நியூயார்க் மாநகரப் போலீசுக்கு எதிராக ஜேக்கப் வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார்.

வெகு நீண்ட காலமாக கார் கலாச்சாரத்துக்கு ஆட்பட்டிருந்த முன்னேறிய நாடுகளிலேயே இன்று கார்களுக்கு எதிரான கலாச்சாரம் தோன்றி வருவதைக் காண முடிகிறது. மோட்டார் வாகனங்கள் இன்னமும் அங்கே ஆதிக்கம் செலுத்திய போதிலும், கார்மயமாக்கம் என்ற முட்டாள்தனம் தோற்றுவித்த பிரச்சினைகளின் காரணமாகவும், பொதுக்கருத்தின் வலிமை காரணமாகவும் சைக்கிளோட்டிகளுக்கு சாலையில் உரிய வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும், பாதசாரிகளுக்கு இடம் ஒதுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் பொதுப் போக்கு வரத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டிய கட்டாயமும் முன்னேறிய நாடுகளிலேயே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பிரேசில் நாட்டிலும் கூட கார்களுக்கு எதிர்ப்பு வலுத்து வருகிறது. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் சாவ் போலோ நகரில் சைக்கிளோட்டி ஒருவரின் மீது மோதிய கார், அவரது கையைப் பிய்த்தெறிந்து விட்டது. இந்தச் சம்பவம் கார்களின் ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான பொதுக்கருத்தைப் பெரு

மளவில் தோற்றுவித்தது. அதன் விளைவாக, அந்த நகர் முழுதும் உள்ள சாலைகளில் சைக்கிள்களுக்கென அற்புதமான தனிப்பாதை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜெர்மனியிலும் நியூயார்க்கிலும் கார்களின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து சைக்கிளோட்டிகள் போர்க்குணமிக்க முறையில் போராடுகிறார்கள். நெதர்லாந்து, டென்மார்க் போன்ற நாடுகளில் அரசின் ஆதரவின்றி, மக்களே ஒரு சைக்கிள் புரட்சியை தோற்றுவித்திருக்கிறார்கள்.

“வலிமை குன்றிய மக்களின் ஆயுதம்” என்ற நூலின் ஆசிரியரான ஜேம்ஸ் ஸ்காட், எதிர்ப்புகள் இல்லையென்றால் ஆதிக்கம் எப்படி வேர்விட்டு விடுகிறது என்பதை ஒரு எடுத்துக்காட்டு மூலம் கூறுகிறார். எந்த வாகனமும் இல்லாமல் வெறிச்சோடிக் கிடந்ததாம் ஒரு சாலை. இருந்த போதிலும் அந்த சாலையைக் கடக்க விரும்பிய சிலர், பாதசாரிகள் பச்சை விளக்கு எரிவதற்காக அமைதியாகக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்களாம்.

ஆதிக்கத்துக்கு பணிதல் என்பது ஆழ்மனதில் பதிந்து விடுவதை இந்த எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கி, பாதசாரிகள் இத்தகைய ஜனநாயக விரோதமான கட்டுப்பாடுகளை ஆரவாரமின்றி மீறவேண்டும் என்கிறார் ஸ்காட். அப்படிப்பட்ட சின்னச் சின்ன எதிர்ப்புகள் இல்லாமல், ஆதிக்க சக்திகளுக்கு எதிரான பெரிய போராட்டத்துக்கு நாம் ஒருபோதும் தயாராக மாட்டோம் என்று அவர் கூறுகிறார்.

சாலைகளில் பாதசாரிகளுக்கு கூடுதல் உரிமை வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளிலேயே வலுத்து வருகிறது. நகரச் சாலைகளில் சரிபாதிவாது பாதசாரிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார் கொலம்பியத் தலைநகர் பகோடாவின் மேயர் என்றிக் பெனெலோசா.

சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பல்லுயிர்ச் சூழலின் பேரழி விலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமானால், தனியார் தானியங்கி வாகனங்களுக்கு எதிராக வர்க்கப் பார்வையிலான ஒரு எதிர்ப்பை நாம் உடனே தொடங்கியாக வேண்டும் என்கிறது கார்களும் முதலாளித்துவமும் என்ற நூல். தானியங்கி வாகனங்களின் செல்வாக்கும் ஆதிக்கமும் அதிகரிப்பது என்பது முதலாளித்துவத்து

அமெரிக்காவில் பொதுப் பேருந்துகளில் கடைபிடிக்கப்பட்ட வெள்ளை நிற வெறியை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்து ஒரு பெரும் சமூக மாற்றத்தைத் தொடங்கி வைத்த ரோஸா பர்க்ஸ். (கோப்புப் படம்)

டன் பிரிக்க முடியாத வண்ணம் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார்கள் இந்த நூலின் ஆசிரியர்கள். கார்ப்பரேட் மோசடிகள், அரசியல் சதிகள், இலஞ்சம், ஊடகங்களை விலைபேசுதல், நிறுவெறி, கல்வித்துறை ஊழல், ஏழை நாடுகளின் ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள், இரகசிய இராணுவங்கள், சுற்றுச் சூழல் பேரழிவு, போர் ஆகிய அனைத்தும் தனியார் தானியங்கி வாகனங்களுடன், குறிப்பாக கார்களோடே இணைந்திருக்கிறது. எனவே கார்களின் ஆதிக்கத்தை நாம் எதிர்க்கிறோம் என்றால், முதலாளித்துவத்துக்கு நாம் சவால் விடுகிறோம் என்றே பொருள்.

“நடத்தல் என்பது ஒரு அரசியல் நடவடிக்கை” என்றான் கவிஞன் வேர்ட்ஸ்வொர்த். உண்மைதான். நடை என்பது அரசியல் எதிர்ப்பின் சிறந்த வடிவமாக அமைய இயலும். 17, 18, 19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மிகப்பெரிய புரட்சிகளெல்லாம் இலண்டன், பாரிஸ், செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் போன்ற நகரங்களின் வீதிகளில் நடந்தவைதான்.

அதேபோல, பொதுப்போக்குவரத்து என்பதும் எதிர்ப்பையும் கிளர்ச்சியையும் நடத்துவதற்கான மிக முக்கியமான களமாகும். கருப்பின மக்களுக்கும் வெள்ளையர்களுக்கும் பேருந்துகளில் தனித்தனி இருக்கைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில், ரோஸா பர்க்ஸ் என்ற கருப்பினப் பெண், “வெள்ளைக் காரனுக்காகத்தனது இருக்கையைவிட்டு எழுந்திருக்க முடியாது” என்று எதிர்ப்புக்குரல் எழுப்பினாள். இந்தச் சிறு பொறிதான் நிறுவெறிக்கு எதிரான சிவில் உரிமை இயக்கம் எனும் தீயை அமெரிக்காவில் பற்ற வைத்தது.

வீதிகள் வாழத்தக்கவையாக மாற்றப்பட வேண்டும். தோழமைக்கும் கூடிப்பழுவதற்குமான களமாக வீதிகள் இருக்க வேண்டும். பல நூற்றாண்டுகளாக அவை அப்படித்தான் இருந்தன. வீதிகள் நம்முடையவை. அவற்றை நாம் மீட்டெடுத்தாக வேண்டும்.

வித்யாதர் ததே, மூத்த பத்திரிகையாளர். பருவநிலை மாற்றத்தின் சகாப்தத்தில் போக்குவரத்து - நடை, சைக்கிள், பொதுப்போக்குவரத்துக்கு முன்னுரிமை - என்ற நூலின் ஆசிரியர். ரூபேஇணைய தளத்தில் வெளிவந்திருக்கும் இவரது கட்டுரையின் சுருக்கப்பட்ட மொழியாக்கம் இது.

முஸ்லீம் பிணத்துக்குப் பின்னே ஒளியும் மோடி!

மாட்டுக்கறி, தேச பக்தி என்ற வரிசையில் இஷ்ரத் ஜஹான் படுகொலையை நியாயப்படுத்தும் விவாதங்களைத் தூண்டிவிட்டு, தனது அரசின் தோல்விகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள எத்தனிக்கிறது, மோடி கும்பல்.

குஜராத்திலுள்ள மிர்லாபூர் சி.பி.ஐ. சிறப்பு நீதி மன்றத்தில் கரையான் தின்ன விடப்பட்டிருக்கும் இஷ்ரத் ஜஹான் போலி மோதல் கொலை வழக்கை ஒரேயடியாக ஊத்தி மூடும் சதித்தனத்தில் இறங்கியிருக்கிறது, மோடி அரசு. இதற்காக, மும்பய்த் தாக்குதல் வழக்கில் தொடர்புடைய டேவிட் ஹெட்லி, மைய அரசின் முன்னாள் உள்துறைச் செயலர் ஜி.கே.பிள்ளை, அத்துறையின் முன்னாள் கீழ்நிலைச் செயலர் மணி, இப்போலி மோதல் கொலை வழக்கில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ள மைய அரசின் உளவுத் துறையின் முன்னாள் சிறப்பு இயக்குநர் ராஜேந்தர் குமார் ஆகியோரைத் துருப்புச் சீட்டுக்களாக இறக்கிவிட்டிருக்கிறது, அவரது அரசு.

அமெரிக்கச் சிறைச்சாலையில் தண்டனைக் கைதியாக உள்ள டேவிட் ஹெட்லி மும்பய்த் தாக்குதல் தொடர்பாக கடந்த பிப்ரவரி மாதம் இந்திய நீதிமன்றத்திற்கு அளித்த வாக்குமூலத்தில், “இஷ்ரத் ஜஹான் பாகிஸ்தானிலிருந்து செயல்பட்டு வரும் லஷ்கர்-இ-தொய்பா அமைப்பிற்காக வேலை செய்தவர்” எனக் கூறியதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வெளிவந்தன.

இன்னொருபுறத்தில் முன்னாள் உள்துறைச் செயலர் ஜி.கே.பிள்ளை, “இந்த வழக்கில் குஜராத் உயர்நீதி மன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட முதல் பிரமாணப்பத்திரத்தில், இஷ்ரத் லஷ்கர் அமைப்பைச் சேர்ந்தவர் எனக் கூறப்பட்டிருந்தது. அப் பொழுது உள்துறை அமைச்சராக இருந்த ப.சிதம்பரம் அதனை அரசியல் காரணங்களுக்காக மாற்றி, இரண்டாவது பிரமாண பத்திரத்தைத் தாக்கல் செய்தார். அந்த இரண்டாவது பிரமாணப் பத்திரம் தனது ஒப்புதல் இல்லாமலேயே தாக்கல் செய்யப்பட்டது” என்று பத்திரிகைகளின் ஊடாகத் திரியைக் கொளுத்திப் போட்டார்.

உள்துறை அமைச்சகத்தில் கீழ்நிலை செயலராக இருந்த ஆர்.வி.எஸ்.மணி என்ற அதிகாரி, “இரண்டாவது பிரமாண பத்திரத்தில் கையெழுத்திடுமாறு தன்னைச் சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவின் தலைவர் சதீஷ் வர்மா நிர்ப்பந்தித்ததோடு, எரியும் சிகரெட் முனையால் தன்னைச் சுட்டுச் சித்திரவதை செய்தார்” என்று டைம்ஸ் நெள் தொலைக் காட்சிக்கு பேட்டி அளித்தார்.

இஷ்ரத் கொலை வழக்கில் சி.பி.ஐ.யால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ள உளவுத் துறையின் முன்னாள் சிறப்பு இயக்குநர் ராஜேந்தர் குமார், “இவ்வழக்கில் நரேந்திர மோடியைக் கோர்த்துவிடுவதற்குத் தனக்குப் பல்வேறு ஆசைகள் காட்டப்பட்டதாக”க் கூறினார்.

ஹெட்லியிடமிருந்து பெறப்பட்ட வாக்குமூலம், ஜி.கே.பிள்ளை, மணி, ராஜேந்தர் குமார் ஆகியோரின் தாமதமாக விழித்துக்கொண்ட மனசாட்சிகள் - இவற்றைக் கையில் எடுத்துக்கொண்ட இந்து மதவெறிக் கும்பலும், அதற்கு ஆதரவான ஊடகங்களும், அறிவுத் துறையினரும், “இஷ்ரத் போலி மோதலில் கொல்லப்படவில்லை என்றும்; அவர் கொல்லப்பட்டது நியாயமான, தேசத்தைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்றும்; மோடியையும் அமித் ஷாவையும் பழி வாங்கும் நோக்கில்தான் இந்த வழக்கை காங்கிரசு கட்சி கையாண்டது என்றும்” வன்மத்தோடு பிரச்சாரத்தை நடத்தி வருகின்றனர். மேலும், “உண்மைகளை மறைத்து இரண்டாவது பிரமாணப்

குஜராத் போலீசும் மைய அரசின் உளவுத்துறையும் கூட்டுச் சேர்ந்து நடத்திய போலி மோதலில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட இஷ்ரத் ஜஹான் உள்ளிட்டோர். (உள் படம்) இஷ்ரத் ஜஹான். (கோப்புப் படங்கள்)

பத்திரத்தைத் தாக்கல் செய்ததன் மூலம் ப.சிதம்பரம் நீதிமன்றத்தை அவமதித்திருக்கிறார். எனவே, அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்” எனக் கோரி இந்து மதவெறிக் கும்பலால் உச்சநீதி மன்றத்தில் வழக்கும் தொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

• • •

கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் இஷ்ரத் ஜஹான் கொலை தொடர்பாக மூன்று விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அகமதாபாத் பெருநகரக் கூடுதல் குற்றவியல் நடுவர் எஸ்.பி.தாமங் நடத்திய விசாரணை, குஜராத் உயர்நீதி மன்றத்தால் அமைக்கப்பட்டுக் கண்காணிக்கப்பட்ட சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு விசாரணை, குஜராத் உயர்நீதி மன்றத்தால் உத்தரவிடப்பட்டு நடத்தப்பட்ட சி.பி.ஐ. விசாரணை என்ற இந்த மூன்று விசாரணைகளும் இஷ்ரத் ஜஹானும் மற்ற மூவரும் கடத்தப்பட்டு, சட்டவிரோதக் காவலில் வைக்கப்பட்டு, போலி மோதலில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதை எவ்விதச் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி நிரூபித்துள்ளன.

கூடுதல் குற்றவியல் நடுவர் தாமங், “பதவி உயர்வுக்காகவே இக்கொலைகள் நடத்தப்பட்டிருப்பதோடு, இஷ்ரத் ஜஹானை லஷ்கர் தீவிரவாதி என முத்திரை குத்துவதற்கு எவ்வித ஆதாரமும் கிடையாது” எனத் தனது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவின் விசாரணை அறிக்கையிலும், சி.பி.ஐ. பதிவு செய்துள்ள குற்றப் பத்திரிகையிலும் இஷ்ரத் ஜஹானைத் தீவிரவாத அமைப்புகளோடு தொடர்புபடுத்துவதற்கு எவ்வித ஆதாரமும் கிடையாது எனத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்து மதவெறி மோடி அரசால் பொய்சாட்சியாக நிறுத்தப்பட்டிருள்ள டேவிட் ஹெட்லி. (கோப்புப் படம்)

நடந்தது போலிமோதல் படுகொலை, இஷ்ரத் ஜஹான் ஏழை முசுலீம் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அப்பாவி இளம் பெண் என்ற உண்மைகளையெல்லாம் ஒரு கிரிமினல் குற்றவாளியின் வெற்று வாக்குமூலத்தைக் கொண்டு குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட முயலுகிறது, இந்து மதவெறிக் கும்பல். மேலும், இஷ்ரத்தை லஷ்கர் அமைப்போடு தொடர்புபடுத்தும் ஹெட்லியின் வாக்குமூலம், அவன் வாயிலிருந்து தானாக வரவில்லை. இந்திய உளவுத்துறையால் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு வாங்கப்பட்ட வாக்குமூலம் அது. இன்னும் பச்சையாகச் சொன்னால், போலீசாரால் தயார்படுத்தப்பட்டு நிறுத்தப்படும் பொய்சாட்சி போன்றதுதான் ஹெட்லியின் வாக்குமூலம். கிரிமினல் குற்றவாளிகளுக்கு ஆசை காட்டி, அவர்களைப் பொய்சாட்சிகளாக போலீசு தயாரிப்பதைப் போல, ஹெட்லிக்கு மரண தண்டனை விதிப்பதிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதாகத் தூண்டில் போட்டு, அவனை அப்ரூவராக மாற்றியிருக்கிறது, இந்திய அரசு.

டேவிட் ஹெட்லி, இஷ்ரத்தை லஷ்கர் அமைப்போடு தொடர்புபடுத்தி வாக்குமூலம் அளிப்பது புதிய விசயமும் கிடையாது. கடந்த காங்கிரசு ஆட்சியின் பொழுதே, தேசியப் புலனாய்வு முகமை இவ்வாறான வாக்குமூலத்தை டேவிட் ஹெட்லியிடமிருந்து கறந்து, பத்திரிகைகளில் கசியவிட்டது. எனினும், அவ்வமைப்பு நீதிமன்றத்திடம் அளித்த அறிக்கையில் இந்த வாக்குமூலம் பற்றித் தெரிவிக்கவில்லை. “இஷ்ரத் குறித்த ஹெட்லியின் வாக்குமூலம் அவன் கேள்விப்பட்ட ஒன்றுதானே தவிர, அவ்வாக்குமூலத்திற்கு எவ்வித சாட்சியமும் இல்லை” என நீதிமன்றத்தில் தெரிவித்தது, தேசியப் புலனாய்வு முகமை.

ஹெட்லியின் வாக்குமூலம் என்பது ஏற்கெனவே செத்துப் போன பாம்பு. இந்து மதவெறிக் கும்பலும், மோடி அரசும் அதற்கு மீண்டும் உயிர் கொடுத்துப் பயமுறுத்தப் பார்க்கின்றன என்பதுதான் உண்மை.

மும்பய்த் தாக்குதல் தொடர்பாக “ஷீடியோ கான்ஃபரசிங்” முறையில் அமெரிக்கச் சிறைச்சாலையில் உள்ள டேவிட் ஹெட்லியிடம் நடத்தப்பட்ட விசாரணையில் இஷ்ரத் ஜஹானைப் பற்றிக் கேட்பதற்கு எந்த முகாந்திரமும் கிடையாது. ஆனாலும், இஷ்ரத் ஜஹானை லஷ்கர் நடவடிக்கைகளோடு சம்மந்தப்படுத்தும் விதத்தில் கேள்விகளை வலிந்து கேட்டுப் பதில் வாங்கியிருக்கிறார், அரசு வழக்குரைஞர் உஜ்வல் நிகாம்.

லஷ்கர்-இ-தொய்பா மும்பய்த் தாக்குதலை தனது கப்பற்படை பிரிவைப் பயன்படுத்தி நடத்தியதாகத் தனது வாக்குமூலத்தில் குறிப்பிட்ட டேவிட் ஹெட்லியிடம், அது குறித்த கேள்விகளை எழுப்பாமல், லஷ்கர் அமைப்பின் பெண்கள் பிரிவின் தலைமை பற்றிக் கேள்வி கேட்கப்படுகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து, லஷ்கர் அமைப்பின் தோல்வி

இந்து மதவெறி கும்பலின் புதிய விசுவாசக் கூட்டம்: (இடமிருந்து) முன்னாள் உள்துறை செயலர் ஜி.கே.பிள்ளை, உள்துறையின் முன்னாள் கீழ்நிலை செயலர் ஆர்.வி.எஸ். மணி மற்றும் மைய அரசு உள்வகுத் துறையின் முன்னாள் சிறப்பு இயக்குநர் ராஜேந்தர் குமார்.

யடைந்த நடவடிக்கைகள் குறித்தும், அதில் ஒரு பெண் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது பற்றியும் கேட்கப்படுகிறது. இது குறித்துத் தனக்கு எதுவும் தெரியாது எனப் பதில் அளித்த ஹெட்லியிடம், “அந்த இடம் குஜராத் என்பதாவது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா?” என ஹெட்லிக்கு எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டு, அவரிடமிருந்து ஆம் என்ற பதில் பெறப்படுகிறது.

லஷ்கர் அமைப்பைச் சேர்ந்த முசாமில் பட் என்ற படைத் தளபதி வழியாக ஒரு பெண் போராளி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டதாகக் கூறும் ஹெட்லியிடம், “நூர்ஜஹான், இஷ்ரத் ஜஹான், மும்தாஜ்” என மூன்று பெண்களின் பெயர்களைக் கூறி, இவர்களுள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டவரீயார் என அரசு வழக்குரைஞர் கேட்க, இரண்டாவதாக உள்ள பெண்ணின் பெயர் என ஹெட்லி பதில் அளிக்கிறார்.

தொலைக்காட்சிகளில் வரும் வினாடி-வினா நிகழ்ச்சி போல விசாரணையை நடத்திதான் ஹெட்லி யிடமிருந்து தான் விரும்பிய வாக்குமூலத்தைப் பெற்றிருக்கிறது, இந்து மதவெறிக் கும்பல். இப்படி வாக்குமூலம் பெறுவது சட்டவிரோதமானது, நீதி மன்றம் இதை அனுமதித்திருக்கக் கூடாது என்கிறார், இஷ்ரத் ஜஹான் கொலை வழக்கில் அவரது தாயின் சார்பில் ஆஜராகிவரும் வழக்குரைஞர் பிருந்தா குரோவர்.

மும்பய் போலீசு கட்டளைப்படிதான் ஹெட்லி யிடமிருந்து வாக்குமூலம் வாங்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார், அரசு வழக்குரைஞர் உஜ்வல் நிகாம். மும்பய் தாக்குதல் வழக்கில் தாக்கு தண்டனையை எதிர்நோக்கியிருந்த இளம் வயதுக் குற்றவாளியான அப்துல் கசாப் மீது அனுதாபம் பிறந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே, “கசாப் மட்டன் பிரியாணி கேட்டதாகவும், அவன் விரும்பியபடி தாங்கள் வாங்கிக் கொடுத்ததாகவும்” ஒரு கட்டுக்கதையைப் பரப்பி, அதனை ஊடகங்களில் விவாதப் பொருளாக்கி யவர்தான் உஜ்வல் நிகாம். அவரது வழக்குரைஞர் மூளை ஆர்.எஸ்.எஸ். போலவே சிந்திக்கக்கூடியது. அதனால்தான் மோடி அரசால் பத்மஸ்ரீ விருது அளிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இப்படி பட்ட நபர் போலீசின் எடுபிடையாக நடந்துகொள்வது ஆச்சரியம் கொள்ளத்தக்கதல்ல.

மண்டபத்தில் எழுதி வாங்கப்பட்டதற்கு ஒப்பான இந்த வாக்குமூலம் பிப்ரவரியில் ஊடகங்கள் மூலம் கசியவிடப்பட்டு, இஷ்ரத் போலி மோதல் கொலை வழக்கு மீண்டும் விவாதப் பொருளாக்கப்படுகிறது. இந்த வாக்குமூலத்தை வைத்து நரேந்திர மோடி-வன்சாரா குற்றக் கும்பலுக்கு ஆதரவாக இந்து மன சாட்சியைத் தட்டி எழுப்புவதற்கு ஆர்.எஸ்.எஸ். முயன்று கொண்டிருந்த வேளையில், ஹெட்லியிடம் நடத்தப்பட்ட குறுக்கு விசாரணை அதன் முகத்தில் கரியைப் பூசுவதாக அமைந்தது.

அக்குறுக்கு விசாரணையை நடத்திய எதிர்த்தரப்பு வழக்குரைஞர் அப்துல் வாகப் கானிடம், “இஷ்ரத் ஜஹான் பற்றித் தான் கேள்விப்பட்டதெல்லாம் செவிவழிச் செய்திகள்தான். அவரைப் பற்றி ஊடகங்கள் மூலம் அறிந்து கொண்டனே தவிர, அவரைப் பற்றிய பூர்வாங்கத் தகவல்கள் எதுவும் எனக்குத் தெரியாது. லஷ்கர் அமைப்பின் தலைவர் லக்வி அளித்த தகவலின்படிதான் இஷ்ரத் ஜஹான் பற்றி எனக்குத் தெரிய வந்தது என்று தேசியப் புலனாய்வு முகமையிடம் நான் கூறவில்லை. லஷ்கர் அமைப்பில் உள்ள பெண்கள் அமைப்பு முசுலீம் சமூகத்தினருக்கு உதவிகள் செய்யும் நோக்கில்தான் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, அவ்வமைப்பு தற்கொலைப் படையாகச் செயல்படுவதில்லை” எனத் தெரிவித்திருக்கிறான் ஹெட்லி.

இஷ்ரத் ஜஹானை லஷ்கர் தீவிரவாதியாகச் சித்தரித்துப் பெறப்பட்ட முதல் வாக்குமூலம், ஒரு கிசுகிசு அல்லது வதந்திக்கு அப்பாற்பட்டு எந்தத் தகுதியும் கொண்டதல்ல என்பதை ஹெட்லி அளித்துள்ள இரண்டாவது வாக்குமூலம் நிறுவுகிறது.

• • •

இஷ்ரத் ஜஹான் போலிமோதலில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது குறித்து சி.பி.ஐ. விசாரணை நடத்த வேண்டுமென கோரி இஷ்ரத் ஜஹானின் தாய் ஷமிமாவும்; அப்போலி மோதலில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட பிரானேஷ் பிள்ளை என்ற ஜாவேத் ஷேக்கின்தந்தை கோபிநாத் பிள்ளையும் குஜராத் உயர் நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்திருந்தனர். இம்

மோதல் பற்றி சி.பி.ஐ. விசாரணை நடத்தத் தேவையில்லை என 6.8.2009 அன்று பிரமாணப் பத்திரம் தாக்கல் செய்த மைய அரசு, அதில் இஷ்ரத் ஜஹானை லஷ்கர் தீவிரவாதி எனக் குறிப்பிட்டிருந்தது.

இதற்கு ஆதாரமாக, லாகூரிலிருந்து வெளிவரும் லஷ்கர் அமைப்பைச் சேர்ந்த பத்திரிகையான கல்வா டைம்ஸ், “இஷ்ரத் ஜஹான் என்ற லஷ்கர் போராளி யின் முகத்திரை அகற்றப்பட்டு, அவர் மற்றவர்களுடன் தரையில் கிடத்தப்பட்டிருந்தார்” என்ற செய்தியை வெளியிட்டிருந்ததையும், அதனைத் தி இந்து, டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா உள்ளிட்ட இந்தியப் பத்திரிகைகளும் 15.07.2004 அன்று மறுபதிப்பு செய்திருந்ததையும் சுட்டிக் காட்டியிருந்தது.

இப்பிரமாணப் பத்திரத்திலேயே லஷ்கர் அமைப்பை நடத்திவரும் ஜமாத் உத் தாவா, இஷ்ரத்தை லஷ்கர் தீவிரவாதியாகக் கூறியதற்கு 2007-ஆம் ஆண்டில் மன்னிப்புக் கேட்டிருந்ததை மைய அரசு குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அதனை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டுத்தான் இஷ்ரத்தை லஷ்கர் தீவிரவாதியாகச் சித்தரித்தது.

இம்முதல் பிரமாணப் பத்திரம் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சில நாட்களிலேயே, அகமதாபாத் பெருநகர கூடுதல் குற்றவியல் நடுவர் எஸ்.பி. தாமங் 07.09.2009 அன்று குஜராத் அரசிடம் சமர்ப்பித்த தனது விசாரணை அறிக்கையில், “இஷ்ரத் உள்ளிட்ட நால்வரும் போலிமோதலில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதையும், இஷ்ரத்தைத் தீவிரவாத அமைப்புகளோடு தொடர்பு படுத்துவதற்கான ஆதாரம் எதுவுமில்லை என்பதையும்” உறுதி செய்திருந்தார். இதனால்தான் மைய அரசு அடுத்த சில நாட்களிலேயே இரண்டாவது பிரமாணப் பத்திரத்தைத் தாக்கல் செய்ய வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது.

அதில், “மைய அரசின் உளவுப் பிரிவு தரும் தகவல்களைச் சான்றுகளாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அவற்றின் உதவிகொண்டு மாநில அரசு செயல்படலாம். எனினும், மாநில அரசின் வரம்பு மீறல்களுக்கு மைய அரசு ஒப்புதல் தராது.

இஷ்ரத் ஜஹானின் படுகொலைக்கு நீதி கேட்டுப் போராடிவரும் அவரது தாயார் ஷமிமா (மேல் படம்) மற்றும் அவரது வழக்குரைஞர் பிருந்தா குரோவர். (கோப்புப் படங்கள்)

“முதல் பிரமாணப் பத்திரத்தில் இஷ்ரத் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது பத்திரிகை தகவல்தானே தவிர, உளவுத் துறையின் தகவல் அல்ல” என விளக்கம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது.

கல்வா டைம்ஸ் பத்திரிகை தகவல் அளிப்பதையில்தான் - அந்தத் தகவலும் பின்னர் விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டுவிட்டது - இஷ்ரத் லஷ்கர் தீவிரவாதி எனக் குறிப்பிடப்பட்டார் என்ற உண்மையை ஒத்துக் கொண்டதைத் தாண்டி, இரண்டாவது பிரமாணப் பத்திரம் முதல் பிரமாணப் பத்திரத்திலிருந்து பெரிய அளவில் வேறுபடவில்லை. ப.சிதம்பரம் இரண்டாவது பிரமாணப் பத்திரத்தின் வழியாக இந்த உண்மையை ஒத்துக் கொண்டதற்காகவும், போலிமோதல் கொலையை நடத்திய குஜராத் அரசைக் கைவிட்டு விட்டதற்காகவும் தான் இந்து மதவெறிக் கும்பல் அவர் மீது பாய்ந்திருக்கிறது. உண்மையைப் பேச வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட ப.சிதம்பரத்தின் மீது நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்குத் தொடுத்திருக்கும் இந்து மதவெறிக் கும்பல், அதுவே சாமானியர்களாக இருந்தால்,

கல்பூர்கி போல, பன்சாரே போல சுட்டுக் கொல்லவும் தயங்கியிருக்காது.

சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு இஷ்ரத் உள்ளிட்ட நால்வரும் போலி மோதலில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதை உறுதி செய்தபொழுது, அதனை மறுத்துப் பேச முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட ஜி.கே.பிள்ளை, தான் ஓய்வு பெற்றுவிட்ட நிலையிலும்கூட வன்மத்தோடு, “இஷ்ரத்தை நடத்தைக் கெட்ட பெண்ணாகச் சித்தரிக்க முயன்று” தனது கயமைத்தனத்தைக் காட்டிக் கொண்டார். ப.சிதம்பரம் இரண்டாவது பிரமாணப் பத்திரத்தைத் தாக்கல் செய்த பொழுது வாயை மூடிக் கொண்டிருந்த இந்த யோக்கிய சிகாமணி இப்பொழுது வேறு மாதிரி குரைப்பதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. ஜி.கே.பிள்ளை இப்பொழுது மோடிக்கு மிகவும் நெருக்கமான அதானி குழும நிறுவனமான அதானி போர்ட்ஸின் இயக்குநர்களுள் ஒருவர். அதனால்தான் குரைப்பதும், வாலாட்டுவதும் மிகவும் பலமாக இருக்கிறது.

இஷ்ரத் ஜஹான் படுகொலை செய்யப்பட்டு பத்தாண்டுகள் கழிந்த பிறகும் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கப்படுவதைக் கண்டித்து பெங்களூருவில் மாணவர் அமைப்பினர் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம். (சோப்பு படம்)

மத்திய உளவுத் துறையின் முன்னாள் சிறப்பு இயக்குநர் ராஜேந்தர் குமாருக்கு இஷ்ரத் போலி மோதல்கொலையில் எவ்விதப் பங்குமில்லை எனக் கடந்த பிப்ரவரியில்தான் மோடி அரசு அவருக்கு நற் சான்றிதழ் வழங்கியது. அதற்காகவே இப்பொழுது முந்தையகாங்கிரசு அரசுமீது பழிபோட்டு மோடிக்குத் தனது விசுவாசத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார், அவர்.

• • •

நரேந்திர மோடி குஜராத் முதல்வராகப் பதவி வகித்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் மட்டும் 21 'மோதல்' கொலைகள் அம்மாநிலத்தில் நடந்தன. இம்மோதல் கொலைகளுள் சோராபுதீன் ஷேக், பிரஜாபதி, இஷ்ரத் ஜஹான், ஜமால் மாலிக் ஆகிய நான்கும் போலி மோதல் கொலைகள்தான் என்பது ஏற்கெனவே நிரூபணமாகிவிட்டது. இஷ்ரத் ஜஹான் கொலை தொடர்பாக குஜராதத்தைச் சேர்ந்த எட்டு உயர் போலீசு அதிகாரிகள் மீது வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு, அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். மற்ற மூன்று கொலைகளையும் சேர்த்தால், 14 உயர் போலீசு அதிகாரிகள் மீது கொலை மற்றும் சதி வழக்குகள் விசாரணையில் உள்ளன. இந்தநான்குகொலைகளுக்கு அப்பால், பிற 'மோதல்' கொலைகள் குறித்து உச்ச நீதிமன்றத்தால் நியமிக்கப்பட்ட சிறப்புப்பலனாய்வுக் குழு விசாரணை நடத்தி வருகிறது. மேலும், ஹரேன் பாண்டியா கொலை வழக்கிலும், அக்சர்தாம் கோவில் தாக்குதல் வழக்கிலும் தீவிரவாதிகளாக முத்திரை குத்தப்பட்டுக் கைது செய்யப்பட்ட முசுலீம்கள் அப்பாவிக்கள் என நீதிமன்றங்களால் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

இவை அனைத்தும் நரேந்திரமோடியின் ஆட்சி ஒரு கேடுகெட்ட கிரிமினல் ஆட்சி என்பதை ஏற்கெனவே

அம்பலப்படுத்தி விட்டன. ஆனால், அந்த கிரிமினலோமைய அரசு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்த வழக்குகள் ஒவ்வொன்றையும் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட முயலுகிறார்.

சோராபுதீன் வழக்கில் குற்றவாளியாகச் சேர்க்கப்பட்ட அமித் ஷாவை அவ்வழக்கிலிருந்து விடுவித்தார், உச்சநீதி மன்ற தலைமை நீதிபதி சதாசிவம். இதற்குப் பரிசாக, அவர் பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பிறகு, கேரள கவர்னர் பதவி தரப்பட்டது. இதனையடுத்து இந்த வழக்கைத் தொடுத்த சோராபுதீனின் தம்பி ருபாபுதீன் வழக்கைக் கைவிடும் முடிவை எடுத்திருப்பதாக அறிவித்து விட்டார்.

இஷ்ரத் ஜஹான் போலி மோதல் கொலை வழக்கில் ஜூலை 2013-இல் குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப் பட்டாலும், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் அவ்வழக்கில் பேருக்குக்கூட நீதிமன்ற விசாரணை நடைபெறவில்லை. இதனிடையே அவ்வழக்கில் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த போலீசு அதிகாரி டி.ஜி.வன் சாரா கௌரவமாக ஓய்வு பெற்றுப் போய்விட்டார். பி.பி. பாண்டே, என்.கே.அமின், ஜி.எல். சிங்கால் ஆகிய போலீசு அதிகாரிகள் மீண்டும் பதவியில் அமர்த்தப்பட்டு, பதவி உயர்வும் பெற்றுவிட்டனர்.

இவ்வழக்கில் மோடிக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்ட ஜி.பி.எஸ். அதிகாரி சத்யபால் சிங், விருப்ப ஓய்வு பெற்ற பின், பா.ஜ.க.வில் சேர்ந்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகி விட்டார். மற்றொரு ஜி.பி.எஸ். அதிகாரியான கர்னல் சிங் பொருளாதாரக் குற்றப் பிரிவின் இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

தன் மகள் களங்கமற்றவள் என்பதை நிரூபிப்பதற்கும், அவளை இரக்கமற்ற முறையில் கொன்ற கொலைகாரர்களைத் தண்டிப்பதற்கும் சட்டப்படி போராடிக் கொண்டிருக்கிறார், இஷ்ரத்தின் தாய். மக்களால் வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சட்டப்படியே அவ்வழக்கை ஊத்தி மூடிவிட முயலுகிறார், மோடி. இதில் நாம் யார்பக்கம் நிற்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, சட்டம், போலீசு, நீதிமன்றம் உள்ளிட்ட இந்த நீதிபரிபாலன கட்டமைப்பு இந்து மதவெறி கிரிமினல்களுக்கும் அரசு பயங்கரவாதிகளுக்கும் சாதகமாகச் செயல்படும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

● செல்வம்

டமும், கட்சிகளிடமும், நீதி மன்றத்திடமும் முறையிடுவது என்ற வழிமுறையையே இப்போராட்டங்கள் கடைப்பிடித்தன.

மதுக்கடைகளைப் பரப்பி சமூகத்தைச் சீரழிப்பது முதல், நீர், மணல், கிராண்ட், காடுகள் உள்ளிட்ட இயற்கை வளங்களைச் சூறையாடுவது வரையிலான அனைத்து சமூக விரோதக் குற்றங்களையும் முன்நின்று நடத்துவது இந்த அரசமைப்பாக இருக்கும் போது, இதனிடம் முறையிடுவதில் என்ன பயன் என்ற கேள்வியை எழுப்பியது மக்கள் அதிகாரம். மூடு டாஸ்மாக்கை என்ற மக்கள் அதிகாரம் அமைப்பின் முழக்கம், மதுக்கடைகளை மூடும் உரிமையும் அதிகாரமும் மக்களுக்கு உண்டு என்று முழங்கியது. மக்களே களத்தில் இறங்கி கடைகளை மூடவேண்டுமென்று அறைகூவி, அத்தகைய போராட்டங்களையும் கட்டமைத்தது. டாஸ்மாக்கடைகளை இழுத்து மூடுகின்ற மாணவர்கள், விவசாயிகள், பெண்களின் போராட்டங்கள், இத்தகைய போராட்ட முறையை நோக்கி மக்களை ஈர்த்தன. “கடையை மூட எதுக்கு ஓட்டு? போடு கனமா ஒரு திண்டுக்கல் பூட்டு!” என்ற ம.க.இ.க வின் பாடல் லட்சக்கணக்கானோர் மத்தியில் வரவேற்பைப் பெற்றது. ஊருக்கு ஊரு சாராயம், தள்ளாடுது தமிழகம் என்ற பாடலுக்காக, ம.க.இ.க பாடகர் கோவனை ராஜத்துரோக வழக்கில் கைது செய்து, தன்னைத்தானே அம்பலப்படுத்திக் கொண்டது ஜெயலலிதா அரசு.

வழக்குகளால் அச்சுறுத்தி ஒடுக்கிவிடலாம் என்று கருதிய ஜெ. அரசு, “மூடு டாஸ்மாக்கை!” என்ற முழக்கத்துடன் கடந்த பிப்.14 அன்று திருச்சியில் மக்கள் அதிகாரம் நடத்திய மாநாட்டில் உரையாற்றிய 6 பேர் மீதும் ராஜத்துரோக வழக்கு போட்டது. இருப்பினும் மாநாட்டுக்குப் பின்னும் போராட்டங்கள் தொடர்ந்தன. அண்

அம்மா... போங்கு...!

படிப்படியாக மதுவிலக்கு என்று சென்னை தீவுத்திடலில் ஜெயலலிதா அறிவித்தவுடனே, அந்த அறிவிப்பின் போலித்தனத்தையும், அம்மாவின் அழகுணி ஆட்டத்தையும் அம்பலப்படுத்துகின்ற “போங்கு ... அம்மா...போங்கு... போங்காட்டம் ஆடநீங்க!” என்ற பாடலை வெளியிட்டது ம.க.இ.க கலைக்குழு. வினவு தளத்தில் வெளியிடப்பட்டவுடனேயே யு.டி.யூ., முகநூல், வாட்ஸ் அப் வழியாக பல இலட்சம் பேரைச் சென்றடைந்து விட்டது. கோவனைக் கைது செய்து சிறை வைத்த போதிலும், ஊத்திக்கொடுத்த உத்தமியால் வெல்ல முடியவில்லை. போங்காட்டத்திலும் வெல்ல முடியாது.

மையில் குமரியில் டாஸ்மாக்குக்கு எதிராகப் போராடியவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட பின்னரும் மக்களின் போராட்ட உணர்வு குன்றவில்லை. இவற்றின் தொடர்ச்சிதான் 20-ஆம் தேதி நடைபெற்ற மண்டல அலுவலக முற்றுகை. தேர்தல் கால இரைச்சல்கள் டாஸ்மாக்கை மூடுவதற்கான தமது போராட்டத்தை திசை திருப்பி விடாது என்று தெளிவு படுத்தும் வண்ணம், மே 5-ஆம் தேதியன்று கடைகளை மூடும் போராட்டத்தை மக்கள் அதிகாரம் அறிவித்திருக்கிறது.

மதுவிலக்கு சாத்தியமே இல்லை என்று திமிர்ந்தன மாகப் பேசிய நிலையிலிருந்து பல்படிபடித்து படிப்படியாக மதுவிலக்கு என இன்றைக்குப் பசப்புகிறார் ஜெயலலிதா. இது ஒரு போலி வாக்குறுதி என்று மக்கள் அனைவருக்கும்

தெரிந்த போதிலும், இப்படி ஒரு வாக்குறுதி அளித்து சமாளிக்க வேண்டிய நிலைமையை ஓட்டுக்கட்சிகளின் அறிக்கைகளோ வாக்குறுதிகளோ உருவாக்கி விடவில்லை. மக்களின் போராட்டங்கள்தான் உருவாக்கின என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

தாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் மதுவிலக்கு என்று கூறும் கட்சிகள், டாஸ்மாக்கை மூடுவதற்காக தமது தொண்டர்களைத் திரட்டிப் போராடுவதற்குப் பதிலாக, எங்களை முதல்வர் ஆக்குங்கள் மூடுகிறோம் என்று சொல்வதன் மூலம், டாஸ்மாக்கப் பிரச்சினையை தேர்தல் மூலம் தாங்கள் பெறவிருக்கும் அதிகாரம் குறித்த பிரச்சினையாக மாற்றுகிறார்கள். மாறாக, இது மக்களின் அதிகாரம் குறித்த பிரச்சினை என்பதை அழுத்தமாகப் புரிய வைப்பதற்காகத்தான், தேர்தல் மயக்கத்துக்கு ஆட்படுத்தப்படும் மக்களைத் தட்டியெழுப்பி, டாஸ்மாக்கை மூடுவதற்கான போராட்டங்களில் ஈடுபடுத்துகிறது மக்கள் அதிகாரம்.

- பு.ஜ. செய்தியாளர்கள்

திருச்சியில்...

விழுப்புரத்தில்...

ஏப்ரல் 20, 2016 அன்று தமிழகத்தின் 6 பகுதிகளில் மக்கள் அதிகாரம் நடத்திய

பாஸ்மாக் மண்டல அலுவலக முற்றுக்கைப் போராட்டக் காட்சிகள்

